

LES BANDES, fenomen musical i social

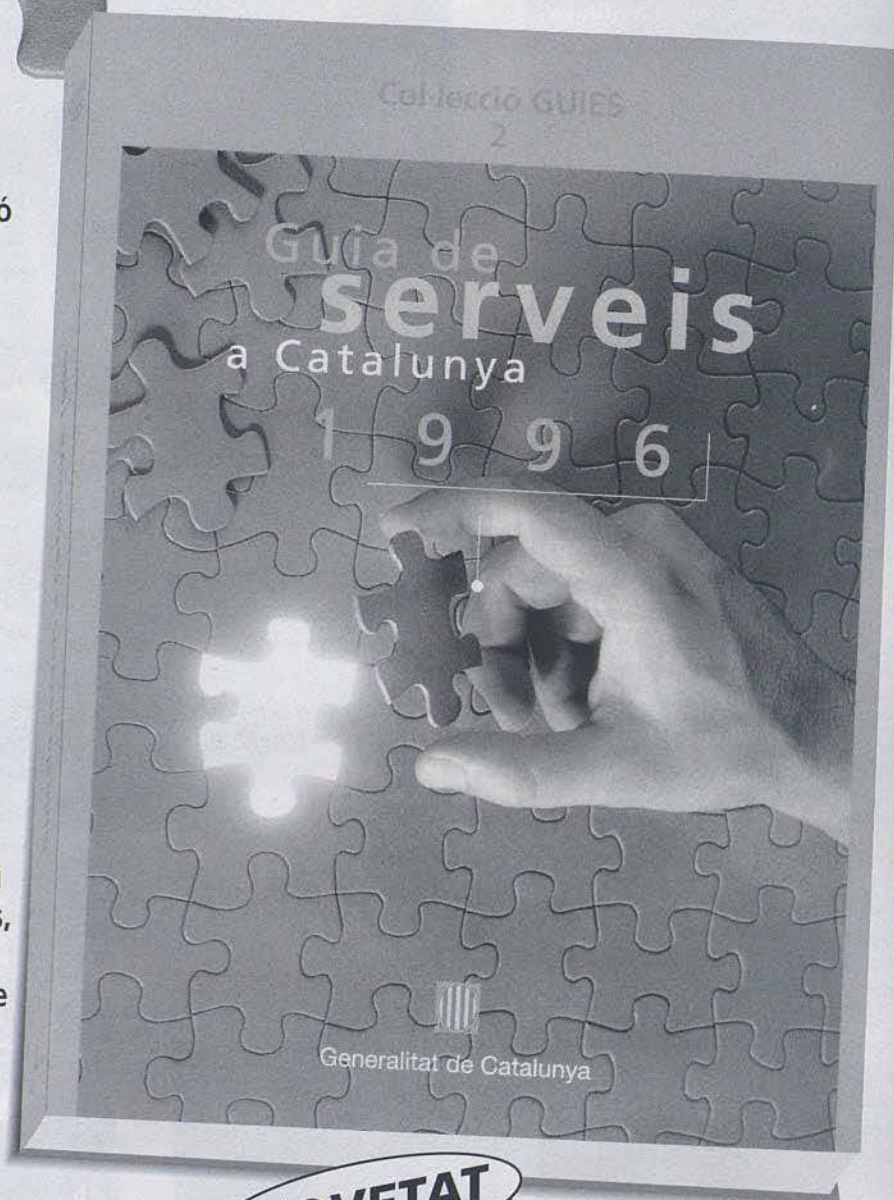
**Grans
figures als
festivals
d'estiu**

ENTREVISTA A CHRISTIAN ZACHARIAS

Guia de serveis a Catalunya 1996

- La Generalitat, avui
- Serveis comuns d'informació
- Serveis de la Generalitat de Catalunya
- Comarca a comarca
- Adreces i telèfons de la Generalitat de Catalunya
- Relacions dels ciutadans amb l'Administració
- Dades estadístiques
- Indicadors comarcals
- Organismes diversos
- Municipis de Catalunya
- Calendari laboral, calendari escolar, diferències horàries, indicatius telefònics, fires d'àmbit català, empreses de serveis
- Índex temàtic
- Mapa de carreteres

NOVETAT

Volum 2 de la col·lecció Guies
542 pàgines
PVP: 1750 ptes.

En venda a les llibreries

Generalitat de Catalunya

L'

article publicat en el número anterior de CM/RMC signat per Margarida Estanyol referit al llegat no musical de Robert Gerhard, obliga a una reflexió sobre un fet transcendent a tot context musical. Recordem d'antuvi que al final s'assenyala-va que "un coneixement aprofundit de la seva figura (la de Gerhard) no s'entendria sense l'estudi de la seva documenta-ció escrita...". L'extensió a tota realitat d'aquesta afirmació

entra en el terreny més exacte de la cosa òbvia.

Ens trobem davant d'una parcel·la de l'existència musical que a casa nostra ofereix aspectes molt discutibles. Tant des del punt de vista del receptor com de l'inductor. Tant des de la perspectiva del destinatari –estudiós– del patrimoni arxivístic, com de la de qui l'alimenta amb donacions o bé per via d'institució particular del patrimoni documental propi. Un marc d'iniciatives esparses sense un mínim satisfactori de connexió comporta que la funció irrenunciable de servei a una dinàmica investigadora fluida resulti bàsicament problemàtica. I això, al marge que una part d'aquestes iniciatives –ni de bon tros totes– s'hagi guanyat un prestigi i una solvència remarcables gràcies al rigor amb què han tractat aquest mateix patrimoni.

Conseqüentment, aquesta dispersió, i sobretot la manca d'una autèntica referència cabdal –o si es vol, central– i absoluta-ment inqüestionable no constitueix el marc ideal per afavorir un corrent de proclivitat a fer dona-cions per part de deten-tors de patrimonis con-crets. Les queixes de per-sones que han actuat amb bona fe i generositat en aquest sentit, davant els resultats del seu gest, es produeixen de forma més explícita del que seria desitjable i alimenten un clima de recels que queden abonats per un context prou evident.

L'existència d'un ens vertebrador prestigiós i amb autoritat en aquesta matèria es presenta, doncs, com una urgència inajornable. Aquest buit, en principi, hauria de ser cobert pel Centre de Documentació Musical, espectacularment inaugurat en el seu dia al Jardí dels Tarongers i massa aviat esdevingut una gran frustració. I tanmateix, encara és, o podria ser, referència d'una pos-sibilitat privilegiada damunt la qual cal esperar que no s'hagi dit la darrera paraula.

En aquest context genèric de manca d'autoritat –si es vol, moral– es fa difí-cil, per exemple, que des de casa nostra es pugui reclamar un llegat com el que referíem a l'inici d'aquest article, i d'altres. I cal valorar, seguint el mateix exem-ple, com seria d'important disposar a casa nostra de la documentació no musical d'una figura tan rellevant, com a músic i també per la seva representativitat pública, com Robert Gerhard.

Creiem que aquest hauria de ser un tema que el nou equip de la Conselleria de Cultura que ara inicia la seva caminada hauria de tenir molt en compte. Tema en principi poc vistent, d'una rendibilitat política no espectacular ni de resultats a curt termini, però, definitivament d'una enorme transcendència.

Per una nova realitat arxivística

catàloga música

141-142

revista musical catalana

Joan Manén en la seva maduresa

Cartell que anuncia el primer concert del nen Manén a Nova York

Joan Manén, en el XXV aniversari de la seva mort

per SAMUEL CASTELLANOS

Nascut a Barcelona el 14 de març de 1883, Joan Manén representà des de la seva primera joventut el més actiu, eficaç i autèntic ambaixador de la música espanyola arreu d'Europa i d'Amèrica en el seu doble aspecte de virtuós i d'inspirat compositor.

El cas de Joan Manén no admet gaires comparacions en el panorama nacional. Artista fet a si mateix, es va distingir en totes les seves facetes de manera força atractiva i no gens comuna i va assolir una admiració i celebri-

tat internacionals sense precedents al nostre país. L'obra de Manén, estrenada i aplaudida en ambdós continents, ha rebut dels seus compatricis un desinterès tan gran com incomprensible durant els darrers anys.

Manén va rebre del seu pare les primeres lliçons del solfeig i piano quan només tenia 3 anys. Als 5 s'inicià al violí amb Clemente Ibarguren i als 8 ja tingué lloc la seva primera aparició pública, a València, tocant ambdós instruments. Després de fer alguns concerts per Catalunya i davant de la cort al Palau Reial de Madrid, pare i fill es traslladaren a l'Argentina,

on per primera vegada va dirigir, quan només tenia 10 anys, una orquestra simfònica. Tres anys més tard debutà al Carnegie Hall de Nova York interpretant la *Simfonia espanyola* de Lalo sota la direcció de W. Damrosch (alhora que Cesar Thomson i Eugène Ysaÿe). És llavors quan en el jove Manén va despertar el seu vessant creador, tot just quan emprèn una intensa gira per Iberoamèrica amb el suport d'un pare tossut i convençut que li fa d'acompanyant al piano. El 1898 el seu pare trenca amb tots els contractes a Amèrica i el fa viatjar a Berlín, la Meca musical d'Europa, on

FUNDACIÓ
ORFEÓ CATALÀ
PALAU
DE LA MÚSICA

Un ventall d'activitats

La Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana agraeix als seus Patrons, Membres d'Honor, Membres Protectors, Patrocinadors i Amics del Palau el seu suport i col·laboració durant la temporada 1995-1996. Sense ells, no hauria estat possible molt del que s'ha fet.

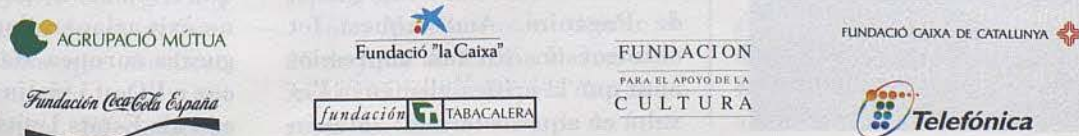
Membres d'Honor

Membres Protectors

ACCESO, S.A. • AGEFRED, S.A. • AIGÜES DE BARCELONA • AIRAT, S.A. • AJUNTAMENT D'AMPOSTA • AJUNTAMENT DE MARTORELL • AJUNTAMENT DEL PRAT DE LLOBREGAT • AJUNTAMENT DEL MASNOU • ANDERSEN CONSULTING • ARTHUR ANDERSEN • ASCENSORES JORDÀ, S.A. • AUTOCARES JULIÀ, S.A. • AUTOPISTAS, C.E.S.A. • BANCA CATALANA • BANCO BILBAO VIZCAYA • ARMAND BASI • BASF • BAYER • BIMBO, S.A. • BORSA DE BARCELONA • CATALUNYA MÚSICA / REVISTA MUSICAL CATALANA • CLOS-9, S.A. • CONSORCI ZONA FRANCA DE BARCELONA • JOAN CURTO I MASSANA • S.A. DAMM • DIARI AVUI • CARLES DÍAZ I GÓMEZ • DIPUTACIÓ DE TARRAGONA • ENCICLOPÈDIA CATALANA • ECUEME TRES • PIERRE FABRE IBÉRICA, S.A. • F.M. 2 INSTAL·LACIONS, S.A. • FRANCESC FERNÁNDEZ I JOVAL • RAMON FERRER I CANELA • FIRA DE BARCELONA • MARIA FONT DE CARULLA • FUNDACIÓ ABAT OLIBA • FUNDACIÓ BANC DE SABADELL • FUNDACIÓ COCA-COLA ESPAÑA • GABINET URIBE • G.P.O. • GREMI DE CONSTRUCTORS D'OBRES DE BARCELONA I COMARQUES • HOECHST IBÉRICA, S.A. • HOTEL ARTS DE BARCELONA • JOIERIA BAGUÉS • HORACI MIRAS I GINER • CASIMIR MOLINS I RIBOT • NISSAN MOTOR IBÉRICA, S.A. • ONDA RAMBLA • OVIDEO, T.V. • PHILIPS • PRICE WATERHOUSE • REIAL AUTOMÒBIL CLUB DE CATALUNYA • RENFE • ALBERT ROMAGOSA I GEIS • ROMÁN SANAHUJA I PONS • JOAN SANTAULÀRIA I SEGURA • EMILI SARRION I AVINENT • JOSEP SINGLA I BARCELÓ • SOCIETAT D'APARCAMENTS DE BARCELONA (SABA) • SOCIETAT GENERAL D'AUTORS (S.G.A.E.) • SONY ESPAÑA, S.A. • TELEACTION, S.A. • ÒSCAR TUSQUETS I BLANCA • LA VANGUARDIA • VIATGES BAIXAS, S.A.

Patrocinadors

escola de pedagogia musical

MÈTODE IRENEU SEGARRA

CURSOS DE FORMACIÓ PER A MESTRES I ESPECIALISTES DE MÚSICA 1996-1997

- Educació Infantil
- Educació Primària
- Educació Secundària
- Escoles de Música i Conservatoris

- ☐ Cursos monogràfics
- ☐ Informàtica musical

Cursos d'estiu i d'hivern

Generalitat de Catalunya
Departament
d'Ensenyament

pla
de Formació
Permanent

Informació:

c/ Portal Nou, 13
08221 Terrassa.
Telèfon (93) 783 79 72,
Fax: 784 05 00
de 9 a 13 hores

creu que podrà fer desenvolupar la carrera del seu fill. Certament, l'estada a Berlín va ser força profitosa i enriquidora. Van fer amistat amb Otto Goldshmidt, que era ni més ni menys que el secretari-empresari de Pablo Sarasate. Manén va tenir nombroses ocasions per poder escoltar el meravellós violinista navarrès i fins i tot tocar per a ell. També va poder conèixer personalitats com Max Bruch, Teresa Carreño, A. Nikisch, Arrigo Serato, Leopold Auer, Fritz Kreisler i l'editor Simrock, el qual, dos anys més tard, publicà les primeres composicions d'aquell jove aprenent de músic de 15 anys.

En aquesta primera visita, tot i que les activitats musicals de Manén a Alemanya van tenir bastant èxit i li van permetre fer concerts no només a Berlín, sinó també a París i a Varsòvia, les dificultats econòmiques es feren evidents si tenim en compte que el violí de Joan mantenia tota la família.

El 1900 s'estrena al Teatro Lírico de Barcelona la seva primera simfonia, *Nova Catalonia*, a més d'altres obres seves. Escriu una sarsuela i el 1903 es representa al Teatre del Liceu la seva primera òpera, *Jeanne de Naples*, tot just acabada i que ell mateix dirigeix. A finals d'aquell any estrena al mateix Liceu la seva segona òpera, *Acté*, escrita en català.

Tot i que Manén assolí actuacions d'importància tant a Barcelona i a Madrid amb Jerónimo Jiménez al capdavant de la Sociedad de Conciertos (interpretant el *Concert núm. 2* de Paganini), com a moltes ciutats germàniques, el fet que situà Manén com un dels primers violinistes de l'època foren els dos concerts que oferí el 8 i el 15 de novembre de 1904 a la Hochschule de Berlín, on executà les variacions *God Save the Queen* de Paganini. Amb aquest fet obtingué un èxit tan impressionant que la crítica alemanya l'exaltà en aquests termes: "Manén

ha de ser admès sense vacil·lacions com el primer violinista vivent" (Paul Ertel. "Lokal Anzeiger", Berlín, 9.11.1904).

A partir d'aquest moment, el nostre artista es disposà a conquerir Europa, i ho anà aconseguint a un ritme frenètic. La seva òpera *Acté* va ser representada a Dresden el 1908 sota la direcció d'Ernst von Schuch, essent la primera òpera d'autor espanyol estrenada a Alemanya. Les grans creacions de Manén van tenir lloc als millors teatres d'Europa sota el mestratge d'Otto Lohse, Mengelberg, Weingartner, Bruno Walter, F. Reiner, Henry Wood i un llarg etcètera.

Durant la Gran Guerra Manén oferí nombrosos concerts per tot Europa i col·laborà molt estretament amb l'Orfeó Català, per a qui va compondre algunes glosses i obres originals de gran nivell, les quals van ser sempre rebudes per l'entitat amb agraïment i admiració. Gairebé tothom recorda, amb motiu dels històrics concerts de l'Orfeó Català a París i a Londres (1914) juntament amb Maria Barrientos, com Manén —a petició de Lluís Millet— col·laborà desinteressadament com a solista a l'Albert Hall londinenc per assegurar l'èxit. Un any més tard la Sociedad Filarmónica de Madrid va contractar Manén i Granados per oferir la integral de *Sonates per a violí i piano* de Beethoven, poc abans del viatge sense retorn de malaurat autor de *Goyescas* a Nova York. L'any següent es va repetir aquesta integral a València amb Joaquim Nin al piano.

L'agraïment de Lluís Millet, l'Orfeó Català i el Palau de la Música es plasmà el 1918 en el primer Festival Manén a Barcelona, en què donar tres concerts com a solista i director, moment indubtablement històric que li féu aconseguir un cop més un èxit aclaparador. Acabada la guerra europea Manén fa un gir cap a l'Oest i viatja a Sud-amèrica i als Estats Units.

El mestre Manén

Cap als anys trenta Manén va tocar als Concerts Simfònics de Primavera sota la direcció de Pau Casals, el qual li cedí la batuta. Les aparicions de Manén com a director d'orquestra van ser freqüents durant la seva carrera. L'any 1934 va dirigir l'òpera de Strauss *El cavaller de la rosa* en català al Liceu, fet que no deixa de sorprendre per la seva originalitat.

L'esclat de la Guerra Civil Espanyola va fer que Manén visqués fora del seu país durant bastants anys, fins al 1942, any en què va tornar a la seva ciutat. A l'arribada oferí un concert amb l'Orquesta Ibèrica de Conciertos sota la direcció d'Enric Casals, en la que va ser una recepció amb un entusiasme clamorós. Aquest mateix any la Filharmònica de Berlín amb Clemens Kraus va interpretar a Madrid una selecció del seu tríptic *Don Juan*. *Don Juan* va ser l'obra més ambiciosa de Manén, autèntica trilogia teatral en 8 actes representable en 3 dies, obra mestra en l'aspecte musical i que representa un esforç no superat ni igualat al nostre país.

Cap als anys 40 emergiren a Catalunya alguns joves artistes de notable vàlua que assoliren més endavant una important projecció solística. El violinista

Joan Alós, la joveneta pianista de 15 anys Rosa Sabater i el mestre Enric Ribó van participar en el Festival Manén al Palau de la Música del maig de 1945. Gaspar Cassadó, també dins d'aquest grup de joves íntims amics de Manén, va estrenar el seu *Concert per a violoncel* a l'Augusteo de Roma l'any 1947.

Manén continuà fent concerts i emprengué diverses gires fins al 1959, any en què decidí retirar-se com a concertista. El 20 de març de 1957 l'Ajuntament de Barcelona li va concedir la Medalla d'Or de la Ciutat al Mèrit Artístic. Amb motiu d'aquest reconeixement va oferir un concert al Palau sota la direcció d'Eduard Toldrà, en el qual actuà com a solista i com a autor-director.

El 1966 València li va retre un concert d'homenatge a càrrec de l'Orquestra de la RTVE dirigida pel jove Enrique García Asensio. I l'any següent té lloc a Madrid el seu darrer homenatge, amb la imposició de la Gran Cruz de la Orden del Mérito Civil per part del govern espanyol.

Joan Manén ens va deixar el 26 de juny de 1971 a Barcelona. Avui, 25 anys després tan sols resta un lleu record de la seva

memòria i la seva obra continua tancada als arxius de la ciutat. Amb la desaparició de Sarasate, Manén fou l'únic violinista a Espanya que assolí una projecció internacional, tocant sense interrupció per tot Europa i Amèrica i arribà a la xifra de gairebé 4.000 concerts i recitals en més de 50 anys de carrera, que el portaren a fer la volta al món cinc vegades.

El domini del seu instrument fou assenyalat per Albert Bachmann amb aquests termes: "Je doute que Nicolo Paganini jouait avec une plus grande perfection que Joan Manén". La puresa i netedat absolutes del seu so, la seva tècnica transcendental i aquella "immensa musicalitat", en paraules de Fernández Arbós, defineixen *grosso modo* el seu art violinístic. Això ho demostren les poques gravacions que ell va fer, a una petita mostra de les quals jo mateix he pogut accedir. Entre les més rellevants cal esmentar els *Concerts per a violí* de Beethoven, Mendelssohn, Bruch, enregistrats per Gramophone.

En el seu vessant de literat i poeta, cal destacar que va ser autor dels llibrets de les seves òperes. També fou col·laborador en importants publicacions, com la "Revista Musical Catalana", en la qual escriví des de la seva creació (1904) fins que va esclatar la guerra civil. Va ser fundador i director de la desapareguda revista "Música" i col·laborador també a la revista "Ritmo", a més a més de figurar com a articulista als anys 50 en els diaris "La Vanguardia" i "El Correo Catalán". Manén també va deixar alguns llibres relacionats amb el seu art, com són *Mis experiencias* (3 volums), *Relatos de un violinista*, *Variaciones sin tema* i *El violín*, entre d'altres.

Com a home atraient i dominant, va ser guardonat amb grans títols i distincions: Académico de la Real Academia de Bellas Artes de San Fernando, acadèmic de la Reial Acadèmia

d'Estocolm, doctor *honoris causa* i catedràtic de diversos conservatoris estrangers, Caballero de la Real Orden de Carlos III, Comendador de Número de la Orden Civil de Alfonso XII, etc.

Manén va ser un artista fet a si mateix, que només va assistir a l'escola durant tres mesos quan només tenia 3 anys, i que no va trepitjar mai un sol conservatori. Posseïdor d'una cultura extraordinària, parlava perfectament set llengües i era pràcticament un autodidacte del seu instrument i del seu vessant de compositor.

Les seves relacions amb l'alta societat li varen fer conèixer personalitats del món de la música tan destacades com Kosrsakov, Hubay, J. Kubelik, Delius, Elgar, Respighi, Sibelius, Fauré i molts d'altres. D'altra banda, va tenir l'honor de ser acompanyat al piano

per compositors com Richard Strauss, Max Bruch, Saint-Saëns i Dvorák.

Lluís Millet ja el qualificava de "musicàs del nostre país no prou estimat ni apreciat de la nostra gent", frase que defineix molt bé el sentit i el lloc que hem volgut dedicar-li els catalans en aquests darrers 25 anys.

Com a compositor, Manén comprèn tots els gèneres i formes musicals i és, de fet, el més prolífic de tots els compositors catalans. Al seu extens catàleg, hi figuren quatre òperes i una trilogia, dos ballets, simfonies, concerts per a violí, piano, violoncel i oboè, *suites*, sonates per a guitarra i violoncel, composicions per a piano, obertures, poemes simfònics, quartets, quintets, cançons, *lied*, cors, capricis, balades, i fins i tot sardanes.

Gran part de les seves composicions van ser editades per

Universal Editions, Max Eschig, Euenburg, Mills Music i Schott's Söhne, entre d'altres.

L'amor que sentia Joan Manén per la seva terra es veu molt ben reflectit en la seva simfonia *Nova Catalonia*, que és, sobretot, una apoteosi patriòtica, un homenatge a l'esperit, al talent i a l'art del seu país i on apareixen un gran nombre de motius nacionals.

Per finalitzar aquesta memòria, només vull esmentar l'interès del mestre Manén cap als anys 50 de dur a terme la construcció d'un Teatre Nacional al carrer de Balmes de Barcelona. L'anomenat Auditorium Joan Manén, per qüestions que ara seria massa llarg d'explicar, va quedar aturat a mig construir. Avui, gairebé 40 anys després, d'aquell coliseu resta l'ombra d'una il·lusió frustrada, un record agonitzant que a hores d'ara ha perdut qualsevol sentit.

16è FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA PAU CASALS

El Vendrell (Sant Salvador)
del 13 de juliol al 24 d'agost de 1996

JULIOL

13 dissabte
CONCERT INAUGURAL
Solistes de l'OBC

20 dissabte
ORQUESTRA DE CAMBRA D'EKATERIMBURG
volf Usminskiy, director
Sergei Peshkov, violoncel

27 dissabte
ROEL DIELTIENS, violoncel
FRANK BRALEY, piano

AGOST

1 dijous
COBLA MEDITERRÀNIA
Jesus Ventura, director
Albert Guinovart, piano

3 dissabte
ORQUESTRA DE CAMBRA MARTINU
(Filharmònica de Brno. Rep. Txeca)

7 dimecres
ROYAL SWEDIS CHAMBER ORCHESTRA

10 dissabte
CONJUNT IBÈRIC DE VIOLONCELS
cello octet
Eliás Arizcuren, director

15 dijous
LA CAPELLA REIAL DE CATALUNYA
Jordi Savall, director

17 dissabte
COR MADRIGAL DE BUDAPEST HUNGARIAN VIRTUOSI

22 dijous
ORIOL AYMAT, violoncel
ROSER BERENGUERAS, piano

24 dissabte
RAMON COLL, piano

Tots els concerts comencen a les 22,30 h.
Preu entrades numerades: de 1.000 a 2.500 ptes.

Organitza:

Patronat Municipal
Auditori Pau Casals

Informació: Tel. 977/68 34 68
Fax. 977/66 11 79

Trobada històrica de l'Entente Internacional de Mestres Luthiers a Barcelona

per MÓNICA PAGÈS i SANTACANA

Per primer cop en la història de la nostra ciutat i del nostre país, Barcelona ha donat la benvinguda als membres de l'Entente Internacional de Mestres Luthiers i Arqueters d'Art. Durant els darrers 25 i 26 de maig, més de 70 luthiers vinguts d'arreu del món i integrats sota aquest organisme internacional van tenir l'oportunitat única fins ara de poder dur a terme un estudi a fons de l'escola luthierística espanyola a partir del segle XVIII.

L'Entente Internacional de Mestres Luthiers i Arqueters d'Art, amb seu a Basilea, es va fundar l'any 1950 amb la finalitat d'establir llaços de col·laboració entre els luthiers de tot el món que permetessin ampliar i aprofundir els coneixements sobre els instruments de corda, per tal de millorar el seu mestratge. Entre els seus més de 120 membres, s'inclouen les cases de més tradició d'Europa, els experts de més renom dels luthiers actuals. L'Entente alterna anualment una reunió del consell amb una reunió d'estudi com la que s'ha celebrat ara a Barcelona. D'altra banda, la presidència d'aquest organisme es fa per països i segueix un torn rotatiu.

Per a aquestes jornades d'estudi, es van poder aplegar un total de 53 instruments de corda (violins, violes i violoncels), representatius de l'obra dels aproximadament 40 mestres luthiers espanyols catalogats, des del 1700 fins als nostres dies. El coordinador general d'aquest esdeveniment, Ramon Pinto, de la casa Parramon, posseïdor de la col·lecció més important del món d'instruments de corda fets aquí i únic representant espanyol de l'Entente, va destacar l'excel·lència d'aquest esdeveniment, pel fet que ha permès revaloritzar la nostra tradició luthierística tot donant prestigi al nostre país i a la nostra ciutat. A més de ser la primera vegada que s'aconsegueix reunir tanta quantitat d'instruments de l'escola espanyola per a estudi exhaustiu d'experts, aquesta sessió va permetre als membres de l'Entente de fixar-se en

peces molt peculiars mai no vistes.

Entre aquestes caldria destacar un quartet construït pel luthier català Guillamí del segle XVIII, l'estat de conservació del qual, a banda de la seva alta qualitat, va sorprendre gratament. També del mateix Guillamí es va poder observar un violí de mida petita, peça habitualment preadíssima per la seva raresa. D'altra banda, el conegut violinista israelià Schlomo Mintz cedí especialment per a aquesta ocasió el seu violí Contreras, constructor nascut el 1710 a Granada (també anomenat "El Granadino") i considerat el Stradivari espanyol. Fora dels Contreras i dels Guillamí, que sempre han estat els més coneguts d'aquesta escola, aquest estudi ha donat l'oportunitat de valorar constructors fins ara pràcticament desconeguts, però d'una qualitat admirable, com és el cas del mestre Marquès (Mataro, 1753), l'estil del qual recorda molt genuïnament l'escola italiana.

Alhora es va poder comprovar l'eclecticisme que caracteritza l'escola espanyola, amalgama d'influència italiana i francesa. De la italiana per mitjà dels instruments que el Palau Reial de Madrid adquiria de reconeguts constructors italians de l'època, i de l'escola francesa per haver constituït el punt de referència obligat de l'aprenentatge de molts luthiers espanyols i, sobretot, catalans. La confusió i la ignorància existents fins ara a nivell mundial sobre els luthiers del nostre país van fer que aquesta trobada

servís especialment per poder identificar l'autoria o l'origen de molts instruments que es troben fora de les nostres fronteres i que romanen anònims o atribuïts a un altre país per l'interrogant del desconegut. És en aquest sentit que la tasca de Ramon Pinto, com a màxim expert sobre l'escola espanyola, és més que important.

Aquesta reunió d'estudi de l'Entente Internacional de Mestres Luthiers i Arqueters d'Art es va fer coincidint amb l'exposició "Els nostres luthiers. Escultors del so": exposició commemorativa del 50è aniversari de la fundació del Museu de la Música de Barcelona, que es troba a partir del passat dia 8 de maig a la Capella de Santa Àgata (plaça del Rei) i que precisament tracta d'oferir al públic una síntesi històrica de la construcció d'instruments d'arc al nostre país.

A més de poder descobrir i assaborir el treball dels mestres luthiers que han estat protagonistes de la nostra història musical i cultural en el sentit més ampli, els membres de l'Entente vinguts a Barcelona van poder gaudir d'una estada qualificada per ells mateixos com a "inoblidable". No només pel formidable concert que per a aquesta ocasió el gran violinista nord-americà Ruggiero Ricci va oferir al Saló del Tinell amb un violí fet a Barcelona per David Bagué, sinó també per l'embriaguesa de vitalitat que la nostra ciutat, la nostra cuina i el nostre Mediterrani els van saber transmetre.

tel. 318.06.05 - fax 412.05.01

DINSAIC

catàlunya música

141-142

revista musical catalana

Ha mort la guitarrista argentina María Luisa Anido

per RRMC

De manera sobtada i imprevista, i per causa d'un infart, ha mort a Tarragona la guitarrista argentina María Luisa Anido. Tenia 89 anys d'edat.

Membre d'una família d'origen gallego-català, des del 1976 residia a Barcelona i el mes d'octubre darrer va ingressar a la Congregació de les Germanetes dels Pobres, a Tarragona, on es produí el desenllaç.

Els seus primers contactes amb la guitarra, els va viure a l'ambient familiar —el seu pare n'era un afeccionat i ensems protector d'artistes—, essent el seu primer mestre el català Domènec Prat. Posteriorment va conèixer Emili Pujol i Miquel Llobet, amb qui, essent ella

una adolescent, va actuar fent el primer duo guitarrístic mai esdevingut, en gires per l'Argentina i Uruguai. El seu debut va tenir lloc

quan comptava nou anys d'edat de la mà de Prat.

La primera gira realitzada al Brasil l'any 1951 va significar el punt de partida d'una carrera de gran projecció internacional. Així, l'any 1952 viatja a Europa amb actuacions a Londres, Innsbruck, Viena, Milà, Màntua, Lecce, Messina, Mòdena, Parma, Reggio Emilia i París. La seva gira al Japó l'any 1954, on actuà abans que ho fes el seu amic Andrés Segòvia, va tenir una enorme repercussió i va ser objecte de grans homenatges per les autoritats del país. Una nova fita destacada de la seva carrera, la va significar la gira efectuada a Rússia l'any 1956, on va ser objecte de grans elogis, entre d'altres del compositor Dimitri Kabalevsky. El seu nom ha figurat al costat de les grans figures de la interpretació universal i va compartir programació amb Cortot, Tortelier, Münchinger, Segòvia, Casadesu, Badura-Skoda, Backhaus, etcètera.

Aquí va desenrotllar una considerable activitat docent i entre els seus deixebles més destacats cal esmentar Guillem Pérez Quer, que actualment forma duo amb D. Kassner. Va ser objecte de diferents reconeixements, entre els quals el de la Societat Guitarrística de Catalunya.

Davant del seu afebliment físic com a conseqüència de la seva edat avançada va ingressar a l'esmentada residència, a Tarragona, ciutat on comptava amb nombrosos alumnes i amics, entre els quals Montserrat Oterino i Joana Albiol, professores del Conservatori d'aquesta ciutat. Entre tots van donar als seus darrers dies un reconfortant escalf humà.

Persona d'una ferma personalitat, va ser considerada la més gran intèrpret femenina de guitarra. Miquel Llobet va dir d'ella: "María Luisa Anido va ser per a mi una revelació. La impressió que em va produir no s'esborrarà mai de la meua ment. Dotada d'un temperament artístic de primer ordre, s'adaptava admirablement a tots els estils i formes musicals i pel que fa a tecnicisme, no sols és insuperable, sinó que en molts aspectes ultrapassa l'imaginable".

catalunya música

141-142

revista musical catalana

Grupo Endesa

FUNDACIÓ ORFEÓ CATALÀ PALAU DE LA MÚSICA

Continuem d'acord.

L'acord de col·laboració que en el seu dia van signar Grupo Endesa i la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música, ha estat renovat per a la temporada 1995-1996.

Aragall i Achúcarro, figures destacades del Festival de Torroella de Montgrí

per RRM

Els concerts que oferiran el tenor barceloní Jaume Aragall i el pianista bilbaí Joaquín Achúcarro constitueixen sengles moments àlgids de la programació de la XVI edició del Festival Internacional de Música de Torroella de Montgrí, que se celebra entre els dies 13 de juliol i el 22 d'agost, i que vindrà precedit per la III edició del Concurs Internacional de Cant que porta el nom de l'esmentat i il·lustre cantant.

Una vegada més la vila del Baix Empordà constituirà un focus destacadíssim de la vida musical catalana al llarg de més d'un mes d'intensa i variada activitat musical. Sota els dissenys organitzatius de Joventuts Musicals de la població —una entitat d'una pujança exemplar—, amb la focalització individualitzada del seu president Josep Lloret i comptant amb el suport financer de la Fundació Caixa de Catalunya, aquest festival presenta una oferta molt completa, amb al·licients de gran relleu, encara que enguany acusi, inevitablement, el context d'austeritat de recursos que presideix la vida del país. Per una part hi ha la programació bàsica o de gran concertisme, integrada per deu concerts i oberta amb un recital a càrrec dels guanyadors del concurs Jaume Aragall que haurà tingut lloc els dies immediatament anteriors. Una setmana més tard, dia 20 de juliol, el mateix Aragall i la soprano Hye Jin Kim, acompanyats al piano per Amparo Garcia Cruells, oferiran un recital que definitivament obrirà les portes del festival i al qual seguiran con-

certs entre els quals cal destacar el que oferirà la Reial Orquestra de Cambra d'Estocolm; l'esmentat Achúcarro; el concert de Gabrieli Consort & Players; l'actuació del Cor Madrigal de Budapest, dirigit per Ferenc Szekeres; i la de l'Orquestra Barroca de la Comunitat Europea, dirigida per Bob Van Asperen. I per cloure el cicle el concert del ja conegut trio que formen els flautistes Jean-Pierre Rampal i Claudi Arimany i el pianista John Steel Ritter.

Un capítol destacat és el dedicat a la música del segle XX, cicle integrat per un total de quatre concerts, entre els quals destaquen el dedicat a homenatjar Robert Gerhard i Joaquim Homs, amb interpretació a càrrec d'Olga Serra, Anton Serra, Emili Pascual, Joan Pere Gil, Eugènia Sequeira, Enric Martínez i Guerasim Voronkov. També els concerts que interpretaran el Grup Manon i la Gotic Brass Ensemble, i el que oferiran el quartet integrat per Víctor Parra, Chus Castro, Lluís Heras i Jordi Masó, en el qual s'estrenaran sengles composicions de Lluís Gásser i d'Albert Llanas, la primera encàrrec de l'Associació Catalana de Compositors i la segona del Centro para la Difusión de la Música Contemporánea. Per la seva part el Grupo Manon estrenarà una obra de Josep Maria Guix i la Gotic Brass Ensemble una de Mestres Quadreny i les d'Anna Cazurra i de Josep Manuel Rio Parejo, premis del Concurs de Joventuts Musicals de Barcelona.

Un altre apartat del festival és el cicle de Joves Intèrprets, amb un total de nou concerts, que

aplegaran una vintena de joves músics del país i finalment un cicle de cinema musical obert amb un film mut amb música de la versió original, obra de Giuseppe Becce. El film es titula *Herr Tartüf* i és del gran realitzador expressionista alemany Friderich Wilhelm Murnau. Els films que integren pròpiament el cicle de Cinema Musical són *La verbena de la Paloma* (1935), *Olvidad Mozart* (1985) i *La flauta màgica*, l'esplèndida obra d'Ingmar Bergmann sobre l'òpera de Mozart. Cal esmentar encara una sessió especial dedicada al públic infantil amb la interpretació de *La història de Babar, el petit elefant*, segons la partitura de Francis Poulenc sobre text de Jean de Brunhoff traduït al català per Artur Trias i amb Joan Rubinat al piano i Dolça Villalonga com a narradora.

El Concurs Jaume Aragall arriba a la tercera edició

El Concurs Jaume Aragall, estretament vinculat al Festival de Torroella de Montgrí, arriba a la tercera edició. Seguint les seves habituals característiques pel que fa a bases, cal remarcar la composició del jurat, el qual, presidit pel mateix Jaume Aragall, té en la figura de qui va ser gran tenor, Luigi Alva, un dels seus noms il·lustres al costat d'altres tan rellevants com són Antoni Ros Marbà, Bonaldo Gaitotti o el director Alberto Zedda, i de Mirna Lacambra, Emilio Sagi, Eduardo Lucas i Luis Alvarez Bartolomé. Els pianistes acompanyants són Amparo Garcia Cruells i Osias Wilensky. El concurs se celebra entre els dies 7 i 13 de juliol.

calatunya música

141-142

revista musical catalana

La Capella Reial al Festival Pau Casals

per RRM

El concert que oferirà el dia 15 d'agost La Capella Reial de Catalunya, que dirigeix Jordi Savall, constitueix l'esdeveniment més important de la setena edició del Festival Internacional de Música Pau Casals.

Aquesta manifestació, una de les més importants entre les que se celebren a Catalunya enguany, comprèn un total de deu concerts, que es desenrotllaran entre el dia 13 de juliol i el 24 d'agost i tindrà per marc el bell auditori Pau Casals del Vendrell (Sant Salvador). En conjunt, es tracta d'una oferta de característiques variades i d'un nivell remarcable de qualitat, amb una destacada

presència d'interprets internacionals, juntament, també, amb una significativa aportació de conjunts i solistes catalans.

El festival, l'obre un concert a càrrec d'un septet de solistes de l'OBC, entre els quals figuren diversos caps de corda, com el concertino Àngel Jesús García, la primera fagot Silvia Coricelli, el primer contrabaix Rahn, el primer violoncel David Runnion, el primer clarinet Larry Passin i el primer trompa Richard Thompson.

El segon concert se celebrarà el dia 20 de juliol amb l'actuació de l'Orquestra de Cambra d'Ekaterimburg dirigida per Volf Usminsky amb la intervenció solista de Sergei Peshkov.

El dia 27 de juliol actuarà el duo format per Roel Dieltens

—violoncel— i el pianista Frank Braley i el primer d'agost tindrà lloc un concert a càrrec de la Cobla Mediterrània que dirigeix Jesús Ventura i Barnet, amb l'al·licient afegit de l'actuació solista del pianista Albert Ginovart. Es tracta d'un concert d'un interès especial en integrar el concertisme de cobla amb piano, i, a més, fent-ho amb una obra d'un gran atractiu, *Rapsòdia in blue* de Gershwin, en una molt reeixida versió per a cobla de Bernat Castillejo. La solvència musical de la Mediterrània referma el relleu especial d'aquest esdeveniment. A aquest concert, seguirà el que ha d'oferir l'Orquestra de Cambra Martinu de la República Txeca, que precedirà el que el dia 7 d'agost oferirà la Royal Swedish Chamber Orchestra, una formació prestigiosa, la presència de la qual també reforça en gran mesura el nivell qualitatiu del festival del Vendrell.

El dia 19 d'agost actuarà el Conjunt Ibèric de Violoncels, un conjunt de característiques insòlites i que està duent a terme una important tasca de divulgació de les possibilitats del violoncel.

Tal com s'ha apuntat, el dia 15 d'agost actuarà La Capella Reial de Catalunya, el prestigiós conjunt que dirigeix Jordi Savall i que constitueix una de les referències cabdals a nivell internacional en la interpretació de música antiga.

El Cor Madrigal de Budapest, acompanyat per l'Hungarian Virtuosi, sota la direcció de Ferenk Szekeres, oferirà un concert el dia 17 d'agost. Es tracta d'una altra formació d'un relleu remarcable que pot oferir un concert d'una notable envergadura qualitativa. El duo format pel violoncel·lista Oriol Aymat i per la pianista Roser Berengueras oferirà el penúltim concert del festival i el pianista menorquí Ramon Coll el clourà el dia 24 d'agost.

141-142

catalunya música

revista musical catalana

winterthur

FUNDACIÓ
ORFEO CATALÀ
PALAU
DE LA MÚSICA

Continuem d'acord.

L'acord de col·laboració
que en el seu dia van signar Grup Winterthur
i la Fundació Orfeo Català - Palau de la Música,
ha estat renovat per a la temporada 1995-1996.

Ha mort Enric Ribó

El propassat dilluns 27 de maig morí a Barcelona el mestre Enric Ribó. La seva mort representa la pèrdua d'una de les figures més importants de la música catalana d'aquest segle, especialment en el vessant coral.

Nascut a Barcelona l'any 1916, Enric Ribó estudià a París i posteriorment es traslladà a Barcelona, on acabà els seus estudis. Més tard ingressà com a professor al Conservatori Superior Municipal de Música.

La figura d'Enric Ribó destaca per la seva sòlida formació tècnica, i per la seva versatilitat: el mestre Ribó formava part de l'Orquestra Municipal de Barcelona (més endavant OCB), conjunt amb el qual actuà també com a violí solista, activitat que compaginava amb la direcció de la Capella Clàssica Polifònica del FAD, que ell fundà i dirigí. Posteriorment, aquesta coral va esdevenir el Cor de Cambra del Conservatori, també sota la seva direcció.

Dirigí també, durant diversos anys, l'Orfeó de Sants, període en el qual aquesta formació col·laborà en diverses produccions simfónico-corals. El gener de 1983 fou nomenat director titular del Coro Nacional de España (col·laborador de l'ONE).

Un altre aspecte rellevant de la personalitat del mestre Ribó va ser el docent: impartí classes d'interpretació de la polifonia en els Cursos de Compostel·la, entre molts d'altres cursos; però cal subratllar molt especialment el seu càrrec de catedràtic de direcció i cant coral al Conservatori de Barcelona, activitat que desenrotllà durant molt temps amb rigor i exigència, alhora que amb una gran calidesa humana, virtuts que li han comportat el record cordial i sentit de multitud d'alumnes que van treballar amb ell, molts dels quals estan actualment dedicats al conreu de la música coral.

El mestre Ribó ens ha deixat, però la seva tasca continua vivent. Que descansi en pau. ● Jordi Casas

Cicle de concerts de cobla al Festival Grec amb la Sant Jordi

La Cobla Sant Jordi oferirà un cicle de concerts en el si del Festival Grec d'enguany. El seu marc serà la plaça del Rei i aquests concerts tindran lloc els divendres dies 12, 19 i 26 de juliol a les deu de la nit.

La cobla que dirigeix Jordi León, que manté una dedicació especial a l'activitat concertística, oferirà tres programes de continguts diferenciats per bé que tots d'un gran atractiu. El primer es titula "Els clàssics" i comprèn obres d'Enric Morera, Ricard Lamotte de Grignon, Rafael Ferrer, Josep Maria Ruera, Juli Garreta, Josep Serra, Narcís Paulís, Eduard Toldrà, Martínez Comín i Joaquim Serra.

El segon concert respon al títol "El simfonisme i la cobla" i és integrat per obres de Gerhard, Pau Casals, Xavier Montsalvatge, Ros Marbà, Salvador Brotons, Jesús Ventura, Joan Lluís Moraleda i Manuel Oltra. Finalment, el tercer es titula "Un divertiment musical per a cobla", amb obres de Josep

Serra, Agramont, Perich, Baumbach, Jordi León, Garreta, Pep Ventura, Vincenç Bou, R. Castells, Joaquim Serra i Morera.

Cal destacar aquests programes dotats de coherència, ja que d'aquesta manera el concert de cobla reforça la seva virtualitat i transcendència musical. Cal destacar, igualment, que aquest cicle significa un enorme esforç per a la cobla barcelonina i també una demostració de la seva ambició com a formació concertística de gran nivell. En tres setmanes la plaça del Rei acollirà partitures d'una gran envergadura musical, obra de creadors tan prestigiosos com Robert Gerhard, Xavier Montsalvatge, Ricard Lamotte de Grignon, Eduard Toldrà, Joaquim Serra, Antoni Ros Marbà, Salvador Brotons, Pau Casals, Manuel Oltra, Joan Lluís Moraleda, Enric Morera, Rafael Ferrer, Josep Maria Ruera i Juli Garreta. És tot un repte i també una realitat enormement falagüera que mereix una atenció molt especial. ■

MIKROKOSMOS

Un contrast enriquidor

Al moment en què aparegui aquest número de la nostra publicació, haurà tot just finalitzat la tretzena edició del Maig Coral del Barcelonès, organitzada per la Federació Catalana d'Entitats Corals.

Integrada per deu sessions, aquesta manifestació coral ha aplegat la presència de vint-i-nou entitats del Barcelonès, el repertori global de les quals, en aquest "Maig", ha estat d'un eclecticisme il·lustratiu.

No hem pas de demostrar, un cop més, ni els valors estrictament musicals, ni els de signe cívic, en la pràctica coral; ni la funció de suplència que, en àmbits diversos i en èpoques no llunyanes, assumí aquesta particular faceta artística.

Però, en canvi, sí que m'interessa destacar el valor d'aquest cicle, en tant que expressió d'una normalitat i el de contrast de cada executòria particular.

Valor de normalitat perquè els qui hi han intervingut activament i els qui hi han participat com a oients ho han fet motivats, bàsicament, pel goig del conreu d'una activitat lliurement escollida i pel gaudi que hom vivència en l'audició.

Valor de contrast perquè aquest cicle pot ajudar a superar un cert entotsolament a què tan fàcilment són proclius els grups vocacionals. Per això és bo que pugui materialitzar-se una certa (i noble!) emulació entre entitats; que hom tingui ocasió de comparar estils i formes diverses d'entendre el fet coral; que hi hagi estímul per a nous directors i cantaires.

En definitiva, que la hipotètica rutina sigui foragitada per la constatació d'allò de bo que aporten els qui són moguts per uns afanys idèntics.

Cicles com aquest (i en ell simbolitzo d'altres de semblants) són una contribució positiva a una pràctica artística que ha estat essencial en la configuració musical del país.

Pere Artís

Triomf de Montserrat Torrent a Itàlia

La prestigiosa organista barcelonina Montserrat Torrent va aconseguir un important èxit en el concert inaugural del V Cicle de Concerts d'Orgue organitzat per l'Accademia Maestro Raro que se celebra a Casalpusterlengo (Milà). El concert va tenir lloc el passat 13 d'abril.

L'instrument amb el qual actua Montserrat Torrent és un orgue de gran qualitat construït el 1888 per Luigi Riccardi, el qual, ateses les similituds entre l'orgueneria ibèrica i la italiana oferia unes possibilitats molt favorables per al repertori de música espanyola.

D'aquesta manera, el programa comprenia obres de De Cabezón, Correa de Arauxo, Bruna i Cabanilles, a les quals s'afegiren també composicions de Cavazzoni, Sweelinck, Pachelbel i Johan Sebastian Bach. El reconegut crític italià Sergio Barabaschi, en referir-se a l'actuació de Montserrat Torrent assenyala: *La classe i el refinament de Montserrat Torrent es van posar en evidència ben aviat, des de l'atac del sever Tiento de quinto tono de De Cabezón, tot deixant transpirar una intensa interioritat que ha esdevingut el fil conductor del concert. La seva interpretació, que mai no ha caigut en l'efecte fàcil, però que ha causat un gran impacte en el públic, no tenia com a finalitat enlluernar amb les mil possibilitats tímbriques ofertes per l'orgue, sinó que cercava situar els fragments musicals en la seva "veritat". Més enllà de la capacitat filològica i de la gran preparació, era sobretot la visió de la música en un sentit global el que ha transformat la sessió en una cosa inoblidable.*

No es pot parlar, efectivament, només de "lectura impecable" o de "gran classe"; cal anar més a fons, entre els elements que marquen la diferència entre un executant i un intèrpret. Indiscutibles són sens dubte les opcions estilístiques i de registració; d'una claredat exemplar ha estat el toc; absoluts han resultat el domini de la tècnica i del teclat; però per damunt de tot hi havia la Música. Allà on molts intèrprets segueixen aplicant a les composicions esquemes exteriors, la concertista catalana ha preferit, en efecte, partir d'una lectura que ve "de dins" i que deixa un senyal molt acusadament profund.

Amb el tràmit d'una classe innata i de la capacitat de deixar clar l'aspecte formal de cada fragment, Montserrat Torrent ha ofert, doncs, una lliçó inoblidable de profunditat interpretativa, deixant parlar la música, amb la parsimònia de gest expressius de qui, gràcies a l'experiència d'un reeixit equilibri interior, sap prendre l'essencial. ● Alex Colàs

Montserrat Torrent

En marxa el III Festival Internacional de Carilló de Barcelona

Entre els dies 20 i 24 d'aquest juliol té lloc a Barcelona des del carilló del Palau de la Generalitat de Catalunya el III Festival Internacional de Carilló de Barcelona.

Aquest festival s'obre el dia 20 amb una repicada dels campanars del Barri Gòtic a càrrec de la Confraria de Campanars de Catalunya (20 h) i amb un concert del carillonista holandès Boudewijn Zwart (21 h), que oferirà obres de Bach, Mozart, Schubert, d'ell mateix i populars holandeses, catalanes i d'arreu del món. El dia 21, a les 21 h, serà el neozelandès Timothy Hurd el concertista, amb obres de Giuliani, Sors, Granados, Tàrrega, d'ell mateix i altres melodies.

El dia 22, a les 21 h, el carillonista francès —de Saint Amand Les Eaux i Orchies— ofereix obres de Bach, Ravel, Franssen, Van Balkom i Colletti, així com també melodies napolitanes. El dia 23, també a les 21 h, Jeff Davies, carillonista de la Universitat de Berkeley, i Milford Myhre, carillonista de Florida, ofereixen obres de Dowland, Scarlatti, Van Eyck, Haydn, Händel i cançons populars americanes, escoceses i canadenques. Finalment, el dia 24, a les 21 h, es clou aquest festival amb l'actuació del Duo Ibèric de Carilló, format pel carillonista portuguès Abel Chaves i la carillonista del Palau de la Generalitat Anna Maria Reverté, que ofereixen obres de Bach, Mozart, Ness, Mussorgsky i populars catalanes, portugueses i brasileres, tot sota la proposta de carilló a quatre mans ■

Estiu musical als Pirineus

Luiz de Moura

Promogut per l'Escola de Música Juan Pedro Carrero, de Barcelona, entre els dies 8 i 19 d'aquest juliol té lloc el II Curs Internacional de Vilaller. Hi prenen part 150 alumnes procedents de diverses comunitats de l'Estat espanyol, així com també de Suïssa, Alemanya, els Estats Units, Brasil, Canadà, França, Itàlia i el Japó.

Aquest curs compta amb la participació dels ajuntaments de Vilaller i el Pont de Suert, i al seu voltant s'articula el Festival de Música dels Pirineus amb una oferta de dotze concerts de música de cambra i semisimfònica que es programa a diversos municipis de Lleida i Osca.

Les classes del curs es desenvolupen a l'escola pública de Vilaller i en altres dependències del municipi, i els alumnes s'hostatgen a hotels del poble i del Pont de Suert.

El quadre de professors compta amb noms tan destacats com els de Luiz de Moura Castro, Maria de la Pau Tortelier, Carme Martínez i Stanislav Pocheikin pel que fa al piano; Eva Graubin, Evgueni Gratch i Michael Barta quant al violí; amb la viola, Paul Cortese; Marçal Cervera, Peter Thieman i Maud Tortelier per al violoncel; Carles Trepai i Michel Sadanowsky, guitarra; Salvador Gratacós, flauta; Jordi Regunat i Marju Vatsel, clavicèmbals; i Janet Paulius, a l'arpa. També intervé l'Orquestra de Cambra Bach d'Eka-terinburg en diferents concerts a Vilaller, Llesp, Viu de Llevata, Sopeira, el Pont de Suert i Senet. ■

CORRIGENDA

A causa d'un error tipogràfic, a la crítica *Un Brüggen "antiBarra-bam"*, signada per X. Casanovas-Danés, de la pàgina 21 del número 139 d'aquesta Revista (maig, 1996) es parla d'Emilio Moreno com a violinista quan en realitat és violista. Per tant, l'última frase del penúltim paràgraf de la crítica ha de dir: És una orquestra amb la qual es complau de col·laborar, des del més absolut anonimat, tot un artista com el violista Emilio Moreno.

TANGENTS

El cor del cor

El cor d'un cor és, sens dubte, el seu director. I, a final de maig, se'n va parar un. Els diaris -sovint sense memòria- no se'n van fer gairebé ressò. Enric Ribó, el mestre Enric Ribó, un músic de cap a peus, va morir en un d'aquests finals que costen de comprendre als que queden.

El meu record directe d'Enric Ribó és molt prim. El meu agraïment, però, molt intens. Com a simple espectador li haig d'agrair que en el pàram musical de la postguerra ens fes aixecar l'esperit amb la qualitat de la Capella Clàssica Polifònica que fundà i dirigí.

Violinista integrat en una orquestra, sabia passar de la feina anònima a la de la direcció coral i orquestral. Recordo l'entusiasme, la il·lusió i els bons resultats -es tractava d'una orquestra amateur- amb l'Orquestra Simfònica de la Facultat de Medicina de la Universitat Autònoma de Bellaterra.

L'etapa de contacte directe més fructífera fou quan vam compartir il·lusions i, amb un equip de gent fidel, va dirigir una efímera escola de direcció coral. Els meus successors a la Direcció General de Música no van considerar adient de mantenir la iniciativa. I ara, potser de manera més lògica, són els conservatoris que integren l'assignatura de direcció coral. No sé, però, si de fàcil accés als joves directors de corals que volen millorar el seu nivell sense haver de fer tota una carrera.

No vull deixar d'esmentar la meritòria tasca que en aquest sentit ha fet el Curs Internacional de Música de Lleida -que deu haver passat ja la trentena edició-, que sota l'impuls i la direcció de Lluís Virgili imparteix cada estiu durant deu dies les assignatures de direcció coral i tècnica vocal.

Dic tot això perquè amb Ribó i altra gent que va estar al costat d'aquella iniciativa, estàvem convençuts d'un axioma: cap coral no anirà més enllà de les capacitats que tingui el seu director. Elevar el nivell dels directors de corals és, gairebé directament, elevar el nivell de les corals del país.

Jordi Maluquer

CONVOCATÒRIES

XVII CONCURS DE JOVES COMPOSITORS. Premi Frederic Mompou. Organitzat per Joventuts Musicals de Barcelona, aquesta edició és dedicada a la modalitat de flauta travessera i guitarra. Hi poden participar tots els compositors amb una edat no superior a 35 anys, espanyols o residents dins l'àmbit territorial espanyol. Les obres han de ser inèdites, d'estil lliure, d'una durada aproximada entre vuit i quinze minuts i poden estar o no subdividides.

El premi és dotat amb 200.000 pessetes, i es pot atorgar -si el jurat ho considera- un segon premi de 50.000 pessetes. L'obra guanyadora serà estrenada en un dels concerts que organitza l'Associació Catalana de Compositors, el Festival de Torroella de Montgrí o Joventuts Musicals de Barcelona. La data límit de presentació d'originals acaba el dia 30 de setembre. Per a més informació: Joventuts Musicals de Barcelona. Pau Claris, 139, 4t 1a. 08009 Barcelona. Tel.: 215 36 57/215 29 18. Fax: 487 29 70.

VI CONCURS INTERNACIONAL DE CANT JULIAN GAYARRE. Organitzat pel govern navarrès, i sota la direcció artística de Piero Rattalino, és obert a totes les cantants nascudes entre el dia 1 de gener de 1964 i el 31 de desembre de 1978, i a tots els cantants nascuts entre el dia 1 de gener de 1961 i el dia 31 de desembre de 1976.

S'atorgaran tres premis oficials, per a veus masculines i femenines, d'1.000.000, 750.000 i 500.000 pessetes, a més de diferents premis especials, borses d'estudis, beques, actuacions i diplomes, tot plegat d'una vàlua i importància destacables. La data límit de presentació de sol·licituds acaba el 31 de juliol. El concurs se celebrarà del 15 al 22 de setembre a Pamplona. Per a més informació: Concurs Internacional de Cant Julián Gaiarre. Santo Domingo, 6. 31001 Pamplona. Tel.: (984) 10 60 72-10 65 00. Fax: (948) 22 39 06.

CONCURS DE COMPOSICIÓ PER A FORMACIÓ DE GRALLERS. Organitzat pels Grups d'Amics de Molnès i els Grallers de Molnès amb motiu del desè aniversari de la fundació dels Grallers de Molnès, es convoca aquest concurs sota la denominació Toc d'Ofrena a Sant Cosme i Sant Damià. Hi poden participar tots els compositors que vulguin amb obres inèdites i originals escrites per a formació de grallers a dues o tres veus. L'Ofrena no hauria de superar els dos minuts i mig de durada. S'atorgarà un premi de 50.000 pessetes i dos accèssits de 15.000 pessetes cadascun. La data límit de presentació d'obres és el dia 1 d'agost. Per a més informació: Grups d'Amics de Molnès (GAM), C/ Major, 16, porta 11. Barri de Molnès. 43007 Tarragona.

Presentació del llibre *La obra pianística de Joan Guinjoan*

La figura del compositor Joan Guinjoan va esdevenir l'epicentre dels actes organitzats per Eines de Creació Musical al Centre de Cultura Contemporània i que van cloure amb un concert dedicat monogràficament a obres de la seva producció i amb la presentació del llibre *La obra pianística de Joan Guinjoan*, de Rosa María Fernández García.

La percussió d'Ignasi Vila, el flautista Xavier Esteve, Jean-Pierre Dupuy (intèrpret de *Dígraf*, la partitura que el mateix pianista va estrenar l'any 1976), el duet de guitarra i flauta constituït per Xavier Coll i Montserrat Gascón (extraordinària la seva lectura d'una partitura tan suggerent com *Màgic*) i el Trio Guinjoan (intèrprets de la complexa rítmica i meticulosa escriptura de *Puzzle*), van ser els solistes convidats per a aquest concert monogràfic.

Després del concert es va fer la presentació del llibre dedicat al piano de Guinjoan. La musicòloga i

FOTO: P. VIRGILI

pianista Rosa María Fernández García, profunda coneixedora de l'obra de Guinjoan (en aquests moments realitza la tesi doctoral dedicada al compositor) és l'autora d'aquest llibre presentat, tesina que ha estat publicada per l'Editorial Alpuerto. L'estudi meticulós de les obres del compositor, una detallada anàlisi formal de les partitures i la seva objectivitat converteixen aquest llibre, *La obra pianística de Joan Guinjoan*, en un referent obligat a partir d'aquests moments per a tots els amants de la música del gran compositor. ● Lluís Trullén

Una estrena atractiva

Després de l'estrena mundial de *Les anelles dels anys*, amb poemes d'Alex Susanna i música d'Enric Ferrer al Centre Cultural de Sant Cugat, aquesta obra s'enregistrà en un disc compacte que s'editarà a final d'any. Tal com ens explica el poeta Alex Susanna, l'obra recull set poemes pertanyents al llibre *Les anelles dels anys*, que va rebre el Premi Carles Riba de 1990. El llibre està dividit en tres parts. La relació de l'home amb ell mateix, la relació amb l'altre (relació amorosa, eròtica) i finalment la relació amb la mort, tres parts que tenen com a vincle d'unió el fet d'haver adoptat com a punt de partida el conflicte.

El compositor Enric Ferrer, després de dos anys de feina, ha estat qui ha musicat set d'aquests poemes, que tal com explica Susanna *tenen un vers que segueix uns patrons clàssics. Els poemes resulten idonis per a dues veus femenines, mezzo i soprano que es vagin intercalant, que reflecteixin la realitat i el desig*, explica Ferrer. El llenguatge que he utilitzat és plenament tonal, l'obra està en Sol major, ja que m'interessa que la música pugui entendre's.

Aquesta obra, després de la seva exitosa estrena a Sant Cugat del Vallès, és previst que sigui interpretada novament a Terrassa, entre d'altres localitats. ● Lluís Trullén

Música catalana a Minsk

L'Orquestra Nacional de Bielorrússia va oferir un concert amb un programa basat en obres de compositors catalans. Aquest concert, que va tenir lloc a Minsk, va ser dirigit per Jordi Mora i s'hi van interpretar composicions d'Agustí Borgonyó, Eduard Toldrà, Benet Casablancas i també de Joaquín Turina i Manuel de Falla. El concert va tenir un acolliment molt efusiu per part del públic. ■

Del seu affm.

Sra. María Luisa Anido

Exímia guitarrista argentino-barcelonina

Estimada amiga:

Ignoro l'adreça a la qual he de trametre aquesta carta. Tanmateix confio cegament que allà on es trobi sigui un lloc ben privilegiat. El lloc dels autèntics elegits on el terme glòria assoleix la dimensió més autèntica. I ho espero perquè, senzillament, s'ho mereix amb tota la plenitud.

La notícia del seu traspàs m'ha agafat per sorpresa. I més el fet que aquest s'hagi produït a Tarragona, on ignorava que estigués residint. Jo encara la feia al seu modest estatge a tocar del Teatre Lliure on un dia, deu fer uns tres anys, la vaig entrevistar. I quan sovint passava per aquest indret —molt a prop de casa meua— tenia la il·lusió de trobar-me-la al carrer i així poder saludar-la i reiterar-li el meu respecte i la meua estima.

No ha pogut ser i em resta com a darrer record de la seva persona menuda físicament i gegantina en el pla personal, la imatge feliç, a l'Auditori Eduard Toldrà, fa un any llarg, en el curs de la celebració del concurs que porta el seu nom, que aleshores s'estrenà i que de fet constituïa un homenatge entranyable a vostè, impulsat per una colla d'amics i admiradors, sobretot originaris del seu país. D'aquell país immens i de geografia compresa i magnífica, que un bon dia va deixar, cansada de suportar una inacabable successió de cops d'estat militars. Vostè, persona no diria d'idees però sí de conviccions genèricament progressistes —havia estat amiga personal del pare del Che Guevara—, va viure molt de prop la barbàrie del darrer règim militar i el seu absolut deler de llibertat va obligar-la a un adéu del tot inevitable. "Jo comprenc la llibertat" em va dir en aquella conversa. I va justificar l'abandonament de l'Argentina, aquell país que estimava profundament, on, segons les seves paraules "...hi ha les dues immensitats: cel i terra...", en el fet que "...si jo afluijava, em demanaven que toqués per als discursos que feien els mandataris per televisió. Per què, si jo no pensava com ells?".

I un bon dia, cansada de tot plegat, va decidir venir a Barcelona. I la tria no va ser casual. I va precisar: "Barcelona és el lloc més europeu d'Espanya..." I en un opuscle biogràfic signat per Aldo Rodríguez, es reproduïen aquestes paraules seves: "Adoro Barcelona... sí, l'adoro, sempre passejo pels seus carrers amb el record, conec local per local, carrer per carrer, tot... A Barcelona va viure Llobet. També s'hi conserva l'estimada guitarra de Tàrraga i mil records més".

Precisament van ser les seves inoblidables vivències amb Miquel Llobet, quan tenia edat adolescent i ja era una esplèndida virtuosa de la guitarra, el que m'havia portat a vostè. I la manera com, amb memòria exacta amb els seus vuitanta-cinc anys d'edat, em va transmetre els records de la seva relació amb ell palesaven l'autenticitat de l'estima que li professava. També la categoria humana i musical del músic barceloní, i de retruc la seva pròpia.

Ara la seva mort solitària —vostè gairebé se'n vantava, d'aquest atribut— en una residència a Tarragona, m'ha colpit profundament. La seva personalitat tan extraordinària em va deixar una petja imperible. Penso que potser la seva existència a casa nostra, i no cal dir la seva mort callada i discreta —i tan femenina—, la van trobar amb el pintallavis a les mans— ho ha estat excessivament, de solitària. I que Barcelona i el nostre país potser haurien d'haver tingut un tracte més càlid amb vostè. Crec que hauria d'haver comptat amb més escalf que el que li van atorgar sobretot un nodrit grup de deixebles als quals em consta que estimava molt. A l'al·ludit llibre ho expressa amb claredat inequívoca. Deutora que va ser de tres grans mestres catalans —Domènec Prat, Emili Pujol i Miquel Llobet—, del quals parlava amb una gran devoció, membre d'una família distingida, refinada i culta, amb un pare que va ajudar molt Pujol, vostè va tenir el gest senyorívol —no podia ser altrament—, de venir a casa nostra per tornar, amb les seves impagables lliçons i la seva il·luminadora presència, aquella riquesa que li van lliurar els esmentats mestres. D'aquesta manera tan autèntica, amb aquest gest natural i alhora profund —quin valor més elevat tenen les coses que es realitzen amb naturalitat—, posava segell definitiu a una existència de gran artista i de gran persona.

En nom tàcit dels qui simplement hem tingut l'oportunitat, ni que sigui lleu, com jo mateix, de gaudir de les seves virtuts, rebi, allà on es trobi, l'expressió també més natural de reconeixement. I que retrobi en la nova immensitat que acaba de descobrir, referents d'aquelles, enyorades —cel i terra—, de què va gaudir essent jove al seu país, al costat dels gautxos... i d'una guitarra.

Del seu affm.

Jaume Comellas ●

Cinc preguntes a...

NÚRIA SEMPERE

Presidenta de l'Associació Catalana d'Escoles de Música (ACEM)

L'ACEM integra 130 escoles de música de tot Catalunya, tant de titularitat pública com privada. Des del 1982, any de la fundació, l'associació insta l'Administració catalana per tal que reconegui el paper innovador, educatiu, cultural i social de l'escola de música.

per MÓNICA MONTORIOL

—Què és l'ACEM?

—L'Associació Catalana d'Escoles de Música és, com el nom indica, una associació que segueix els patrons de 21 països europeus, perquè des de fa vint anys treballen per imposar el model de les escoles de música. És la idea de treballar i aprofundir un model flexible de centre, que vol dir que és per a tothom. I traslladar aquest model europeu d'associació a les escoles de música d'aquí i iniciar un debat de quina ha de ser la funció de les escoles de música, quines són les diferències amb els conservatoris i com han marcat les escoles de música el panorama de reforma educativa en què som des de l'any 1991. És una mica resituar un terme que ja existia, que és el de l'escola de música, i donar-li un contingut nou dins del marc de la reforma. El que hem copiat d'Europa només és "l'excusa", el fet de fer una associació per trobar un fòrum de debat per a les escoles de música.

—Sota quin paràmetre es defineix l'ACEM?

—El caràcter que cada model d'escola de música pren a cada país europeu és diferent, i a Catalunya el caràcter és un de molt concret. Pensem que les escoles de música durant molts anys han estat pioneres en la renovació pedagògica en el marc dels ensenyaments musicals. I en aquest sentit no volem perdre això, i volem eixamplar el contingut que tenen aquestes escoles. Volem amarar-nos de les coses bones que tenen aquests models europeus, però sense voler-los copiar. El que hem elaborat és la definició del que és l'escola de música. Volem encetar un debat per veure com la majoria de països europeus no llatins funcionen amb un sistema base d'ensenyament musical per mitjà de les escoles de música, on estudien tant aquells alumnes que hauran de ser professionals en un futur—que són la minoria—, com la majoria d'alumnes que

faran de la música una activitat amateur. Però com a amateurs il·lustrats. Doncs en aquest gran centre que és l'escola de música, hi ha això: una gran majoria d'amateurs, i una mínima part que voldran ser professionals.

—Però quina seria la situació docent dels conservatoris i de les escoles de música?

—La gran diferència és que el conservatori està pensat per fer professionals, per fer-los des del començament, des dels 8 anys. Una mica, l'escola de música és l'alternativa: és per a tothom, és per a totes les edats, per a totes les capacitats, i interessos, per a totes les músiques, que és una cosa que aquí encara ens costa molt, perquè sempre hem estat ensenyant música clàssica, i la música moderna i la música popular són igualment música i han de tenir el seu lloc a l'escola de música. La idea bàsica, sobretot, és no crear dues xarxes d'ensenyament musical dins del panorama català. La nostra proposta és destinar els conservatoris com a centres d'ensenyament de grau superior o fins a tercer cicle de grau mitjà.

—Quines propostes concretes es fan des de l'ACEM?

—Sobretot s'intenta incidir en les

mancances. El que és elemental és la formació del professorat. Aquell professorat destinat als alumnes que han superat el grau elemental i es plantegen fer estudis de caràcter professional o amateur. S'ha d'ensenyar una adaptació, un programa de treball, un nivell, una metodologia per a diferents nens, joves o adults que s'inicien en el món musical. Des de l'associació s'organitzen cursos de formació del professorat. Una altra mancança important és la recerca d'un model de centre: com s'organitzen, com treballen en conjunt, quin tipus d'ajudes poden tenir les escoles entre elles... En definitiva, es tracta de rendibilitzar les estructures per economitzar al màxim. També cal esperonar l'Administració educativa, en aquest cas la Generalitat, perquè aposti per un model: ja sigui el del conservatori o el de les escoles de música.

—Perspectives més immediates?

—L'EMU (Europäische Musikschule Union, l'Escola Europea de Música) organitza cada tres anys un Festival Musical Joves Europeus en una ciutat diferent. Per al 1998 han escollit Barcelona, i com a membres de l'associació, ens toca organitzar-lo. Seran més de 5.000 nens i joves tocant en grups per tot Barcelona.

ferrovial

Continuem d'acord.

L'acord de col·laboració
que en el seu dia van signar Ferrovial
i la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música,
ha estat renovat per a la temporada 1995-1996.

Orfeó Català: una pica a Berlín

Palau 100. 26 de maig de 1996. Palau de la Música Catalana. Berliner Bach Akademie. Orfeó Català (Dir.: Jordi Casas) i Cor infantil del l'Orfeó (Dir.: Lluís Vilamajó). Ingrid Schmithüsen, soprano. Ursula Eitenger, contralt. Clemens Bieber, tenor. Jakob Stämpfli, baix. Director: Heribert Breuer. *Elies* de Mendelssohn.

per X.CASANOVAS-DANÉS

Una altra temporada acabada, la cinquena de Palau 100 que organitza la Fundació Orfeó Català-Palau de la Música Catalana. Ho va fer amb l'esplendor de l'*Elies* de Mendelssohn (en versió alemanya), un macrocrotori basant en la superació de models, els dels barrocs germànics pel que fa a l'estructura i el de Haydn quant a utilització idiomàtica dels colors orquestrals. Però, també, els d'un Beethoven o un Spohr, tot consagrant el gènere com a màxima expressió simfònic-coral al gust -fidelment händelià- dels britànics i obrint la via a la seva pròpia superació (Brahms, Liszt).

Heribert Breuer en va fer un plantejament que es pot considerar brillant només a partir de l'entitat dels cantants i la massa coral que tenia a disposició. Els solistes van marcar la pauta per la seva intel·ligència i absoluta implicació, amb una magnífica soprano (Schmithüsen), una contralt versàtil (magna lliçó de salut i ciència vocals i de discriminació estilística la que oferia la jove Eitenger en les personificacions successives d'un àngel, una reina enfurismada i una veu anònima; fóra bo fer-la tornar), un tenor de luxe (Bieber) i un profeta Elies (el de l'arxidiscogràfic Stämpfli, en un obvi final de carrera) lluny de la plenitud vocal i amb notòries mancances al registre agut, però amarat d'autoritat interpretativa. Tots ells en plena sintonia amb la dramatització prescrita pel director que

Heribert Breuer

omplien d'unes inflexions a les quals la batuta semblava refractària. La Bach Akademie no em va semblar gran cosa, en aquesta ocasió. Rutinària i prou espessa, però correcta en una comesa subordinada que per força cedeix en importància davant la magnitud de les contribucions vocals. Senyorívola, realment noble, la d'un Orfeó Català reforçat que exhibia un octet solista i un cor infantil femení a l'altura de les circumstàncies. Breuer va concertar refiant-se de la professionalitat dels cantants i de la preparació del cor. Gràcies a tots ells es va escoltar una gran versió de l'oratori. Ell, com a director, potser aspirava a una lectura més cohesionadora en el sentit de ser menys propensa a deixar surar unes subtileces que sempre sorprenen quan s'escolta l'*Elies* (habitualment en els enregistraments: el darrer, el de Herreweghe, encara n'extreu algunes d'inèdites). Breuer va equilibrar les parts corals i solistes amb bon criteri, esperonant l'orquestra perquè no quedés aclaparada quant a presència.

Aquesta mateixa versió s'havia ofert una setmana abans a Berlín amb un gran èxit de crítica per a l'Orfeó Català.

Edulcorat Stern al Palau

Ibercamera. 31 de maig de 1996. Palau de la Música Catalana. Orquestra Franz Liszt de Budapest. Isaac Stern, violí. Mozart: *Simfonia núm. 29. Adagio K. 261. Rondó K. 373*. Haydn: *Serenata en re major i Concert núm. 4 en sol major*. Kreisler: *Peces característiques*.

per JOSEP CASANOVAS

Concert susceptible de generar comentaris crítics i opinions privades del signe més variat: d'amor i fins i tot d'odi.

Primer punt: l'Orquestra de Cambra Franz Liszt és un d'aquells conjunts que fa ja mig segle que venim escoltant, breu agrupació d'instrumentistes polivalents, sòlids, ben preparats, sense fissures i que estan acostumats a tocar en públic sense director i, per tant, cauen en el defecte de la majoria: mecanicisme, efectisme i amanerament. Per exemple, la *Simfonia 29* de Mozart es transformà en una peça en la qual no alternen altres efectes expressius i interpretatius que una majoria de passatges *pianos sul tasto* amb uns quants de mig forts. Relloteria perfecta sense cap intent d'aproximació a un Mozart, del segle XVIII, del XIX ni del XX. De la parella d'elegants veïns de butaca, ell sentència: "molt fi".

A continuació *Adagio* i un *Rondó*, solts, de Mozart que també són simplement "llegits" per Stern, que, com gairebé tots els violinistes que han depassat la fita dels setanta, s'entesta a seguir una carrera de virtuós després de perdre la necessària confluència entre el tremp de la mà dreta i el vibrat amb l'esquerra. El so ha deixat d'ésser de luxe i una digitació que va, de rutina, on ha anat tota la vida, però que a la mínima manca d'atenció produeix algun indesitjat desajustament.

FOTO: R. BARCELÓ (versió)

A la segona part escoltem una *Serenata* per a orquestra de Haydn i un *Concert per a violí* del mateix compositor, un calc del que acabem de comentar respecte de la primera part. És a dir, un Stern sense la seva habitual classe, la sonoritat morbosa i dolça i aquell característic *charme* que inseria en totes les seves interpretacions sense arribar mai a transgredir, però, els límits del bon gust.

En aquest punt del programa, per comptes de fer encara, per exemple, un dels concerts de J. S. Bach (ja no demanen l'anunciat en "la" de Mozart), el va fer rodolar pel pendent del recital anacrònic de quatre peces de les més ensucrades de Kreisler, amb un acompanyament arranjat per a la referida Orquestra. Que consti, que no podem objectar l'encís peculiar del *Liebesleid* o el *Schön Rosmarin*, però donar quatre peces d'aquesta mena -i d'aquesta època- amb el més descarregat sentimentalisme i abusius *rubatos* apegalosos, depassava ja tots els límits raonables d'una il·lustre temporada de concerts. D'aquella parella abans esmentada, ella conclouia, terminant, l'audició amb un embalatit "quina delícia".

OBC: punt i final falaguer

Temporada OBC. 17 de maig de 1996. Palau de la Música Catalana. Rudolf Buchbinder, piano. Lawrence Foster, director. Beethoven, Ravel.

per LLUÍS TULLÉN

El punt i final a la temporada de concerts de l'OBC no va fer res més que constatar el moment que travessa l'orquestra, amb actuacions que si més no poden ser llargament recordades al costat d'altres d'una qualitat interpretativa certament discreta. La irregularitat i l'excés d'alts i baixos continuen essent l'assignatura pendent d'una orquestra que ha saldat aquesta temporada amb un nivell interpretatiu correcte, però en cap cas extraordinari.

Aquesta irregularitat repercuteix en el fet que l'orquestra també pugui elevar la seva evident qualitat a uns punts interpretatius àlgids en una felicitat comunitària artística entre solista i director invitats, obres programades i, lògicament, la seva pròpia tasca. Qui va poder presenciar el concert de cloenda de la temporada va poder gaudir de la presència de Rudolf Buchbinder, de Lawrence Foster i amb un programa de "repertori" amb el *Concert Emperador* i el *Bolero* com a obres més significatives.

El pianista Rudolf Buchbinder pot considerar-se com un beethovenià de pro; la seva visió temperamental i romàntica de l'*Emperador*, el seu plantejament majestuós, ajudat d'un virtuosisme portentós, tenia com a contrapunt idoni una visió lírica i poètica del segon moviment amb un fraseig encisador, portador de la mítica elegància de Kempff. L'articulat poderosíssim, els atacs d'acords rotunds i brillantment projectats, aquest Beethoven d'una solidesa marmòria va te-

Rudolf Buchbinder

nir com a complement una actuació de l'orquestra a l'altura de les circumstàncies.

L'OBC va dedicar monogràficament la segona part a obres de Ravel: el refinament i la subtil delicadesa que va envoltar el seu pas per l'exquisida *Pavana per a una infanta difunta*, l'obtenció dels colors acuradament matisats tan representatius de la paleta orquestral que el compositor va plasmar en la *Rapsòdia espanyola*, i l'obstinada rítmica que envolta la frase suggerent del *Bolero*, van tenir una resposta extraordinària per part de l'orquestra. Una percussió rítmica-ment infal·lible, una corda summament efectiva i una secció de vent preocupada per atorgar calidesa a les seves intervencions, van constatar que l'orquestra, tant tècnicament (malgrat alguna entrada en fals) com interpretativament, pot oferir-nos uns concerts d'una qualitat extraordinària. L'únic que caldria, a partir d'ara, és mantenir el nivell interpretatiu, com a mínim, a l'altura marcada en aquest concert de final de temporada.

Un Wagner simfònic massa discret

Temporada OBC. 10 de maig de 1996. Palau de la Música Catalana. Joaquín Achúcarro, piano. Franz-Paul Decker, director. Schumann, Beethoven, Wagner.

Franz-Paul Decker

per LL.T.

Wagner dirigit per Decker. Beethoven amb Joaquín Achúcarro al piano. Tot feia pensar que aquest nou programa de l'orquestra seria un èxit absolut. Però com s'esdevé tantes vegades, les desitjades premisses apriorístiques no tenen justa correspondència amb el resultat final.

Després que l'orquestra interpretés amb correcció l'"Obertura", "Scherzo" i "Finale" de Schumann, una partitura de refinat lirisme i amb marcats accents mendelssohnians, Decker, Achúcarro i la mateixa OBC van submergir-se en l'apassionant món del *Concert per a piano núm. 3* de Beethoven, partitura a cavall entre el classicisme i el romanticisme i una de les obres indiscutiblement més conegudes i estimades per artistes i melòmans.

La fina sensibilitat d'Achúcarro, la subtilesa del seu fraseig, una tendència més delicada que no apassionada, una elegància de traç (palesa tant en la perfecta concepció dels refnats *legatos*, com en l'extraordinària realització del rítmic i dinàmic moviment que tanca el concert), van tenir com a contrapunt una concepció per part de l'Orquestra, excessivament objectiva, que si resultava idònia per manifestar sota una claredat evident la diferent exposició dels

plans de sonoritat, a voltes no s'emmotllava al fraseig romàntic expressat per Achúcarro.

Un *Concert* beethovenià preàmbul d'una selecció de fragments de l'Anell, d'un director que com Decker estima i coneix amb profunditat l'obra de Wagner; només cal recordar com a exemples aquella inoblidable interpretació del *Parsifal* ofert al Palau l'any 1981 en la temporada de Pro Música o la preparació que suposa afrontar el pròleg i les tres jornades de la *Tetralogia* com ha realitzat recentment a Buenos Aires. El cert és que el seu pas per celeberrims passatges de l'*Or del Rhin*, *Sígrfid i Capvespre* (incomprendiblement deixant fora de programa després de la mort de Sígrfid la immolació de Brünnhilde), va emfasitzar amb excés l'eloqüència sonora i l'accentuació rítmica, tot perdent-se el caire solemne que ha d'acompanyar la marxa fúnebre de Sígrfid o l'entrada dels déus al Walhalla amb què es clou l'*Or del Rhin*. Una lectura més en la línia Levine que no Solti, però que va tenir com a detall afegit una aportació summament discreta d'una secció de cordes, malgrat la inestimable presència com a *concertino* d'una personalitat tan vinculada als Festivals de Bayreuth com el sempre extraordinari Angel Jesús García.

Riscos, contrasentits i valors de La forza

Temporada Gran Teatre del Liceu. Maig de 1996. Teatre Victòria. *La forza del destino*, de Giuseppe Verdi. Intèrprets: Ana Maria Sánchez, Gegam Grigorian, Vladimir Redkin, Paata Burchuladze, Eugenie Grunewald, Alfonso Echevarria. Direcció musical: Paolo Olmi.

per JAUME COMELLAS

Atès que tots plegats tenim molt assumida la dimensió de provisionalitat que presideix, i —el que és més important— condiciona decisivament l'existència artística del Gran Teatre del Liceu, és obligat recórrer-hi per tal d'explicar i justificar els fets de l'existència en el període especial que vivim.

Perquè, sense tenir-ho en compte, justament costaria d'explicar els contrasentits tan radicals que presenta la darrera producció del nostre teatre operístic. Uns contrasentits que, en alguns aspectes, han fregat valors extrems. Per dalt i per baix; aquells, esperables; els segons, segurament més difícils de superar per les raons exposades suara. Per això hom ha de ser tan indulgent amb aquests i alhora valorar aquells, amb l'escreix de mèrit que tenen, sense deixar de notariar, tanmateix, al més fidelment possible la realitat exacta de l'espectacle que ens ocupa.

Programar *La forza del destino*, d'entrada suposa un risc força acusat. En primer lloc és una obra d'una remarcable complexitat dramaturgica, que, per tant, suposa sempre un gran esforç de producció. Entès en el sentit més literalment material de l'expressió i també en el creatiu. Hi ha una gran varietat de tipologia d'escenes; a tall d'exemple elemental, cal recordar que la seva trama argumental mena del gran *guignol* tràgic a la més sofisticada escena bufa. Al mateix temps, és una obra de

valors musicals indiscutibles, però no absolutament rodona, no massa dotada de moments àlgids; aquells que a vegades gairebé en solitari garanteixen una part molt substancial d'un èxit.

Verdi, sovint força atret per referents literaris coetanis —recordem, per exemple, *La Traviata*— va servir-se d'un dels drames més recargoladament romàntics del teatre espanyol, *Don Alvaro o la fuerza del sino*, d'Àngel de Saavedra, el duc de Rivas, i de la mà del llibretista Francesco Maria Piave va intentar quelcom semblant a gairebé l'impossible. Convertir aquell material literari bàsic en una òpera de qualitat. Encarregada per l'Òpera Imperial de Sant Petersburg, es va estrenar el 1862 i a partir d'aquest moment va tenir una sèrie de retocs importants, ara comptant amb la col·laboració del llibretista Antoni Ghislanzoni, que ho seria posteriorment d'*Aida*. La nova versió, estrenada el 1869 a Milà, és la que ha fet definitivament història.

El nervi central de l'argument és el terme "honor" —tan convencionalment vinculat a la literatura romàntica—, referit en aquest cas al de la protagonista, la noble Donya Leonora, enamorada d'un mestís, Don Álvaro. Sense acceptar aquest sentit tan tòpic del mot indicat —i també tan arqueològic i superat—, res no es pot explicar. Només ficant-se dins de la mística història del mot es justifica la llarga peripècia argumental, la qual, en tot cas, té el mèrit de transcórrer per camins no fressats i permetre

FOTO: A. BOVILL

aquella complexitat de joc dramaturgic a què em referia abans, que és definitivament un dels atributs més consistents de l'obra. Així, les escenes corals són d'una força dramàtica extraordinària. Fins i tot contenen, en algun cas, una indissimulada càrrega dialèctica, com en el cas de la crida elegia de la guerra. També cal fer esment de la saviesa i finor amb què són tractats els esparsos moments *bufos*, centrats sobretot en la figura de fra Melitone, d'una autenticitat i fins i tot grandesa gratificant.

Els recursos de què disposa la casa —i situo el terme en el sentit més genèric possible— és evident que no van ser capços de dotar aquesta versió de *La forza del destino* dels atributs bàsics que exigia. O, més ben dit, de tots. Aspectes d'una notable categoria —sobretot en el repartiment— alternaven amb altres de signe ben contraposat —apartat dramaturgic—, en una línia d'irregularitat indissimulada. I així, al costat de fets tan falaguers com la molt feliç descoberta de la soprano alacantina Ana Maria Sánchez i del tenor armeni Gegam Grigorian, o de la confirmació tan esperable de la gran categoria de Paata Burchuladze, i també d'Eugenie Grunewald, una Preziosilla esplèndida,

hom va haver de suportar un estat d'impotència i fins i tot de falta de criteri massa feixuc pel que fa a la producció i direcció escènica. I ja no cal dir res més pel que fa a aquest apartat.

Sí que insistirem en el que s'acaba d'apuntar d'Ana Maria Sánchez, una artista d'una notable solidesa, dotada d'uns recursos vocals molt ben afermats, que administra amb intel·ligència i sensibilitat. La seva ària "Pace, pace mio Dio" va esdevenir la conclusió esplèndida d'una actuació enormement gratificant. També Gegam Grigorian va fer palesa la bondat de les expectatives que havia desvetllat amb un historial curt però de gran volada. És un cantant que sense tenir una veu d'una bellesa absoluta, la projecta bé, resol amb una gran facilitat els esculls més compromesos i en el pla expressiu resulta convincent. Paata Burchuladze va presentar un padre Guardiano d'una enorme categoria, mentre que Alfonso Echevarria va ser un eficaç i ben matissadament histriònic fra Melitone, un personatge molt important en el joc dialèctic al·ludit abans.

La batuta de Paolo Olmi va ser una vegada més la d'un músic amb més ofici que no geni. Però potser tampoc no es podia anar més lluny.

El pas de la llegenda Solti

Ibercamera. 7 de maig de 1996. Palau de la Música Catalana. Orquestra Filharmònica de Sant Petersburg. Sir Georg Solti. Beethoven: *Simfonia núm. 2*. Txaikovski: *Simfonia núm. 6 Patètica*.

per LL.T.

Quan un melòman té l'oportunitat d'admirar la grandesa i el geni del mestre Sir Georg Solti, contemplar la seva direcció, la perfecta combinació entre energia i amabilitat de gest, assisteix veritablement a una experiència que transcendeix per la seva dimensió més enllà dels límits marcats per la mateixa música.

Sir Georg Solti, de gira per Europa amb una orquestra portadora d'una història tan majestuosa com la que duu implícita la Filharmònica de Sant Petersburg, va arribar un any més a Barcelona per mostrar-nos el seu talent amb dues versions magistrals de la bellíssima *Simfonia núm. 2* de Beethoven i del romanticisme punyent, implícit en la *Patètica* de Txaikovski.

La forta càrrega de personalitat de les versions de Solti va quedar palesa amb un Beethoven marcat pel fort caràcter exterioritzat de la versió en conferir-li la lluminositat i força que caracteritza la tonalitat de Re Major. Versió d'una comunicació musical constant, portadora d'una sàvia diferenciació dels distints plans dinàmics, en la qual sempre quedaven cohesionades la més àmplia varietat de sonoritats orquestrals, amb la particularitat que podien apreciar-se els matisos de cadascuna de les seccions per separat malgrat la majestuositat i vigorositat dels *tutti*. Resultava idènticament màgic escoltar l'amabilitat amb què va enfocar l'exquisit *largetto* (extraordinària, la secció de cordes), ple d'unes subtileses que per la seva lectura van submergir-nos en un univers netament clàs-

sic. Un Beethoven absolutament meditat, detallista, suggestiu i, per sobre de tot, amb un sentit de la comunicació d'un missatge musical que tants i tants cops queda relegat més enllà d'un segon terme.

El segon plat fort de la nit arribava amb la *Patètica* de Txaikovski, una de les partitures que probablement ha passat en major nombre d'ocasions pels faristols de l'Orquestra de Sant Petersburg. L'orquestra ha ofert innumbrables versions de referència de la *Sisena* al costat dels seus directors històrics, encapçalats pel nom de Mraivinski. Els professors que integren la formació coneixen cadascun dels secrets de la partitura, saben com transmetre el clima de serenitat dels primers compassos de l'obra, com fer cantar la melodia seguint sense caure en uns *rubatos* excessius que perjudiquin la fina sensibilitat melòdica, com arrencar la desbordant rítmica i espectacular força del tercer moviment, i, per sobre de tot, com submergir-se en el món oníric i profundament sentimental amb el qual es tanca la partitura. Es va produir una absoluta entesa entre Solti i l'Orquestra, lliurats en un Txaiikovski plantejat sota els paràmetres de la naturalitat, descartant l'espectacularitat artificiosa i, per sobre de tot, arrencant de la partitura el sentit romàntic que li és propi. Una interpretació que, tal com va succeir amb l'obra de Beethoven, va estar marcada per la màgia de la seva comunicació, per la grandesa i saviesa que sempre envolta les interpretacions de dues llegendes de la dimensió de la Filharmònica de Sant Petersburg i de Sir Georg Solti.

Instruments a la palestra

23 de maig de 1996. Saló del Tinell. Ruggiero Ricci, violí, i Daniel Adni, piano. Obres de Bach, Beethoven, Sarasate i Debussy. Cinquantenari del Museu de la Música: exposició "Els nostres luthiers, escultors del so".

per X.C.-D.

El títol al·ludeix a l'exposició que a la Capella de Sta. Àgata commemorava els cinquanta anys del Museu de la Música de Barcelona, una mostra que és un homenatge als nostres *luthiers*. Tan protagonista com una sensibillíssima guitarra Fleta uns dies abans a l'església de Sta. Anna, ho eren al Tinell el violí fabricat per l'artesà David Bagué l'any passat a Barcelona i el piano —un tres quarts— de Julius Blüthner fet a Leipzig l'any 1928 que incorpora una bateria de cordes suplementàries per tal de reforçar les vibracions sonores per efecte simpàtic.

Ricci, probablement el més anti *star* dels grans violinistes, complirà aviat vuitanta anys, que són més perceptibles en la feixuguesa amb què camina que no en la seva prestació artística. Sempre m'ha fascinat, d'ell, al marge del seu proverbial Guarnierius (el "Gibson", de 1734, el del mític Bronislaw Huberman), l'espontaneïtat amb què s'expressa. A aquestes alçades de la carrera, aquesta ufanor constitueix gairebé una paradoxa, perquè el seu joc resulta més lliure com més "tècnic" és el passatge. Després d'una brusca *Partita núm. 2* de Bach que inspirava respecte (però no més que això) i una no menys apressada *Sonata a Kreutzer* en què l'excel·lent pianista israelià Daniel Adni va jugar un paper correlativament massa protagonista tot incitant el mestre, van venir una sensacional recreació del cant de cigne de Debussy, la *Sonata en sol*

Ruggiero Ricci

menor, una obra realment "habitada" per Ricci, i uns elegantíssims *Aires Gitanos* dominats en tots els ressorts i que em van recordar l'empremta del mestre en l'estil de la nostra jove Eva León, la violinista canària que n'ha fet cavall de batalla en la seva consecució d'escenaris cada cop més importants.

El violí de Bagué, en la seva estrena "oficial" va estar al nivell de l'insigne Ricci, que l'ha incorporat a la seva col·lecció privada. Té un so que omple amb calidesa i suficiència un espai tan ampli com el Tinell (una delícia com es propagava al fons del Tinell). Sona amb homogeneïtat de registres, aprima i tensa bé els aguts i s'expandeix en els greus amb un to "nasalitzant" que n'apaga la incisivitat, però que li dona personalitat. És un instrument ideal per tocar Brahms, per entendre'ns. L'acústica no va afavorir, però, l'altra *vedette* de la vetllada, el piano Blüthner: les seves delicadeses necessiten proximitat física per ser cospades.

Grans moments en el Festival de Música Antiga

per LL.T.

En poc més de quinze dies, diferents punts de la ciutat de Barcelona van veure desfilar veritables figures de la interpretació que basen el seu estil en les anomenades versions segons els paràmetres dels criteris històrics.

És prou conegut que a partir del moment en què destacades figures, entre elles Harnoncourt o Leonhardt, van impulsar aquest "redescobriments" interpretatiu, l'augment de conjunts i solistes ha anat proliferant amb un ritme incessant, i alguns d'ells, summament discrets, s'han beneficiat dels moments àlgids que travessa en aquests darrers anys aquest estil interpretatiu. L'oferta va en augment, en idèntica correspondència amb les cada cop més acusades diferències existents entre els grans de la interpretació i aquells que es quedaran a mig camí.

Quin és el motiu d'aquest preàmbul? Doncs el de reafirmar dues qüestions estretament interrelacionades. El Festival de Música Antiga organitzat per la Caixa ha arribat a la XIX edició, un camí recorregut sota un pas ferm en què es produeix un nexa entre una excel·lent organització i la presència any rera any d'uns intèrprets que gràcies al seu treball seriós i rigorós ocupen un lloc de prestigi en aquest camp interpretatiu.

El festival s'ha nodrit de figures i conjunts estel·lars que justifiquen bona part de l'èxit de l'edició d'enguany. El cicle va començar al Reial Monestir de Pedralbes amb l'actuació de l'Orquestra Barroca de Freiburg sota la direcció del carismàtic Gustav Leonhardt. El seu programa va estar dedicat al barroc amb obres regides per l'estructura formal de

la *suite* pertanyents a Zelenka, Telemann i Rameau. El plantejament de Leonhardt caldria buscarlo en la constant realització de clarobscurs delicadíssims que ajudaven a recrear sota unes sonoritats equilibrades el món elegant i refinat que Rameau ens va proporcionar amb la seva *Suite de Zoroastre* i que de diferent manera, però amb idèntica meticulositat, ens submergia en aquella espontaneïtat que Telemann va proporcionar a la seva *Tafelmusik*. La vivacitat rítmica dels moviments de *suite* a l'estil de la Giga, el refinament en l'expressió de les àries, el caire suggestiu que va marcar el seu pas pels minuets, la claredat amb la qual els membres de l'orquestra de cambra retrataven no només l'estructura binària dels moviments, sinó també el ritme intern de la música, van presidir aquest extraordinari concert d'obertura.

El cicle ha aportat figures com el *fortepiano* de Stanley Hoogland o el conjunt *Discantus* al costat d'altres llegendes vives de la interpretació, com és el cas de Fabio Biondi. Amb música de Dario Castello i Arcangelo Corelli i acompanyat per l'Europa Galante (Enrico Cazazza, violí; Maurizio Nadeo, violoncel, i Sergio Ciomei, clavicèmbal), la música dels autors del barroc italià va recrear-se sota una lluminositat esponentosa, en què el dinàmic melodisme de les *Sonates* de Corelli, plantejades amb uns paràmetres tendents a una certa exhibició virtuosística (un fet propi de Biondi, del qual només cal esmentar el seu enregistrament de *Les quatre estacions*), obtenia un equilibri idòniament adequat a la transparència i amabilitat lírica de les obres. Unes *Sonates* de Dario Castello i Corelli en què la sonoritat exuberant, l'electricitat

Fabio Biondi

Chiara Banchini

tat del violí de Biondi, van rebre una lectura emparada per un segell tan bell com personal.

I d'un violinista temperamental a una violinista com Chiara Banchini, que s'ha situat en el punt més àlgid del panorama interpretatiu gràcies a la rigurositat i al sentiment d'expressió. Acompanyada al clavicèmbal per la prestigiosa Françoise Lengellé, va oferir a l'església oratori de Sant Felip Neri la integral de les *Sonates per a violí* de Johann Sebastian Bach. Aquesta integral, monogràficament dedicada a Bach, que lògicament va ser realitzada en dos concerts, suposa un veritable repte tècnic i musical per a tot violinista i clavicembalista. Poden inclinar-se les versions sota els paràmetres de la tècnica, sota una articulació matemàticament precisa, també poden dirigir-se cap a un punt de vista que tingui com a fonament la serenitat melòdica profunditzant en el seu majestuós lirisme o bé aprofitant les constants alternances de color i d'efectes per obtenir unes lectures que enlluernin per la riquesa d'una atmosfera constantment contrastada.

Trobar l'equilibri resulta summament complex, però Banchini i Lengellé, amb un respecte absolut cap a les obres, van plante-

jar-nos un Bach que destacava per la seva serenitat, esplèndidament conjuntat, tènicament impecable i que alhora aportava tota la intimitat que ha d'emergir de les composicions per a cambra. Un Bach sense concessions gratuïtes, equilibrat en l'alternança de moviments i mantenint constantment aquella uniformitat del *legato*, en especial en les progressions tan característiques del llenguatge del compositor.

El Festival també va voler submergir-se en el gran cant cristià antic de l'àmbit romàntic dels segles IV-IX. La veu en solitari de Iegor Reznikoff, una basílica de Santa Maria del Pi tan sols il·luminada amb llum d'espelmes i aquest cant homofònic interpretant els melismes continguts en l'*Al·leluia* i els *Ofertoris* van constituir un dels moments més impactants d'aquesta edició del Festival. Un concert que per la seva espiritualitat, pel seu respecte cap a la paraula, per la solemnitat del color greu de la veu de Reznikoff i la bellesa musical de les obres, caracteritzades, lògicament, per l'absència de salts intervàlics i per l'ús constant dels melismes, va sobrepassar la barrera del fet musical.

Queda fora de tot dubte que l'Ensemble La Romanesca, amb José Miguel

Moreno al capdavant, s'ha erigit en un dels més grans conjunts que ha donat Espanya en la interpretació segons criteris històrics. El monestir de Pedralbes va ser el marc on la música cortesana del Segle d'Or va fluir sota una vivacitat i plasticitat impactant. La refinada veu de la soprano Marta Almajano —realment extraordinària per la seva transparència, intenció de cant, un color refinadíssim i sense ruptures al llarg de la tessitura— i el conjunt de violes i percussió que integren La Romanesca ens van submergir en el bellíssim món de les cançons amoroses i les peces instrumentals pertanyents a les obres de Juan del Encina, Diego Ortiz, Luys de Narváez o Diego Pisador.

Un altre rei en la interpretació dels instruments de corda és Hopkinson Smith, el llautista per excel·lència, que amb música de Bach i de Leopold Weiss va reafirmar la seva sobirania. Del recital de Smith ofert al Centre Cultural de la Caixa caldria remarcar la seva perfecció en qüestions tècniques, reflectides no solament en uns puntejats remarcables per l'absoluta nitidesa, sinó en la capacitat de fer córrer les veus sota les complexitats polifòniques, escull constant de les obres programades. El concert va tenir un punt àlgid: la interpretació del *Preludi*, *Pasacaille* i *Giga en Re Major* de Weiss, un veritable joc d'artificis tècnics com a rerafons d'una musicalitat idènticament enlluernadora, que Smith va transmetre amb una categoria i fermesa realment extraordinària.

Si aquesta edició del Festival (que només va tenir com a punt negatiu la inevitable suspensió dels concerts que Erich Höbart i Patrick Cohen, lesionat en un dit, havien de dedicar a les obres per

a violí i pianoforte de Mozart) va iniciar-se amb l'actuació d'un director i orquestra prou reconeguts, el punt final va estar regit sota uns paràmetres similars. La Petite Bande, amb la direcció de Sigiswald Kuijken, va oferir a Pedralbes un concert realment extraordinari, en què partitures simfòniques de Haydn (*Obertura núm. 5 "L'incontro improvviso"*, i la *Sinfonia "Mercuri"*), emmarcaven els *Concerts per a violí Kv. 219 i Kv. 218*, interpretats respectivament per Ryo Terakado i Sigiswald Kuijken en el seu apartat de solistes. És prou conegut que la sonoritat de La Petite Bande defuig tota ampul·lositat, tot efecte excessiu que pugui malmetre la poètica delicada que recreen d'una manera realment acurada. Cal reconèixer que aquestes interpretacions d'obres de Haydn i Mozart no van veure's afavorides per l'acústica de Pedralbes, i la reverberació va jugar en contra dels interessos del conjunt. La Petite Bande va plantejar un Haydn extremament delicat, escrupolosament mesurat en l'equilibri de sonoritats que ajudava a seguir la perfecta construcció formal de cadascun dels moviments. Kuijken, amb el seu peculiar estil violinístic va actuar també com a solista en una versió del *Concert kv. 218* plena de detalls, una puresa clàssica sobrecol·lidora, mentre que Ryo Terakado va treure el màxim partit de la multitud d'efectes que concentra el colorístic "Rondeau" que tanca el *Kv. 219*, sense escapar, però, d'aquella proporció que La Petite Bande construïa d'una manera magistral. Va ser un punt i final d'un Festival que des de l'inici va mantenir una línia constantment caracteritzada per la qualitat dels conjunts i solistes invitats.

Fidels a un estil

28 de maig de 1996. Centre de Convencions Winterthur (Illa Diagonal de Barcelona). Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. Obres de Stravinsky.

Orquestra de Cambra Teatre Lliure

per X.C.-D.

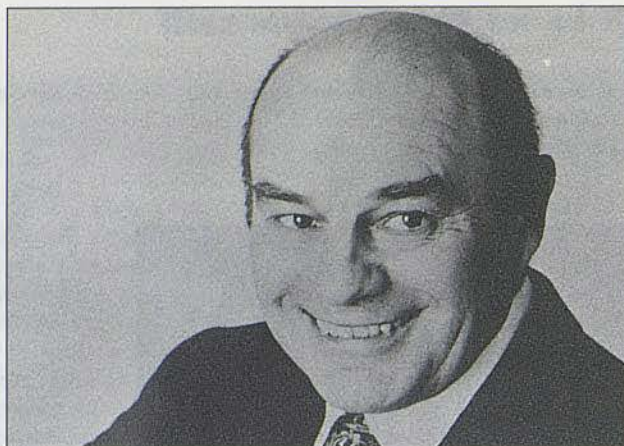
Com a final de la temporada del desè aniversari, l'Orquestra del Teatre Lliure va oferir un concert monogràfic basat en algunes de les peces més conegudes de la producció stravinskyana. Per començar, el bellíssim *Dumbarton Oaks* de 1938. A continuació les *Suites núms. 1 i 2*, la primera en versió de 1925 i, per acabar, l'extracte en forma de *suite* del ballet *Pulcinella*.

Hi havia molta curiositat per conèixer l'auditori on es feia el concert, un nou espai de sis-centes localitats que tant de bo estigui disponible a Barcelona, tan mancada de música de cambra pel que fa a contingut i continent. És una sala còmoda i àmplia a dos nivells, d'estètica impersonal postmoderna, il·luminada amb estudiada suavitat i delimitada per grans superfícies mancades d'elements decoratius, amb pintura a l'aigua en tons coordinats, i grans panells de fusta clara. L'absència de reclams visuals afavoreix una audició atenta. L'acústica resulta seca per a la instrumentació d'un Stravinsky imbuït de la rotunditat del *Concerto grosso*,

però ha de convenir a uns pocs instruments.

Josep Pons i l'Orquestra del Lliure van tocar el programa fomentant un arravatament que va engolir la poesia d'una música menys *cocasse* del que sembla. L'estil de la formació era el de sempre: desimbolt, poc sofisticat, gairebé agressiu en procurar sistemàticament la saturació sonora. Pons obliga els seus instrumentistes a tocar com a veritables solistes —que ho són— en una projecció individualista que convé en alguns moments i no tant en altres. Però la fruïció immediata està garantida. La de qui toca i la de qui escolta.

Quan la formació es va expressar de manera més relaxada, com en l'"Allegretto" del concert *Dumbarton Oaks*, el resultat va ser excel·lent. Per contra, el "Galop" i la "Polka" de la *Suite núm. 2* van sonar ofegats per la desmesura de la interpretació. *Pulcinella* va ser concebuda com un *crescendo* que atempta contra la seva pròpia essència remissiva. L'espifiada de l'acord final hauria de posar en alerta sobre el perill d'aquesta immediata interpretativa tan típica de Pons quan treballa amb el Lliure.

Lliçó magistral de Julian Bream

VII Festival de Guitarra de Barcelona. 14 de maig de 1996. Palau de la Música Catalana. Julian Bream, guitarra. Bach, Mompou, Bartók, Ponce, Piazzola.

per LL.T.

Són més de cinquanta anys els que Julian Bream ha dedicat a la guitarra. Des de les obres per a llaüt del període isabelí, fins a partitures d'autors del nostre segle, com les que Britten, Henze o Walton van dedicar a la seva figura, formen part del repertori d'un artista aclamat als escenaris d'arreu del món.

Bream va impartir dins el setè Festival Internacional de Guitarra en un Palau, curiosament, no gaire ple de públic, una classe de musicalitat, de perfecció tècnica i refinadíssima sensibilitat. El programa va obrir-se amb una transcripció de la *Suite en Do major per a violoncel* de Johann Sebastian Bach. El seu plantejament basat en el màxim contrast possible entre la successió de danses, amb un puntejat nítid idoni per als passatges contrapuntístics, la claredat rítmica de la Bourrée i la Giga, van proporcionar una versió que, a més de posseir multitud d'efectes de color, va estar marcada per la minuciosa atenció al detall, pel constant sentit que proporcionava a cadascuna de les harmonies i

ens traslladava amb un soliloqui extraordinari al profund univers meditatiu que Bach va deixar-nos en aquesta obra mestra.

La segona part va estar monogràficament dedicada a la música de grans autors del segle XX. La *Suite compostelana* de Frederic Mompou, plena de subtils harmoniques, dotada d'una profunda intimitat palesa en la "Coral" o en la "Cançó" i la vistositat amb què Bream va saber envoltar la "Muñeira", van ser prova evident del virtuosisme i vigor de sonoritat de la guitarra de l'artista britànic. Bream transmet constantment musicalitat, ofereix el sentit just a cadascun dels estils que passen per les seves mans.

Els aires magiars de la *Petita suite* de Béla Bartók (una versió amarada de l'imprescindible color popular), les elegants *Cinco peces* de Manuel Ponce (interpretació subtil i suggestiva, sempre d'acord amb el folklore mexicà) i els aires de tango d'Astor Piazzola, van culminar un recital en què la diversitat de tendències musicals no va ser obstacle per a un Bream que va afegir un nou triomf a la seva carrera.

Una altra veritat musicològica

Euroconcert. 29 de maig de 1996. Palau de la Música Catalana. Le Monde Classique. Derek Lee Ragin, contratenor. "Farinelli i l'època dels castrats": obres de Biber, Vivaldi, Fux i Händel.

Le Monde Classique

per X.C.-D.

Decepció sobre decepció en la darrera convocatòria de l'esplèndida temporada d'Euroconcert. Decepció pel nivell d'aficionats de Le Monde Classique, un grup constituït l'any 1992 amb una reputació en el camp de la recuperació musicològica que, a parer meu, supera la seva vàlua interpretativa. Al Palau els seus dos *Concerti Grossi* de Händel, la *Simfonia KV. 330* de Fux, el *Concerto Madrigalesco* de Vivaldi i els *Balleti Lamentabili* de Biber (en realitat, *lamentosi* per acabar amb uns *lamenti*) van sonar aproximatiu, poc ambiciosos, homogeneïtzats en l'estil.

Però, de fet, les notòries faltes de coordinació i d'entonació i les absurdes cesures amb excusa de passar pàgina tenen més valor com a lectura historicista que no un pas més curt de l'arquet o la sonoritat dels instruments originals, perquè, a l'època del barroc, el nivell d'execució era aquest. Sovint es tocava a vista, amb músics aficionats i a partir de manuscrits plens d'errades i en unes condicions d'il·luminació que era com estar gairebé a les fosques. Res a veure, doncs, amb el perfeccionisme a

què estem acostumats i que Le Monde Classique no està en disposició d'oferir per més partitures que "rescatin".

Decepció, també, en comprovar que el contratenor nord-americà Derek Lee Ragin, que ens havia meravellat en la seva presentació ara fa quatre anys en el *Stabat Mater* d'Alessandro Scarlatti (per a Euroconcert) viu de les rendes artístiques que el van dur al cim. La veu s'ha encongint i només conserva antigues esplendors en el greu extrem. L'emissió de l'agut falsetístic es fa amb un costós artifici, la dicció italiana resulta massa enfàtica, les agilitats cauteloses a partir d'una línia que no discrimina quant a expressivitat entre recitatiu, ariós i ària. En l'intent d'emular Farinelli, va convèncer més en les àries de Händel ("Rinaldo, Tamerlano") que no en les cantates de Vivaldi ("Amor, hai vinto" i el "Cessate, omai cessate" que tant de moda s'ha posat darrerament) i va fer la impressió que el Ragin referencial d'antany s'ha d'anar a cercar, ja, als enregistraments. És trist constatar com un gran artista se satisfà ell mateix donant peixet a un públic, precisament el d'Euroconcert, que ha après a discriminar entre gat i llebre.

CATALUNYA MÚSICA

Programació mes de juliol i agost

DILLUNS, 1 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RAKHMANINOV: Simfonia n. 2, op. 27. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Lorin Maazel. (56m). HAYDN: Piercing Eyes, Recollection, O Tuneful Voice i Content, quatre cançons. Mhairi Lawson, soprano. Olga Tverskaya, pianoforte. Rachel Podger, violí. Oleg Kogan, violoncel. (12m). FARINA: Suite en sol m. Ricercar Consort. (10m). DEVIENNE: Concert per a flauta n. 7 en Mi m. Alain Marion. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Niça. Dir.: Maximiano Valdés. (18m). BORODIN: Trio amb piano (inacabat). Trio de Moscou. (22m). BAX: Roscatha, poema simfònic. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (11m). STENHAMMAR: Cinc balades. Ingvar Wixell, baríton. Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Johan Arnell. (17m). DITTERSDORF: Quartet de corda n. 1. Quartet Franz Schubert. (14m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ITÀLIA

GOLDMARK: A Itàlia, obertura op. 49. Orquestra Filharmònica de Budapest. Dir.: András Kórodi. (13m). BERLIOZ: Harold a Itàlia, op. 16. N. Imai, viola. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: C. Davis. (42m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

HINDEMITH: When Lilacs Last in the Dooryard Bloom'd. Rèquiem. William Stone, baríton. Jan DeGaetani, mezzosoprano. Cor i Orquestra de l'Orquestra Simfònica d'Atlanta. Dir.: Robert Shaw. (61m). R. STRAUSS: Himne op. 34 n. 2. Jessica Cash. Jean Temperley. Wynford Evans. Stephen Varcoe. Cor Schütz de Londres. Dir.: Roger Norrington. (12m). WAGNER: Nicolay, himne popular WWV 44. Friederike Wagner, soprano. Cor i Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Karl Anton Rickenbacher. (5m). BORTNIANSKY: Himne dels querubins n. 7. Cor Glinka de Sant Petersburg. Dir.: Vladislav Txernutxenko. (5m). GRIEG: La noia de la muntan-

ya, op. 67. Anne Sofie von Otter, mezzosoprano. Bengt Forsberg, piano. (26m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: El trencanous, suite op. 71 a. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Hans Knappertsbusch. (23m). LOEILLET: Quintet en re m per a flautes de bec. The Dolmetsch Ensemble. (8m). DVORAK: Concert per a violí i orquestra, Op. 53. Kyung-Wha Chung. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo Muti. (34m). SCHUBERT: Fantasia en fa m. Imre Rohmann i András Schiff, duet de pianos. (18m). J.Ch.BACH: Simfonia op. 6 n. 6. Ars Rediviva Ensemble. Dir.: Milan Munclinger. (13m). DELIUS: Intermezzo de l'òpera "Fennimore and Gerda". Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Daniel Barenboim. (6m). KODALY: Missa brevis per a solistes, cor i orgue. Jason James. James Gilchrist. Stephen Rice. Stephen Layton, orgue. Cor del King's College, Cambridge. Dir.: Stephen Cleobury. (28m). SAINT-COLOMBE: Concert a dues violes n. 3 "Le Tendre". Jordi Savall i Wieland Kuijken, baix de viola. (8m). XOSTAKOVITX: La muntanya d'or, Suite de la pel·lícula op. 30 a. Orquestra Simfònica del Ministeri de Cultura de l'URSS. Dir.: Gennadi Rozhdestvensky. (22m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i revivir els fets més representatius del passat musical.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVETATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 de febrer de 1995 al Palau de la Música Catalana. BACH: Concert de Brandenburg n. 3, BWV 1048. C.Ph.E. BACH: Concert per a clavicèmbal i orquestra, Wq 29. DURANTE: Concert en La M "La Pazzia". VIVALDI: Concert op. 3 n. 10, "L'Estro Armonico". Maria Lluïsa Cortada, clavicèmbal. Italian Consort. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 2 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Missa en Do M, D. 452. Lucia Popp, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Adolf Dallapozza, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (24m). BOCCHERINI: Quintet per a violins, viola, violoncel i contrabaix, op. 39 n. 3, G 339. Ensemble 415. (17m). GLINKA: Nit d'estiu a Madrid. Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Bratislava. Dir.: Keith Clark. (9m). ARNOLD: Concert per a trompa i orquestra de corda n. 2, op. 58. Richard Watkins, trompa. London Musici. Dir.: Mark Stephenson. (14m). VRANICKY: Simfonia en Re M, op. 36. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Bohumil Gregor. (29m). DEBUSSY: Estampes. Michel Béroff, piano. (12m). BRAHMS: 4 danses hongareses. Orquestra del Conservatori de Música de Québec. Dir.: Franz-Paul Decker. (10m). ZELENKA: Sonata per a dos oboès, fagot i b.c. n. 5, Z 181 - 5. Frantisek Kimel i Jiri Mihule, oboès. Jiri Seidel, fagot. Frantisek Host, violoncel. Vit Mach, contrabaix. Frantisek Xaver Thuri, clavecí. (17m). GERSHWIN: Porgy and Bess, un quadre simfònic. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (24m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ITÀLIA

BANCHIERI: Barca di Venetia per Padova, deu madrigals a cinc veus. Ensemble Clement Janequin. (14m). BIZET: Roma, suite n. 3 per a orquestra simfònica. Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: F. Mansurian. (35m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

DARGOMIZHSKI: El convidat de pedra, òpera en tres actes. Vladímir Atlantov. Alexandre Vedernikov. Tamara Milachkina. Vladímir Valaitis. Tamara Siniavskaja. Cors i Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Marc Ermler. (83m). LUNA: "De España vengo", d'El niño judío. Montserrat Caballé. Orquestra dirigida per Eugenio Marco. (7m). MILLÖCKER: Vals cantat d'El probe Jobathan. Edita Gruberova. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Rudolf Bibl. (5m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Simfonia n. 38, KV 504 "Simfonia Praga". Or-

questra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (37m). WALTHER: Sonata en Sol M. "Imitació del Cucut". Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (8m). MASSÉNET: Fantasia per a violoncel i orquestra. Martin Ostertag. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Roberto Paternostro. (18m). WEBER: Sonata per a flauta i piano n. 2, op. 39. Aurèle Nicolet. Boris Berman. (26m). CIMAROSA: Il maestro di capella, intermezzo. József Gregor, baix. Orquestra de Cambra Corelli. Dir.: Tamás Pál. (20m). TXAIKOVSKI: Francesca da Rimini, fantasia simfònica op. 32. Orquestra Simfònica de Rússia. Dir.: Veronika Dudarova. (25m). ROSSINI: Introducció i variacions per a clarinet i orquestra, en Mi b M. Eduard Brunner. Orquestra de Cambra de Württemberg. Dir.: Jörg Faerber. (10m). TELEMANN: Solo 12 per a clavicèmbal, TWV 32:4 ("Essercizii Musici"). Andreas Staier. Jesper Boje Christensen. (18m).

19.00 GRANS OBRES

TXAIKOVSKI: La bella dorment, ballet op. 66. Orquestra Simfònica Estatal. Dir.: Evgeny Svetlanov. (170m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 24 de juliol de 1994 a l'Església de Sant Genís de Torroella de Montgrí. XIV FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. SCHUBERT: Missa n. 6, D 950. Solistes vocals. Orfeó Català. Orquestra de Cambra Gonçal Comellas. Dir.: Jordi Casas. (56m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 3 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

GLIERE: La rosella vermella, Ballet. Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Yuri Fayer. (34m). JOMMELLI: Simfonia per a saltiri, corda i clavecí, en Sol M. Karl-Heinz Schickhaus. Or-

questra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (8m). BRAHMS: Sonata per a clarinet i piano op. 120 n. 1. Duo Reinecke. (22m). NOSKOWSKI: El llac Morskie Oko als Tatras, concert obertura. Orquestra Simfònica Nacional Polonesa a Varsòvia. Dir.: Witold Rowicki. (13m). FIELD: Concert per a piano i orquestra n. 6. John O'Connor. Nova Orquestra de Cambra Irlandesa. Dir.: Janos Fürst. (34m). BACH: "Komm, Jesu, komm" (Vine, Jesús, vine), motet BWV 229. Solistes vocals. Cor Monteverdi. English Baroque Solists. Dir.: John Eliot Gardiner. (10m). MILHAUD: Trio op. 274. Trio de corda de París. (16m). PLEYEL: Simfonia concertant per a flauta, oboè, fagot, trompa i orquestra n. 5. Hansjürgen Möhring. Günther Passin. Jürgen Gode. Walter Lexutt. Orquestra de Cambra de Colònia. Dir.: Helmut Müller-Brühl. (21m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ITÀLIA

RESPIGHI: Fons de Roma. Poema simfònic. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Edo de Waart. (17m). LISZT: Venècia i Nàpols. S. 162. Jorge Bolet, piano. (19m). GANGI: Suite italiana. Sergio Tordini i Joaquín Prats, duet de guitarres. (11m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL. Almira, reina de Castella, extractes. Ann Monoyios. Patricia Rozario. Linda Gerrard. David Thomas. Fiori Musicali. Dir.: Andrew Lawrence-King. (100m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

L.MOZART: Simfonia en Re M, "La boda campestre". K.H. Schickhaus, saltiri. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (18m). CHOPIN: Polonesa op. 61. Vladimir Ashkenazy, piano. (14m). PUCCHINI: Salve regina. Solistes vocals i instrumentals. Cor de Gonville i Caius College, Cambridge. Dir.: Geoffrey Webber. (4m). TANEIEV: Suite de concert per a violí i orquestra, op. 28. Christian Altenburger. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Yuri Ahronovitch. (44m). A.REJCHA: 18 variacions i una Fantasia sobre "Se vuol Ballare" de Les Noces de Fígaro, per a flauta, violí i violoncel, op. 51. Jean-Pierre Rampal. Issac Stern. Mstislav Rostropovitch. (17m). MAHLER: Simfonia n. 4. Magdaléna Hajóssyová, soprano. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (56m). BACH: Fantasia cromàtica i Fuga, BWV 903. Huguette Dreyfus, clavecí. (12m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1956-57. R.STRAUSS: Quatre últims lieder. Elisabeth Schwarzkopf. Philharmonia Orchestra. Dir.: Otto Ackermann. (19m). HINDEMITH: Concert per a violoncel i orquestra (1940). Enrico Mainardi. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Eugen Jochum. (28m). WOLF: 2 lieder amb text d'Eichendorff. Elisabeth Schwarzkopf, soprano. Gerald Moore, piano. (7m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 21 de juliol de 1994 al Claustre del Col·legi de la Mare de Déu del Carme. MÚSICA ALS PATIS (FESTIVALS DE TARRAGONA). HAYDN: Trio amb piano XV.14. C.Ph.E.BACH: Fantasia n. 2. BEETHOVEN: Trio amb piano op. 1 n. 1. Fortepiano Trio de Barcelona. (67m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 4 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

KHATXATURIAN: Concert per a violí i orquestra. D. Oistrakh. Orquestra Simfònica de la Ràdio de l'URSS. Dir.: A. Khatxaturian. (38m). DEVIENNE: Sonata per a oboè i baix continu op. 70 n. 2. Peter Bree, oboè. Roderick Shaw, pianoforte. (13m). SMETANA: La núvia venuda, obertura i danses. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Geoffrey Simon. (24m). ZELENKA: Simfonia, Z 63. (Obertura de l'oratori "I penitenti al sepolchro del redentore"). Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (9m). CHOPIN: Les Sílides, suite de ballet (orquestració de Roy Douglas). Orquestra Sim-

fònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Heinz Fricke. (29m). ROSINI: Quartet per a flauta, clarinet, trompa i fagot n. 1. Consortium Classicum. (11m). ARNE: Concert per a orgue i orquestra n. 3. Roger Bevan Williams. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (18m). JANACEK: Missa en Mi b. Solistes vocals. Cor del King's College, Cambridge. Stephen Layton, orgue. Dir.: Stephen Cleobury. (17m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ITÀLIA

TXAIKOVSKI: Record de Florència, op. 70. Orquestra de Cambra d'Israel. Dir.: Y. Talmi. (32m). STRAVINSKI: Suite italiana. Mari Fujiwara, violoncel. Jacques Rouvier, piano. (17m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

SORS: Fantasia op. 30. Göran Söllscher, guitarra. (13m). CABEZON: Glosses sobre madrigals. Trio Unda Maris. (24m). TOLDRÀ: Sol ixent, Camperola, sardanes. Còbra Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (8m). SARASATE: Aires bohemis. Eva León, violí. Dagmar Muñoz, piano. (8m). ROSSINI: Il Carnevale di Venezia. Àngel Soler, piano. Orfeó Català. Dir.: Jordi Casas. (4m). GRANADOS: Goyescas, intermedi (arranjament de P. Sellés). L'Orquestra de Cambra d'Acordions de Barcelona. (6m). JANACEK: Suite. Orquestra de Cambra del Palau de la Música Catalana. Dir.: Gonçal Comellas. (21m). SCHUMANN: Gedichte der Königin Maria Stuart, op. 135. Victòria dels Àngels. Manuel García Morante. (10m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

FAURE: Fantasia per a piano i orquestra, op. 111. Alicia de Larrocha. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (15m). SPOHR: Sextet de corda, op. 140. L'Archibudelli & Smithsonian Chamber Players. (23m). ALBINONI: Pimpinone, intermezzo. Elena Zilio. Domenico Trimarchi. 1 Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (39m). JOPLIN: Maple Leaf Rag. The Entertainer. Michel Legrand, piano. (8m). FERLENDIS: Concert per a oboè n. 1. Heinz Holliger. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Kenneth Sillito. (13m). BIBER: Battalia. Concentus musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (8m). BEETHOVEN: Dotze variacions sobre un Minuet del ballet "Le nozze disturbate" de Jakob Haibel, WoO 68. Rudolf Buchbinder, piano. (15m). GURIDI: Deu melodies basques. Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (22m). SIBELIUS: Sis humoresques per a violí i

orquestra. Leonidas Kavakos. Orquestra de Cambra Ciutat d'Espoo. Dir.: Juhani Lamminmäki. (22m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. EL PODER DEL CANT: La filadora i El galop de cortesia. "EL RETRAT DE"...: G.F. Händel.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolores Busquets. CONVIDADA: Mari-carmen Palma.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 de juny de 1994 a la Basílica de Santa Maria del Mar de Barcelona. POLIFONIA MÈDIEVAL CATALANA. POLIFONIA DEL RENAISSAMENT (Itàlia i Espanya). Capella de Música de Santa Maria del Mar. Neil Cowley, orgue. Dir.: Lluís Vilamajó. (54m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

BERG: Suite lírica. (Tres moviments arranjats per a orquestra de corda). Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Pierre Boulez. (15m). BARTOK: Concert per a violí n. 2. Sz 112. Itzhak Perlman. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: André Previn. (38m). BIRTWISTLE: Three Settings of Celan. Christine Whittlesey, soprano. Ensemble InterContemporain. Dir.: Pierre Boulez. (14m). LUTOSLAWSKI: Melodies folclòriques. Julian Bream, guitarra. (16m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 5 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

DVORAK: Simfonia n. 8, op.

88. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (35m). HAYDN: Concert per a violoncel Hob. VIIb:1. Anner Bylsma. Orquestra Tafelmusik. Dir.: Jean Lamon. (23m). BRAHMS: Schicksalslied (Cant del destí), op. 54. Cor de la Ràdio de Leipzig. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (16m). SCHUBERT: Sonatina per a violí i piano, Op. 137 n. 2. D 385. Gérard Poulet. Noel Lee. (19m). MARTINI: Concert en Re M per a flauta, corda i baix continu. Massimo Mercelli. Orquestra de Cambra Benedetto Marcello. (18m). SPOHR: Simfonia n. 6, op. 116, "Històrica". Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Karl Anton Rickenbacher. (26m). BACH / VIVALDI: Concert per a violí op. 7 n. 11. BWV 594 (transcrit per a orgue). Pierre Bardon. Orquestra Pro Arte de Munic. Dir.: Kurt Redel. (15m). ARRIAGA: Obertura op. 1 "Nonetto" Le Concert des Nations. Dir.: Jordi Savall. (8m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ITALIA

LISZT: Anys de pelegrinatge. Segon any: Itàlia. Alfred Brendel, piano. (49m). WOLF: Serenata Italiana (versió per a orquestra de corda). Ana Bela Chaves, viola. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (8m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 13 de desembre de 1992 a l'Església Prioral de Sant Pere de Reus. CONCERT DE CANT CORAL I ORGUE. Josep Mª Mas Bonet, orgue. Coral Antics Escolans de Montserrat. Dir.: Joaquim Garrigosa. (65m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 6 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSICA PER A COBLA ACUÑA: Poema urbà, glossa per a cobla. Cobla Montgrins. (10m). PAULIS: Guinardenca, sardana. Cobla Selvatana. Dir.: Martirià Font. (5m). MORALEDA: Tirant lo Blanc, poema cavalleresc per a cobla. Cobla Montgrins. (15m). JOUBERT: La Mare de Déu, sardana. Cobla Els Montgrins. (5m). OLTRA: La Bironadó, suite de cançons populars. Coral de Puig-Reig. Cobla Principal de La Bisbal. Dir.: Joan Casas. (10m).

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. AVUI SONA: El violí. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: El luthier.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTÈRPRETS

ITZHAK PERLMAN. MOZART: Sis variacions per a violí i piano, KV 360. Barenboim. (11m). XOSTAKOVITX: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 99. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Zubin Mehta. (35m). GIULIANI: Sonata per a violí i guitarra. John Williams. (22m). MELODIES POPULARS JUEVES. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Dov Seltzer. (13m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 7 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

A. PUCCINI: Miserere. Doina Palade, soprano. Adriana Cicogna, mezzo soprano. Cappella Musicale Santa Cecilia. Dir.: Gianfranco Cosmi. (19m). BERTONI: Miserere, per a dues sopranos, cor i orquestra. Patricia Schuman. Margarita Zimmermann. Cor de la Ràdio d'Estocolm. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (32m). CHARPENTIER: Miserere, H. 219. A. Mellon. I. Poulénard. H. Ledroit. W. Kendall. D. Kooy. Cors i Orquestra de la Chapelle Royale. Dir.: Ph. Herreweghe. (21m). A. SOLER: Miserere a 8, per a solistes doble cor i orquestra. Magda Kalmár, soprano. Klára Takács, mezzo-soprano. István Gáti, baríton. Cor Madrigal de Budapest. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Ferenc Szekeres. (26m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCA-CLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Ferran Sala.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

BIZET: La Jolie Fille de Perth. June Anderson. Alfredo Kraus. Gino Quilico. José van Dam. Margarita Zimmermann. Gabriel Bacquier. Cor de Ràdio França. Nouvel Orchestre Philharmonique. Dir.: Georges Prêtre. (139m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 8 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendas musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MOZART: Simfonia n. 36, KV 425 "Linz". Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (40m). RICHTER: Concert per a flauta en Re M. Robert Dohn. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (19m). SULLIVAN: Macbeth, obertura de concert. English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (8m). SCHUBERT: Quintet amb piano op. 114, D 667, "La truita". Alfred Brendel, piano. James van Demark, contrabaix. Quartet de Cleveland. (38m). BIZET: Jocs d'infants, petita suite d'orquestra. Consort of London. Dir.: Robert Haydon Clark. (11m). LULLY: L'Amour

médecin, comèdia-ballet (extractes). Isabelle Poulénard. Agnes Mellon. Bernard Delétré. Les Musiciens du Louvre. (11m). JANACEK: La petita guineu astuta, suite. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Jiri Belohlávek. (18m). M. HAYDN: Divertimento en Mi b M per a viola, violoncel i contrabaix. Salzburger Hofmusik. Dir.: Wolfgang Brunner. (15m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESCANDINÀVIA

SVENDSEN: Dues melodies populars sueques, per a orquestra de corda. Orquestra Simfònica de Gothenburg. Dir.: N. Järvi. (5m). SAEVERUD: Aires i danses de Siljustol, op. 21a. Quintet de vent de Bergen. (13m). ROMAN: Suite en Re M. Petita Música de Drottningholm. Orquestra de Cambra del Museu Nacional, Estocolm. Dir.: Claude Ghenetay. (21m). TXAIKOVSKI: Obertura Festiva sobre l'himne Nacional danès, op. 15. Orquestra Simfònica de Rússia. Dir.: Veronika Dudarova. (14m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

BACH: Missa en Fa M, BWV 233. Donna Brown. Ingeborg Danz. Wolfgang Schöne. Gächinger Kantorei Stuttgart. Orquestra de Cambra Franz Liszt de Budapest. Dir.: Helmuth Rilling. (24m). MENDELSSOHN - HENSEL: Gartenlieder, 6 cançons per a soprano, contralt, tenor i baix, op. 3. Cor Madrigal de Heidelberg. Dir.: Gerald Kegelmann. (15m). PEARS / BRITTEN: Salute to Percy Grainger (fragments). Peter Pears. John Shirley-Quirk. Orquestra de Cambra Anglesa. Ambrosian Singers. Cor de nens de Wandsworth. Linden Singers. Dir.: Stewart Bedford. (22m). MOZART: Vesperae solennes de confessorio, KV 339. Joan Rodgers. Elisabeth von Magnus. Josef Protschka. László Polgar. Cor Arnold Schonberg. Choral-schola der Wiener Hofburgkapelle. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (32m). VIVALDI: In turbata Mare Irato, RV 627. Emma Kirkby, soprano. Orquestra The Tafelmusik baroque. Dir.: Jean Lamon. (15m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

FIBICH: Simfonia n. 2, op. 38. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Jiri Belohlávek. (36m). MOZART: Concert per a piano i orquestra n. 18, KV 456. Philharmonia Orchestra. Solista i director: Vladimir Ashkenazy. (32m). MYSLIVECEK: Octet de vent n. 1. Octet Albert Schweitzer. (16m). ELGAR: Froissart, obertura de concert op. 19. English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (13m). PURCELL:

Love's goddess sure was blind, oda per l'aniversari de la Reina Mary, Z 331. Gillian Fisher. Mary Seers. James Bowman. Nigel Short. Mark Padmore. Andrew Tusa. Michael George. Robert Evans. The King's Consort. Dir.: Robert King. (22m). GRIEG: Quartet de corda op. 27. Quartet de corda Wilanow. (32m). J.Ch.BACH: Simfonia (Obertura) op. 3 n. 4. The Hanover Band. Dir.: Anthony Halstead. (10m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 10 de febrer de 1993 al Palau de la Música Catalana de Barcelona. 25è ANIVERSARI DE JUSTÍCIA I PAU. Obres de GALUPPI, VICTORIA, BRAHMS, JULIA, BRITTEN i J. STRAUSS, entre d'altres. Els Petits Cantors de Viena. Jaume Miranda, piano i direcció. (92m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 9 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Concert per a piano i orquestra n. 4, op. 58. Steven Lubin, pianoforte. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (33m). CASTELLO: Sonata n. 13. Concerto Palatino. (8m). PROKOFIEV: Quintet per a oboè, clarinet, violí, viola i contrabaix en sol m, op. 39. Kammerensemble de París. (20m) BRAHMS: Gesänge, op. 17. Delyth Wynne, arpa. Anthony Halstead i Christian Rutherford, trompa. Cor Monteverdi. Dir.: John Eliot Gardiner.

(13m). G.B. SAMMARTINI: Simfonia en Re M. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (6m). MOZART: Divertimento n. 17, KV 334. Philharmonia Quartet Berlin. Wolfgang Güttler, contrabaix. Norbert Hauptmann i Dieter Fischer, trompa. (46m). WAGNER: Els mestres cantaires de Nürnberg, preludi i himne de l'acte primer. Orquestra de l'òpera de Viena. Dir.: Georg Solti. (13m). FAURE: Sonata per a violí i piano n. 1, op. 13. Mayumi Fujiwara. Jorge Federico Osorio. (23m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESCANDINÀVIA

BRUCH: Danses sueques, Op. 63. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (10m). JERSILD: Madrigals Danesos. Vox Danica Choir. Dir.: Ebbe Munk. (11m). SIBELIUS: Finlàndia. Philharmonia Orquestra. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (8m). ALFVEN: Rapsòdia sueca n. 3, op. 47. Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Neeme Järvi. (21m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

PERGOLESI: La serva padrona, intermezzo en dos actes. Maddalena Bonifaccio. Siegmund Nimsgern. Collegium Aureum. (49m). SERRANO: La Dolorosa. Teresa Berganza. Plácido Domingo. Ramon Contreras. Rondalla. Cor de Solistes lírics. Orquestra Simfònica de Barcelona. Dir.: L.A. García Navarro. (29m). TXAIKOVSKI: Escena de la carta d'Eugene Onegin. Kiri Te Kanawa. Orquestra de l'Òpera Nacional Gal·lesa. Dir.: Charles Mackerras. (13m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

PIERSON: Romeu i Julieta, obertura de concert op. 86. English Northern Philharmonia. Dir.: David Lloyd-Jones. (10m). C.Ph.E.BACH: Concert per a violoncel i orquestra Wq 171, H 436. Miklós Perényi. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (22m). SIBELIUS: Simfonia n. 5. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: James Levine. (29m). HAYDN: Quartet de corda op. 77 n. 1, Hob.III:81. Quartet Festetics. (22m). BALAKIREV: Obertura sobre tres temes russos. The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (9m). BACH: "Meine Seel erhebt den Herren" (La meua ànima magnifica el Senyor), cantata BWV 10. Aeleen Auger. Margit Neubauer. Aldo Baldin. Wolfgang Schöne. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (22m). LISZT: Variacions sobre un motiu de Bach, S 180. Leslie Howard, piano. (13m). BERWALD: Simfonia Seriosa (n. 1).

Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: N. Järvi. (30m).

19.00 GRANS OBRES

BACH: Passió segons Sant Maten, BWV 244. Christiane Oelze. Ingeborg Danz. Michael Schade. Matthias Görne. Thomas Quasthoff. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (175m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 9 de juliol de 1991 a l'Església St. Martí de l'Aleixar. ELS ORGUES DE CATALUNYA. MOZART I ELS COMPOSITORS CATALANS DE LA SEVA ÈPOCA. Obres de MOZART, A.SOLER, N.CASANOYES i BAGUER. Conjunt de corda. Josep M. Mas i Bonet, orgue. Dir.: Joan Casals. (62m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 10 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

R.STRAUSS: Don Quixot, op. 35. Lynn Harrell, violoncel. Robert Vernon, viola. Orquestra de Cleveland. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (42m). FORSTER: Sonata per a oboè i baix continu en do m. Paul Dombrecht, oboè. Wieland Kuijken, violoncel. Robert Kohnen, clavecí. (8m). HOLST: Suite de St. Paul, op. 29 n. 2. Orquestra de Cambra St. Paul. Dir.: Christopher Hogwood. (12m). A.SCARLATTI: Simfonia de concerto grosso n. 2. William Bennett. Bernard Soustrot. I Musici. (8m). TXAIKOVSKI: Quartet de corda, "Quartettsatz". Quartet Borodin. (13m). SCHUMANN: Simfonia en sol m (inacabada). New Philharmonia Orchestra. Dir.: Eliahu Inbal. (13m). J.Ch.F. BACH: Pigmalió, cantata. Harry Van Der Kamp, baix. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (32m). VERDI / BÜLOW: Arabesques sobre un tema de l'òpera Rigoletto, op. 2. Daniel Blumenthal, piano. (8m). HANDEL: Concerto grosso op. 6 n.

11. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (19m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESCANDINÀVIA

STENHAMMAR: Quatre cançons sueques, op. 16. Peter Mattei, baríton. Bengt-Ake Lundin, piano. (9m). KOCH: Danses escandinaves. Orquestra Filharmònica de Munic. Dir.: Stig Westerberg. (7m). GADE: Records d'Ossian, obertura op. 1. Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Dmitri Kitaienko. (15m). SIBELIUS: Karelia, suite op. 11. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (17m). GRIEG: Dues melodies nòrdiques, op. 63. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (8m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL. Agrippina, extractes. Sally Bradshaw. Wendy Hill. Lisa Saffer. Nicholas Isherwood. Drew Minter. Michael Dean. Capella Savaria. Dir.: Nicholas McGegan. (100m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Concert per a piano n. 1, op. 23. Martha Argerich. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Kirill Kondrashin. (32m). GLUCK: Alessandro, balletto. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (24m). HAYDN: Partita Hob. II:F7. Octet Albert Schweitzer. (18m). VIVALDI: Concert per la Solennità di S. Lorenzo, RV 556. Taverner Players. Dir.: Andrew Parrott. (13m). BERLIOZ: Obertura "Els troians". Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Charles Munch. (11m). ARNE: Concert per a clavicembal en Do M. The Parley of Instruments. Solista i director: Paul Nicholson. (13m). TELLMANN: Sonata (Septet) en mi m. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (15m). MENDELSSOHN: Música per al "Somni d'una nit d'estiu". Orquestra Simfònica de Montreal. Dir.: Charles Dutoit. (32m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1941-42. D'INDY: Simfonia sobre una cançó muntanyenca francesa, op. 25. Maxim Schapiro, piano. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Pierre Monteux. (25m). SCHUMANN: L'amor i la vida d'una dona, op. 42. Lotte Lehmann, soprano. Bruno Walter. (21m). DELIUS: Llegendes, per a violí i piano. Henry Holst. Gerald Moore. (9m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVETATS
Espai patrocinat per Discos
Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CON- CERTS

CONCERT enregistrat per
Catalunya Música el dia 3 de
febrer de 1993 a la Basílica de
Santa Maria del Mar de
Barcelona. MADRIGALISTES
CATALANS. Obres de BRU-
DIEU. ALBERCH VILA,
FLETXA "EL JOVE" i FLET-
XA "EL VELL". Capella de
Música de Santa Maria del Mar.
Dir.: Sergi Casademunt. (52m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 11 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus. Inclou
butlletins informatius i agendas
musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

CARTELLIERI: Divertimento
per a vent n. 2. Consortium
Classicum. (19m). ARNOLD:
Hobson's Choice (La decisió de
Hobson), suite orquestral.
Orquestra Simfònica de Lon-
dres. Dir.: Richard Hickox.
(17m). DVORAK: Trio amb
piano op. 26. Trio Fontenay.
(27m). J.Ch.BACH: Trio amb
piano op. 2 n. 1. Trio 1790.
(7m). HONEGGER: Simfonia n.
2 per a orquestra de corda i
trompeta. Orquestra Filhar-
mònica Txeca. Dir.: Serge
Baudo. (25m). BELLINI: Salve
Regina en fa m. Solistes vocals.
Cors de la Ràdio i TV Txeca.
Orquestra Simfònica de Praga.
Dir.: Edoardo Brizio. (6m).
BEETHOVEN: Romança per a
violí i orquestra n. 2, op. 50.
Itzhak Perlman. Orquestra
Filharmònica de Berlín. Dir.:
Daniel Barenboim. (9m).
RODRIGO: Elogi de la guitarra.
Marc Jean-Bernard, guitarra.
(15m). MOZART: Simfonia n.
29, KV 186a (KV 201). The
Academy of Ancient Music. Dir.:
Jaap Schröder i Christopher
Hogwood. (31m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESCANDINÀVIA

KOCH: Rapsòdia Sueca. Or-
questra Simfònica de la Ràdio
Sueca. Dir.: Stig Westerberg.
(17m). NIELSEN: Melodia popu-
lar bohèmia danesa. Copenhagen
Young Strings. Dir.: Morten

Ryeland Sorensen. (7m).
GRIEG: Cants populars noruecs,
op. 66. Gerhard Oppitz, piano.
(29m).

14.00 BUTLLETÍ DE NO- TÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

BAGUER: Simfonia n. 1.
Montserrat Torrent, orgue.
(12m). RIBÓ: El bruel de l'es-
tany, cantata sobre una llegenda
tradicional de l'Empordà. Nens
dels Secretariat de Corals
Infants de Catalunya. Grup
Instrumental. Narrador: Alex
Robles. Dir.: Xavier Puig.
(22m). DOLLÉ: Suite en Sol M.
Pere Ros, viola de gamba. Juan
Carlos Rivera, tiorba. (17m).
MOZART: Sis nocturns per a
tres veus i tres clarinets. Coral
Sant Jordi. Dir.: Oriol
Martorell. (13m). CERVELLÓ:
Un cant a Pau Casals. Lluís
Claret, violoncel. Violoncel·lis-
tes de Barcelona. (10m).
ESPLÀ: Cançons de platja
espanyoles. Victòria dels Àngels,
soprano. Orquestra de la
Societat de Concerts del
Conservatori de París. Dir.:
Rafael Frühbeck de Burgos.
(10m). OLTRA: Sonatina per a
flauta i piano. Xavier Relats.
Jordi Masó. (6m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

TARTINI: Concert per a violon-
cel i orquestra en Re M. Roel
Dieltsiens. Ensemble 415. Dir.:
Chiara Banchini. (21m).
LEKEU: Quartet amb piano
(inacabat). Ensemble Musique
Oblique. (28m). B.MARCE-
LLO: Salm XVII. Roberto
Balconi. Guy de Mey. Klaus
Mertens. Membres de la Capella
Savaria. (48m). R.STRAUSS:
Concert per a oboè i orquestra
en Re M. Ingo Goritzki.
Orquestra de Cambra de
Lausanne. Dir.: Matthias
Aeschbacher. (24m). MOZART:
Simfonia n. 35, KV 385
"Haffner". London Mozart
Players. Dir.: Jane Glover.
(20m). DE ALMEIDA: Postilhão
de Rioja. Nova Filharmonia
Portuguesa. Dir.: Álvaro
Cassuto. (6m). HANDEL:
Sonata per a violí i continu op. 1
n. 3. Conjunt Barroc de Niça.
(8m). NIELSEN: Amor i el
Poeta, obertura. Orquestra
Simfònica Sonder Jutland. Dir.:
John Frandsen. (5m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musi-
cal. Guió i realització: Pere
Burés i Alex Robles. AVUI
SONA: La guitarra. LA CLAU
DEL PENTAGRAMA: L'amor
de les tres taronges.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i
comenta la música que li agrada.
Guió i presentació de Joan Vives.
Producció de Dolors Busquets.
CONVIDAT: Miquel Roger.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CON- CERTS

CONCERT enregistrat per
Catalunya Música el dia 22 de
maig de 1991 al Centre Cultural
Fundació "La Caixa". Obres de
LOPEZ. N.CASANOVAS, MAR-
TÍ i A.SOLER. Ensemble La
Colombina. La Confraria de
músics de Catalunya. Dir.: Sergi
Casademunt. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

GOLDSCHMIDT: Concert per a
violoncel i orquestra. David
Geringas. Orquestra Philhar-
monia de Magdeburg. Dir.:
Mathias Husmann. (22m).
COPLAND: Música per a una
Gran Ciutat. Orquestra
Simfònica de Sant Louis. Dir.:
Leonard Slatkin. (25m).
KORTE: La història de les flau-
tes, drama simfònic. Géza
Novak i Frantisek Cech, flautes.
Orquestra Filharmònica Txeca.
Dir.: Lovro von Maticic. (19m).
GLASS: Dansa n. 3. The Philip
Glass Ensemble. Dir. Michael
Riesman. (19m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 12 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus. Inclou
butlletins informatius i agendas
musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

J.B.VANHAL: Simfonia en mi
m. Orquestra de Cambra
Filharmònica de Munic. Dir.:
Michael Helmuth. (16m).
SPOHR: Concert per a violí n.
12, op. 79. Ulf Hoelscher.
Orquestra Simfònica de la
Ràdio de Berlín. Dir.: Christian
Fröhlich. (16m). REJCHA: Trio
per a trompa op. 82 n. 4.
Zdenek Tylsar. Bedrich Tylsar.
Zdenek Divoky. (18m). BEET-
HOVEN: Obertura "Coriolà",
op. 62. Orquestra Filharmònica
La Scala. Dir.: Carlo Maria
Giulini. (9m). BOCCHERINI:
Sextet de corda n. 2 en Si b M,
op. 23. Ensemble 415 (19m).
R.STRAUSS: Les entremaliades
de Till Eulenspiegel, op. 28.
Orquestra de Cleveland. Dir.:
Lorin Maazel. (15m). RAME-
AU: Anacreont. Ballet en un
acte. René Schirrer, baríton.
Agnès Mellon, soprano. Jill
Feldman, soprano. Dominique
Visse, contralt. Michel Laplénie,

tenor. Les Arts Florissants. Dir.:
William Christie. (45m). BALA-
KIREV: Tamara, poema simfò-
nic. The Philharmonia. Dir.:
Ievgeny Svetlanov. (22m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESCANDINÀVIA

GRIEG: Danses noruegues, op.
35. K. Baekkelund i R. Levin,
piano. (16m). SAINT-SAENS:
Caprici sobre temes danesos i
russos, op. 79. Angelo
Persichilli, flauta. Pietro
Borgonovo, oboè. Michele
Carulli, clarinet. Pietro Spada,
piano. (11m). CRUSELL:
Introducció i tema variat suec,
op. 12. Hakan Rosengren, clari-
net. Orquestra Simfònica de la
Ràdio Sueca. Dir.: Okko Kamu.
(12m). BJÖRKLUND: Fantasia
coral sobre el salm suec n. 43.
Staffan Björklund, orgue. (8m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir
de les peticions que els nostres
oients han fet al contestador de
Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ- CIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de
jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CON- CERTS

CONCERT enregistrat per
Catalunya Música el dia 13 de
juliol de 1991 a la Plaça Major
de Torroella de Montgrí. XI
Festival Internacional de
Música. MOZART: Apollo et
Hyacinthus. Solistes vocals.
Collegium Aureum. Dir.: Franz-
Josef Maier. (71m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 13 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus.

09.00 MÚSICA PER A COBLA

BRETON: Botella al Mar,
poema simfònic per a instru-
ments de cobla, corda, saxo i
percussions. Solistes instrumen-
tals. (26m). TOSI: Messidor,
sardana. Cobla Principal de La
Bisbal. (5m). MARTINEZ:
Rapsòdia de Nadal, glossa per a
cobla. Cobla Montgrins. (8m).
BORGUNYÓ: Tendres records,
sardana. Cobla Montgrins.
(4m). PERICH: Morenito, vals.
Cobla Mediterrànea. Dir.: Jordi
León. (3m).

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. AUDICIÓ COMENTADA: Children's Corner, de Claude Debussy.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTÈRPRETS

ITZHAK PERLMAN. SIBELIUS: Concert per a violí i orquestra op. 47. Orquestra Simfònica de Pittsburgh. Dir.: André Previn. (32m). MOZART: 12 variacions per a violí i piano, KV 359. D. Barenboim. (15m). BRUCH: Fantasia escocesa per a violí i orquestra, op. 46. Judith Liber, arpa. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Zubin Mehta. (30m). BEETHOVEN: Romança per a violí i orquestra n. 1, op. 40. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Daniel Barenboim. (7m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 14 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

TOMASEK: Missa solemnis, op. 81. Jana Jonášová, Marie Mrázová, Vladimír Dolezal, Richard Novák, Cor Mixt Kühn, Jan Hora, orgue. Orquestra de Cambra de Praga. (47m). L.MOZART: Missa solemnis en Do M. Arleen Augér, Gabriele Schreckenbach, Horst Laubenthal, Barry McDaniel, Helmut Mebert, Martin-Ulrich Senn, Arno Lange, Wolfgang Meyer, Cor de la Catedral de St. Hedwigs, Domkapelle Berlin. Dir.: Roland Bader. (52m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES, EL TRENCA-CLOSQUES, SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Claudi Martí.

17.00 TEMPORADA D'ÒPE-

RA DE CATALUNYA MÚSICA

ROSSINI: La donna del lago. Katia Ricciarelli, Lucia Valentini Terrani, Dalmáu González, Dano Raffanti, Samuel Ramey, Cor Filharmònic de Praga, Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Maurizio Pollini. (138m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 15 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Simfonia n. 1 en do m, op. 68. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Georg Solti. (48m). VACHON: Quartet de corda, Op. 11 n. 5. Edouard Popa, violí (II), Trio de Corda de París. (15m). BERTRAND DE BORN: Tres cançons. Jean Luc Madier, cant, Hervé Berteaux, cornamuses, Maurice Moncozet, flautes, xirimia, Pascal Lefeuvre, viola de roda, Thomas Bienabe, Jacques Détraz. (11m). CHERUBINI: Faniska. (Obertura de l'òpera). Orquestra Simfònica de la Filharmònica de Bacau. Dir.: Silvano Frontalini. (9m). GERSHWIN: Concert per a piano en Fa. Janis Vakarelis, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Henry Lewis. (31m). TELEMANN: Obertura per a 2 flautes de bec, corda i continu en fa m. Orquestra Barroca de Freiburg. Dir.: Gottfried Von Der Goltz. (23m). BALAKIREV: Islamey. Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (8m). JANACEK: Pater noster. Solistes vocals i instrumentals. Cor de Gonville i Caius College, Cambridge. Dir.: Geoffrey Webber. (15m).

13.00 VIATGES MUSICALS: AMERICA

W.SCHUMAN: Obertura per a un festival americà. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Leonard Bernstein. (9m). VILLA-LOBOS: Cicle brasiler.

Cristina Ortiz, piano. (19m). COPLAND: El saló Mèxic. Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: Antal Dorati. (10m). GARCIA CATURLA: Tres danses cubanes. The New World Symphony. Dir.: Michael Tilson Thomas. (8m). LAURO: Quatre valsos veneçolans. Diego Blanco, guitarra. (7m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

MAHLER: Das Lied von der Erde. (El Cant de la Terra). Mildred Miller, mezzo-soprano. Ernst Häfliger, tenor. Orquestra Simfònica de Columbia. Dir.: Bruno Walter. (64m). SCHUBERT: Lied die Mutter Erde (Cançó de la mare terra). Margaret Price, soprano. Wolfgang Sawallisch, piano. (4m). BACH: "Der Himmel lacht, die Erde jubiliert" (El cel riu, la Terra llança crits d'alegria!). cantata BWV 31. Solistes vocals. Petits cantors de Viena. Chorus Viennensis. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (22m). DELALANDE: Jubilate Deo omnis terra, salm 99 S. 9. Mieke Van Der Sluis, Heidi Brunner, Gilles Ragon, Ian Honeyman, Bernard Deletre. Ensemble vocal de Nantes, La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Paul Colleaux. (12m). SCHÖNBERG: Friede auf Erden (Pau a la terra) per a cor mixt a cappella, op. 13. BBC Singers. Dir.: Pierre Boulez. (9m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

KALINNIKOV: Simfonia n. 2. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (37m). VIVALDI: Concert per a flauta de bec, oboè, violí, fagot i b.c., RV 95. "La Pastorella". The Chandos Baroque Players. (11m). RESPIGHI: Metamorphoseon, tema i variacions per a orquestra. Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (26m). MOZART: Trio amb piano KV 496. The Mozarteum Players. (28m). SPOHR: Concert per a violí n. 8, op. 47 "In modo d'una scena cantante". Ulf Hoelscher. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Christian Fröhlich. (18m). DELALANDE: Miserere. Véronique Gens, Sandrine Piau, Arlette Steyer. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (23m). DEL ADALID: Petits riens, 6 valsos. Patrick Cohen, piano. (12m). GRIEG: Eròtica, peça lírica op. 43. Orquestra Simfònica de la Ràdio Polonesa de Cracòvia. Dir.: Tadeusz Wojciechowski. (4m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i revivir els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍ-

CIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 19 de novembre de 1992 a la Capella dels Dolors. XI SETMANA DE MÚSICA ANTIGA DE MATARÓ. Programa TELEMANN. Alessandro Bares, violí barroc. Trio Unda Maris. (64m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 16 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

SCHÖNBERG: Pel·lees i Melisanda, Op. 5. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (43m). TUMA: Partita en re. Orquestra de Cambra Suk. Dir.: Josef Vlach. (18m). D'INDY: Istar, variacions simfòniques, op. 42. Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir. Pierre Dervaux. (13m). DEMERSSEMAN - BERTHELEMY: Duo brillant per a flauta i oboè sobre temes de "Guillem Tell" de Rossini. Jean Pierre Rampal, flauta. Pierre Pierlot, oboè. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Plácido Domingo. (11m). TORELLI: Simfonia V. 23, G 26. Orquestra de la Capella Musical de San Petronio. Dir.: Sergio Vartolo. (9m). KORN-GOLD: Concert per a piano per a la mà esquerra, op. 17. Steven de Groote. Orquestra Filharmònica del Nordoest d'Alamany. Dir.: Werner Andreas Albert. (34m). MOZART: Tantum Ergo, KV 197. Cor Arnold Schönberg. Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (4m). BLISS: Meditacions sobre un tema de John Blow. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. Dir.: Vernon Handley. (32m).

13.00 VIATGES MUSICALS: AMERICA

GROFÉ: Suite del Gran Cañon. Orquestra Simfònica de Detroit.

Dir.: Antal Dorati. (37m). IVES: Central Park in the Dark. Orquestra Filharmònica de Nova York. Dir.: Leonard Bernstein. (7m). M.GOULD: American Salute. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Kenneth Klein. (4m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

LLEÓ: La corte de faraón. Luisa de Cordoba. Mari Carmen Aranda. Emilia Rincón. Ramón Alonso. Santiago Ramalle. Eladio Cuevas. Tino Pardo. Cors i Orquestra de Cambra de Madrid. Dir.: D.Montorio i E.Navarro. (40m). GOUNOD: Le médecin malgré lui, òpera còmica en tres actes. Jean-Christophe Benoit. Michel Hamel. Janine Capderou. Lina Dachary. Monique Stiot. Jean-Louis Soumagnas. Orquestra Lírica de l'ORTF. Dir.: Jean-Claude Hartemann. (46m). ZELLER: L'ocellaire (dues àries). Edita Gruberova. Orquestra de la Ràdio de Munic. Dir.: Rudolf Bibl. (7m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

MYSLIVECEK: Concert per a violí i orquestra en Mi M. Shizuka Ishikawa. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Libor Pesek. (23m). BUSONI: Obertura de comèdia, op. 38. Orquestra Simfònica NDR. Dir.: Werner Andreas Albert. (7m). KRAUS: Simfonia en Re M. "Simfonia da chiesa". Concerto Köln. (9m). TANEIEV: Quartet de corda n. 1, op. 25. Quartet Talan. (22m). ALBINONI: Concert per a oboè i corda, op. 9 n. 2. Paul Goodwin. The King's Consort. Dir.: Robert King. (11m). BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano op. 5 n. 1. Mischa Maisky. Martha Argerich. (23m). GLAZUNOV: Simfonia n. 8, Op. 83. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Neeme Järvi. (38m). HANDEL: Te Deum en Re M, per a la Reina Carolina. HWV 280. Mieke van der Sluis. Graham Pushee. Harry van Berne. Harry van der Kamp. Alsfelder Vokalensemble. Orquestra Barroca de Bremen. Dir.: Wolfgang Hellich. (15m). BÜLOW: Vals característic n. 1, op. 18. Daniel Blumenthal. piano. (7m).

19.00 GRANS OBRES

GOUNOD: Mors et Vita, trilogia sacra. Barbara Hendricks. Nadine Denize. John Aler. José Van Dam. Orfeón Donostiarra. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (159m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 4 de

gener de 1993 al Palau de la Música Catalana. Fragments d'òperetes, polques i valsos de LEHAR, OFFENBACH i STRAUSS. Rita Bógar, violí. Imre Kovács, cimbalo. Orquestra Simfònica Johann Strauss de Budapest. Dir.: Istvan Bogar. (90m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 17 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RIMSKI-KORSAKOV: Simfonia n. 2 "Antar". Suite Simfònica op. 9. Orquestra Nacional de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (37m). PUCCINI(senior): Missa a quatre veus a capella. Cappella Musicale Santa Cecilia. Orquestra lírico-sinfònica del Teatre del Giglio de Lucca. Dir.: Gianfranco Cosmi. (19m). GIULIANI: Gran serenata, op. 82. Virginia Sindelar, flauta. Richard Schilling, guitarra. (15m). REINECKE: Andante i variacions, op. 6. Thomas Hitzlerberger i Georg Schütz, duet de piano. (12m). HAYDN: Concert per a oboè i orquestra Hob. VIIg:Cl. Derek Wickens. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Elgar Howarth. (23m). RAMEAU: Dàrdanus. Suite. Orquestra del segle XVIII. Dir.: Frans Brüggen. (25m). GOUNOD: Quartet de corda n. 3 en la m. Quartet Bessler-Reis. (18m). WAGNER: Les fades. Obertura. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Edo de Waart. (11m).

13.00 VIATGES MUSICALS: AMÈRICA

M.GOULD: American Ballads. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Kenneth Klein. (34m). GINASTERA: Cinc cançons populars argentines, op. 10. Olivia Blackburn, soprano. Alberto Portugheis, piano. (10m). CHAVEZ: Simfonia Índia. New York Studium Symphony Orchestra. Dir.: Carlos Chávez. (11m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL. Rinaldo, extractes. Marilyn Horne. Cecilia Gasdia.

Ernesto Palacio. Christine Weidinger. Orquestra del Teatre La Fenice de Venècia. Dir.: John Fisher. (100m).

6.00 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Klavierstücke op. 118. Martin Jones, piano. (22m). BIBER: Mensa sonora (Parts IV a VI). Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (24m). BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra n. 1, G 474. Wouter Möller. Linde Consort. Dir.: Hans-Martin Linde. (19m). PROVENZALE: Care selve, amati orrori, cantata amb violins. Cappella della Pietà de Turchini. Dir.: Antonio Florio. (15m). FAURE: Quintet n. 2, op. 115. Jean Hubeau, piano. Quatuor Via Nova. (31m). MOZART: Sis Contradanses. KV 609. Ulsamer Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (7m). BRUCH: Concert per a violí i orquestra n. 1, op. 26. Itzhak Perlman. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (24m). BONONCINI: Lasciami un sol momento, cantata. Gérard Lesne, contratenor. Il Seminario musicale. (8m). RAVEL: Pavana per a una infanta difunta. Maria Graf, arpa. (6m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1966. MOZART: Concert per a flauta i orquestra, KV 313. Solistes de la Filharmònica de Berlín. Solista i director: Karlheinz Zöller. (26m). BUSONI: Turandot Suite. Orquestra Simfònica del Sudwestfunk Baden Baden. Dir.: Bruno Maderna. (11m). RAVEL: Sonata a violí i piano. David Oistrakh. Frida Bauer. (17m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVETATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 17 de novembre de 1992 a l'Església Sant Felip Neri de Barcelona. VIII TEMPORADA D'EURO-CONCERT. Polifonia russa. Cor del Patriarcat de Moscou. Dir.: Anatoli Grindenko. (74m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 18 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

SIBELIUS: Simfonia n. 3 op. 52. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Colin Davis. (30m). C.STAMITZ: Concert per a clarinet i orquestra en Mi b M. Bohuslav Zichradnik. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Frantisek Vajnar. (25m). SCHUMANN: Davidshändler-tänze, op. 6. Boris Berezovsky, piano. (38m). RAVEL: Ma Mère l'Oye. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Pierre Boulez. (28m). SARRO: Coronatemi il crine, cantata. Sara Mingardo. Orquestra de Cambra In Canto. Dir.: Gabriele Catalucci. (19m). PAISIELLO: Divertimento n. 3 per a flauta, violí, viola i violoncel. Quartetto Flautarte. (9m). ABEL: Simfonia op. 17, n. 3, en Re M. The Hanover Band. Dir.: Anthony Halstead. (11m).

13.00 VIATGES MUSICALS: AMÈRICA

PONCE: "Concierto del sur" per a guitarra i orquestra. Eduardo Fernández. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (24m). COPLAND: Danzón cubano. The New World Symphony. Dir.: Michael Tilson Thomas. (7m). VILLA-LOBOS: Quatre cançons de "La Selva de l'Amazones" (instrumentació d'Alfred Heller). Membres de la Societat de Cambra Villa-Lobos. (12m). FERNANDEZ: Primera Suite Brasileira. Luiz de Moura Castro. (7m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

J.SOLER: Lachrimae or seaven teares. Montserrat Gascón, flauta. Xavier Coll, guitarra. (13m). DEBUSSY: Quatre cançons Montserrat Caballé. Alfredo Rossi, piano. (14m). SEGARRA: Salve Regina. Escolania de Montserrat. Cassià M. Just, orgue. Dir.: Ireneu Segarra. (10m). CASAS: Tres peces per a trio de corda. Trio de Corda de París. (7m). PROKOFIEV: Sonata per a violí i piano op. 94. Francisca Mendoza, Xavier Borràs. (24m). SERRA: El montañés, pillée. Orquestra de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll. (5m). ROSSINI: Andante amb variacions. Teresa Borotao, arpa. Oriol Esposa, flauta. (4m). VILA: Dos tientos. Montserrat Torrent, orgue. (8m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

KROMMER: Concert per a oboè i orquestra, op. 37. Sarah Francis. The London Mozart

141-142

Players, Dir.: Howard Shelley. (22m). RAMEAU: Pignalió, acte de ballet. Howard Crook. Sandrine Piau. Agnès Mellon. Donatienne Michel-Dansac. Cor i Orquestra Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (44m). VIERNE: Soirs étrangers, cinc peces per a violoncel i piano, op. 56. Yvan Chiffolleau. Olivier Gardon. (25m). HAYDN: Simfonia n. 28 en La M. Orquestra de Cambra de Moscou. (19m). DVORAK: Obertura Carnaval, op. 92. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Witold Rowicki. (9m). VIVALDI: Sonata per a violí i continu n. 12, F XIII 60, RV 754. Fabio Biondi. Rinaldo Alessandrini. Maurizio Naddeo. Paolo Pandolfo. Rolf Lislevand. (11m). MERCADANTE: Concert per a flauta en Mi M. James Galway. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (21m). BILLINGS: As the Hart panteth. His Majesty's Clerkes. Dir.: Paul Hillier. (9m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AVUI SONA: La trompeta, LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Concert al Laberint d'Horta.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..." Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Tomás Gil Membrado.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 3 de novembre de 1992 a la Sala Rès de Sant Cugat del Valles. RESO DE TARDOR. Obres de SORS, MERTZ, FALLA, ALBENZ, RIBAS, PUERTOLAS, CODINA i BROUWER. Joan Furió, guitarra. (51m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

HARRISON: Concert per a piano. Keith Jarrett. New Japan Philharmonic. Dir.: Naoto Otomo. (33m). JOLIVET: Yin-Yang. Orquestra de Savoia. Dir.: Mark Foster. (19m). PONCE: Estampes nocturnes. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Enrique Bátiz. (20m). BLOCH: Suite hebreaica per a violí i piano n. 1. Duo Weilerstein. (11m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 19 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

KABALEVSKI: Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 50. Emil Gilels. Gran Orquestra Simfònica de la Ràdio d'URSS. Dir.: Kiril Kondrachin. (17m). HAYDN: Simfonia n. 39. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (20m). MONIUSZKO: Missa de Piotrowin, per a solistes, cor i orgue. Solistes vocals. Cor Russinyols Polonesos. Slawomir Kaminski, orgue. Dir.: Wojciech A. Krolopp. (27m). MOZART: Quartet per a flauta i corda, KV 285. Eckart Haupt, flauta. Membres del Quartet Mirring. (16m). TURINA: Danses fantàstiques, op. 22. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Antonio de Almeida. (16m). BACH: Concert de Brandenburg n. 6, BWV 1051. Orquestra de Cambra del Festival Bach d'Oregon. Dir.: Helmuth Rilling. (16m). MAR-TUCCI: Simfonia n. 1, op. 75. Orquestra Philharmonia. Dir.: Francesco d'Avalos. (41m). NEBRA: 2 peces per a clavecí. Genoveva Galvez, clavecí. (7m).

13.00 VIATGES MUSICALS: AMÉRICA

BUSONI: Diari indi. Quatre estudis per a piano sobre temes dels Pells Roges d'Amèrica. Geoffrey Douglas Madge, piano. (11m). DVORAK: Quartet op. 96, "Amèrica". Quartet Talich. (24m). GARCIA CATURLA: Obertura Cubana. Orquestra Simfònica Nacional de Cuba. Dir.: Manuel Duchesne Cuzán. (16m). LEVY: Tango brasileiro. Luiz de Moura Castro, piano. (3m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré. 22.00 agenda musical

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 9 de

maig de 1990 al Centre Cultural Fundació "La Caixa". FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA. PARÍS EN LA PRIMAVERA DEL MÓN: MÚSICA DELS SEGLES XII i XIII. Gothic Voices. Dir.: Christophe Page. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 20 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSICA PER A COBLA

CRISTAU: La cançó del Rabadà, glossa per a cobla. Cobla Montgrins. (10m). LLO-ANSI: Fantasia lírica. Cobles Mediterrània i Sant Jordi. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (11m). MAYRAL: El rabadà. Cobla Ciutat de Girona. (4m). SADE-RRRA: La miren i fa sol. Cobla Ciutat de Girona. (4m). BERNAT: "Un racó de claustre". "Més enllà", sardanes. Cobla Sabadell. Dir.: Jesús Ventura. (11m). CASAS AUGÉ: Ball de rams, vals. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (4m).

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. PROGRAMA ESPECIAL DEDICAT A L'ESCOLANIA DE MONTSE-RRAT.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'AUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTERPRETS

ITZHAK PERLMAN. VIEUX-TEMPS: Concert per a violí n. 5, op. 37 "Grétry". Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (21m). BACH: Concert per a violí i orquestra n. 2, BWV 1042. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Daniel Barenboim. (20m). CHAUSSON: Concert per a violí, piano i quartet de corda, op. 21. Jorge Bolet, piano. Quartet Julliard. (40m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 21 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

ROSSINI: Missa de Glòria.

Anna Caterina Antonacci. Bernardette Manca di Nissa. Francisco Araiza. Robert Gambill. Pietro Spagnoli. Cor i Orquestra de l'Acadèmia Nacional de Santa Cecília. Dir.: Salvatore Accardo. (63m). HASSE: Glòria (de la missa en re m). Andrea Ihle. Brigitte Pfretzschner. Armin Ude. Cor de nois de Dresden. Membres de la Staatskapelle de Dresden. Dir.: Konrad Wagner. (16m). STANFORD: Glòria, op. 128. Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (5m). MISSA CORSA: Glòria, Nicole Casalonga, orgue. A Cumpagnia. (6m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCACLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Constantino Romero.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

VERDI: Rigoletto, òpera en tres actes. Renato Bruson. Andrea Rost. Roberto Alagna. Dimitri Kavrakos. Cor i Orquestra del Teatro alla Scala. Dir.: Riccardo Muti. (121m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS 22 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

POULENC: Concert champêtre per a clavecímbal i orquestra.

Aimée Van de Wiele. Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París. Dir.: Georges Prêtre. (25m). ARNE: Simfonia n. 4. Cantilena. Dir.: Adrian Shepherd. (14m). J.Ch.F.BACH: Die Amerikanerin, cantata. Barbara Schlick, soprano. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (11m). BRAHMS: Quartet de corda op. 51 n. 1. Gabrieli String Quartet. (30m). BOCCHERINI: Concert per a violoncel i orquestra n. 9, G 482. Frédéric Lodéon. Orquestra Simfònica de Bournemouth. Dir.: Theodor Guschlbauer. (20m). TXAL-KOVSKI: Simfonia n. 2, op. 17 "Petita Rússia". Orquestra Filharmònica d'Oslo. Dir.: Mariss Jansons. (34m). D.SCARLATTE: Stabat Mater, a deu vens i baix continu. Elisabeth Hermans, Jan Van Elsacker. Conjunt vocal Currende. Solistes instrumentals. Dir.: Erik Van Nevel. (26m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ILLES BRITÀNIQUES

STANFORD: Rapsòdia irlandesa n. 5, op. 147. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Vernon Handley. (15m). IRELAND: A London Overture. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: John Barbirolli. (12m). ARNOLD: Quatre danses escoceses, op. 59. The Philharmonia. Dir.: Bryden Thomson. (8m). BUSH: Variacions, nocturn i final sobre una antiga cançó del mar anglesa. David Wild, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: John Snashall. (20m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

TIPPETT: Danses rituals de The Midsummer Marriage. Rita Cullis, soprano. Mark Curtis, tenor. Margaret McDonald, mezzo soprano. Matthew Best, baix. Cor de l'òpera del Nord. English Northern Philharmonia. Dir.: Michael Tippett. (24m). BRAHMS: Sommerabend (Vespre d'estiu), lied. M. Price, soprano. J. Lockhart, piano. (3m). WIDOR: Soirs d'été, melodies op. 63. Anne-Marie Rodde, soprano. Noel Lee, piano. (22m). HOWELLS: The Summer is Coming. The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (8m). DONIZETTI: Nits d'estiu a Posilipo. Zehava Gal, mezzo-soprano. Bruce Brewer, tenor. Jeff Cohen, piano. (36m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Trio per a piano, clarinet i violoncel, op. 11. Emanuel Ax, Richard Stoltzman, Yo-Yo Ma. (22m). J. i Jf. STRAUSS: Suite del ballet "El bell Danubi" (arranjament de Désormière). National Philharmonic Orchestra. Dir.: Richard Bonyngue. (30m). DONIZETTI: La Follia di Carnevale, obertura. Orquestra

de la Ràdio TV Belga de Brusel·les. Dir.: Silvano Frontalini. (7m). CAMPRA: Quemadmodum desiderat cervus, motet. Jacqueline Nicolas, soprano. Anne-Marie Lasla, baix de viola. William Christie, orgue. (9m). DEBUSSY: Imatges per a orquestra. Orquestra de Cleveland. Dir.: Pierre Boulez. (36m). C.Ph.E.BACH: Concert per a violoncel i orquestra Wq 172, H 439. Miklós Perényi. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: János Rolla. (21m). RODRIGUEZ MONLLOR: Toccata para clarines de Batalla. Tempore ventus trio. (7m). FIBICH: La tempesta, poema simfònic op. 46. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Gerd Albrecht. (12m). BACH: Suite per a llaüt, BWV 996. Göran Söllscher. (16m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat el dia 22 de març de 1994 a l'Església de Sant Felip Neri de Barcelona. CONCERTS DE QUARESMA D'EUROCONCERT. Solistes vocals. Schola Gregoriana de Barcelona. Dir.: Ramón Noguera. (71m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 23 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

FAURE: Requiem op. 48. Lucia Popp, soprano. Simon Estes, baix. Cor de la Ràdio de Leipzig. Capella Estatal de Dresden. Dir.: Colin Davis. (40m). HAYDN: Simfonia n. 3. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (18m). LITOLFF: Scherzo del Concert

Simfònic n. 4. Cristina Ortiz, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Moshe Atzmon. (7m). G. B. SAMMARTINI: Quintet n. 3. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (16m). SCHACHT: Concertante en Si b M per a tres clarinets i orquestra. Dieter Klöcker, Oliver Linck, Waldemar Wandel. Orquestra Simfònica de Bamberg. Dir.: Hans Stadlmair. (28m). MENDELSSOHN: Obertura La bella Melusina, op. 32. Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (11m). DONIZETTI: Sonata en Re M (1). Larissa Kondratjewa i Reinhard Schmiedel, duet de pianos. (17m). SAINT-SAENS: Cypres et Lauriers per a orgue i orquestra, op. 156. J.P. Kemmer. Orquestra de Ràdio Luxemburg. Dir.: Louis de Froment. (18m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ILLES BRITÀNIQUES

BERLIOZ: Irlanda, op. 2. Thomas Hampson, baríton. Geoffrey Parsons, piano. (24m). HAYDN: Simfonia n. 92, "Oxford" Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: L. Bernstein. (28m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

LECUONA: Maria de la O, sarsuela cubana. Dolores Pérez. Luis Sagi-Vela. Luisa de Córdoba. José Granados. Maño López. Cor de Ràdio Nacional d'Espanya. Orquestra de Cambra de Madrid. Dir.: Felix Guerrero. (42m). RIMSKI-KORSAKOV: Vera Sheloga, òpera. Stefka Mineva, contralt. Alexandrina Milcheva-Nonova, mezzosoprano. Stefka Evstatieva, soprano. Dimiter Stanchev, baríton. Petar Bakardjiev, baix. Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional de Bulgària. Dir.: Stoyan Angelov. (50m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

LAWES: Suite n. 2 en re m. "The Royal Consort". Conjunt instrumental. Dir.: Gustav Leonhardt. (15m). KROMMER: Concert per a oboè i orquestra, op. 52. Sarah Francis. The London Mozart Players. Dir.: Howard Shelley. (20m). SCHUBERT: Sonata per a piano D 894 (op. 78). Christian Zacharias. (39m). GRETRY: Danses Villageoises. Orquestra de Liège. Dir.: Paul Strauss. (18m). BIBER: Sonata a 6 "Die Pauern Kirchfarth genandt". New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (7m). NIELSEN: La mare, extractes. Ole Hedegaard, tenor. Orquestra Simfònica Sonder Jutland. Cor de Cambra Sonder. Dir.: John Frandsen. (25m). DEVIENNE: Sonata per a fagot i continu, op. 24 n. 6. Danny Bond, fagot. Richte van der Meer, violoncel. Robert Kohnen, clavicèmbal. (8m). LISZT: Rapsòdia hongaresa n.

1. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (11m). PAISIELLO: Concert per a piano i orquestra n. 6. Mariacarla Monetti. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stephanie Gonley. (15m).

19.00 GRANS OBRES

HANDEL: Jefe, Oratori. Werner Hollweg, Thomas Thomashke. Glenys Linos. Elizabeth Gale. Paul Esswood. Gabriele Sima. Cor de nens Mozart. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (176m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 de juny de 1995 a l'Església de Sant Pau del Camp de Barcelona. PRIMER FESTIVAL DE MÚSICA DE CAMBRA DE SANT PAU DEL CAMP. FABREGA: Obertura. HANDEL: Concerto grosso op. 6 n. 5. BACH: Suite n. 2, BWV 1067. PLA: Concert per a flauta i orquestra en Si b. GRIEG: Suite Holberg. Bernat Castillejo, flauta. Orquestra Sant Pau del Camp. (80m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

141-142

DIMECRES, 24 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Simfonia n. 6, op. 68 "Pastoral". Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (41m). SCHUMANN: Tres romances per a oboè i piano, op. 94. Paul Dombrecht. Jos van Immerseel. (15m). BOTTESINI: Concert per a contrabaix n. 1, "Concerto di bravura". Mario Ricciuti, contrabaix. Luigi Zanardi, piano. (14m). MAHLER: Lieder eines fahrenden Gesellen. Christa Ludwig, mezzosoprano. Philharmonia Orchestra. Dir.: Adrian Boult. (18m). ARRIAGA: Simfonia en Re. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Jesús López Cobos. (28m). KODALY: Tarda d'Estiu. Orquestra Filharmònica de Budapest. Dir.: Zoltan Kodaly. (20m). SCH-

MELZER: Balletto a 4 en Sol M. "Escola d'esgrima". Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (9m). LEKEU: Fantasia sobre temes populars angevins. Orquestra Filharmònica de Lieja. Dir.: Pierre Bartholomee. (13m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ILLES BRITANÍQUES

HARTY: A Irlanda, fantasia per a flauta, arpa i orquestra. Colin Fleming, Denise Kelly. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (9m). HAYDN: Simfonia n. 104 "Londres". Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Georg Solti. (29m). IRELAND: London Pieces. Eric Parkin, piano. (12m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'OPÈRES DE HANDEL. Amadigi di Gaula, extractes. Nathalie Stutzmann, Jennifer Smith, Eiddwen Harrhy, Bernarda Fink, Les Musiciens du Louvre. Dir.: Marc Minkowski. (99m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

VIEUXTEMPS: Concert per a violí i orquestra n. 4, Op. 31. Itzhak Perlman, Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (30m). SCHMELZER: Ciaccona a 3 ehoi. Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (5m). BRAHMS: Sonata per a piano op. 2. Gerhard Oppitz. (27m). A.SCARLATTI: Quatre àries amb trompeta. Kathleen Battle, soprano. Wynton Marsalis, trompeta. Orquestra de St.Luke. Dir.: John Nelson. (11m). HAYDN: Quartet amb flauta op. 5 n. 2, Hob II:G4. Barthold Kuijken, Sigiswald Kuijken, François Fernandez, Wieland Kuijken. (15m). BRIDGE: Dues cançons angleses antigues. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: William Boughton. (7m). GEMINIANI: Concerto grosso, op. 3 n. 3. I Musici. (8m). M.HAYDN: Divertimento per a 2 violins, viola i baix continu, P 93. Salzburger Hofmusik. Dir.: Wolfgang Brunner. (24m). RIMSKI-KORSAKOV: Sostenu i Allegro sobre el nom B-LA-F. Orquestra de Cambra del Sudoest d'Alemanya a Pforzheim. Dir.: Paul Angerer. (9m). CRUSELL: Concertino en Si b M, per a fagot i orquestra. László Hara, Tapiola Simfonieta. Dir.: Osmo Vänskä. (19m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1972. VERDI: Giovanna d'Arco (extractes). Katia Ricciarelli, Flaviano Labò, Mario Zanzi. Cor i Orquestra del Teatre La Fenice. Dir.: Carlo Franci. (37m). SCHUMANN: Tres Romances, op. 28. Wilhelm Kempff, piano. (15m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVETATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 23 d'abril de 1992 a la Sala "La Plana de l'Om". Caixa de Manresa. EL MISTERI DE LA VEU: Obres de SERRA, GARRETA, CASALS, MOMPOU, MOREIRA, TALTABULL, LAMOTE DE GRIGNON i TOLDRÀ. Virginia Parramon, soprano. Joan Rubinat, piano. (64m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 25 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BENNETT: Concert per a piano i orquestra n. 5. Malcolm Binns. Philharmonia Orchestra. Dir.: Nicholas Braithwaite. (33m). GEMINIANI: El bosc encantat. Orquestra Barroca Italiana. Dir.: Ryo Terakado. (34m). TELEMANN: "Weg mit Sodoms gift'gen Früchten", cantata. James Bowman, contratenor. The King's Consort. Dir.: R. King. (12m). MAYER: Sonata per a violoncel i piano, op. 47. Thomas Blees, Maria Bergmann. (30m). GERSHWIN: Rhapsody in Blue. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Leonard Bernstein. (17m). MERCADANTE: Concert per a flauta i corda, op. 57. M. Larrieu. The Master Players. Dir.: R. Schumacher. (21m). RAVEL: Rapsòdia espanyola. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (15m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ILLES BRITANÍQUES

FIELD: Rondo escocès. Miceal O'Rourke, piano. (5m). VAUGHAN WILLIAMS: Una simfonia londinenca (n. 2). Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (48m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

CIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

GARCIA MORANTE: Tres Noctàmbules. Manuel García Morante, piano. (9m). ZIPOLI: 4 versos i Largo en sol m. P. Jordi M. Bou i Simó, a l'orgue de Poblet. (7m). TOLDRÀ: Sis cançons (Vinyes verdes vora el mar, Romanç de Santa Llúcia, Cançó de vela, Cançó de passar cantant, Els obercoes i les petites collidores, Canticel). Anna Ricci, mezzosoprano. Àngel Soler, piano. (13m). FALLA: Serenata andalusa. Alicia de Larrocha, piano. (6m). GERHARD: Quintet de vent. Quintet de vent Harmonia. (19m). TURINA: Tres poemes op. 81. Assumpta Mateu, soprano. Antonio Soria, piano. (7m). SORS: Fantasia: introducció, tema i variacions sobre Malborough, op. 28. Diego Blanco, guitarra. (10m). BACH: Obertura de la Suite per a orquestra n. 1, BWV 1066. Müncher Jugendorchester. Dir.: Jordi Mora. (9m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BLOW: Venus i Adonis. Emma Kirkby, Evelyn Tubb, Richard Wistreich. The Consort of Musick. Membres del London Oratory Junior Choir. Dir.: Anthony Rooley. (52m). GRIEG: Suite Holberg. Copenhagen Young Strings. Dir.: Morten Ryelund Sørensen. (21m). FUX: Sonata a Quattro. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (9m). FREDERIC II DE PRÚSSIA: Concert per a flauta i orquestra en Do M. Jean Pierre Rampal. Orquestra Antiqua Musica. Dir.: Jacques Roussel. (14m). SAINT-SAËNS: Simfonia n. 3 "amb orgue", Op. 78. Orquestra Simfònica de Xicago. Dir.: Daniel Barenboim. (35m). KIRCHNER: Quatre Nocturns op. 87. Irene Barbuceanu, piano. (13m). HANDEL: Concerto grosso op. 6 n. 10. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (15m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. EL PODER DEL CANT: Els vaixells d'Stenkarrassi. "EL RETRAT DE...": Antonio Vivaldi.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolores Busquets. CONVIDAT: Josep Borràs.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 4 d'agost de 1992 a l'Església Parroquial de Torroella de Montgrí. XII FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. HAYDN: Trio amb piano Hob. XV:25. DEBUSSY: Trio en Sol. BEETHOVEN: Trio amb piano op. 97 "L'Arxiduc". The Solomon Trio. (71m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

FINZI: Concert per a clarinet op. 31 a. Richard Stoltzman. Guildhall String Ensemble. (30m). VAINBERG: La clau d'or, ballet op. 55 (Suite n. 3). Orquestra del Teatre Bolxoi. Dir.: Mark Ermler. (18m). GUBAIDULINA: In Erwartung, per a quartet de saxos i sis percussionistes. The Rascher Saxophone Quartet. Kroumata Percussion Ensemble. (18m). FRANÇAIX: Trio de corda. The Marwood Ensemble. (13m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 26 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MENDELSSOHN: Concert per a dos pianos i orquestra en Mi M. Katia & Marielle Labèque. Philharmonia Orchestra. Dir.: Semyon Bychkov. (33m). PLEYEL: Quartet per a oboè i corda, op. 25 n. 1. Pierre W. Feit, Günther Volmer, Pavel Skabar, Ciri Skerjanec. (15m). MOZART: Concert per a violí i orquestra, KV 218. Henryk Szeryng. Orquestra New Philharmonia. Dir.: Alexander Gibson. (23m). LACHNER: Simfonia n. 1, op. 32. Orquestra Simfònica de Singapur. Dir.: Choo Hoey. (33m). HANDEL: Armida abbandonata, cantata. Maria-Cristina Kiehr, soprano. Conjunt II Teatro Armonico. Dir.: Alessandro de Marchi. (21m). WEBER: Gran duo concertant per a clarinet i piano, op. 48. Guy Dangain, Fabienne Bourry-Fournier. (18m). ROSSINI: Tancrèd, obertura. Orquestra de la Royal Opera House, Covent Garden. Dir.: Carlo Rizzi. (7m). M.HAYDN: Simfonia en Mi b M. Orquestra Simfònica de Helsingborg. Dir.: Hans-Peter Frank. (10m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ILLES BRITÀNIQUES

HARTY: Una simfonia irlandesa. Orquestra de l'Ulster. Dir.: B. Thompson. (34m). MILHAUD: El Carnaval de Londres (sobre temes de "The Beggars' Opera"), op. 172. The New London Orchestra. Dir.: Ronald Corp. (28m)

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 30 d'agost de 1990 al Pavelló Municipal d'Esports de Mataró. X Festival Internacional de Música. HAYDN: Lo Speciale, dramma giocoso en tres actes. Doris Ellinger, Eulàlia Salbanyà, Santi Calderón. Antony D'Artagnan. Wiener Taschenoper. Dir.: Joan Grimalt. (86m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 27 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSICA PER A COBLA

BERNAT: Un dia a la Noguera, poema cíclic. Robert Armengol, percussió. Cobles Juvenil de Bellpuig i Sabadell. Dir.: Jesús Ventura i Barnet. (14m). JOSEP SERRA: El jaleador, vals. Coblà Mediterrània. Dir.: Jordi León. (4m). GIL: "Horta de Sant Joan", "Els Porxats del meu poble", sardanes. Coblà Montgrins. (10m). CARBONELL: El silenci del bosc. Coblà Selvatana. Dir.: Joan Lluís Moraleda. (9m). DANSES CATALANES: La Dansa, de Campdevànol. Els nans nous, de la "Patum" de Berga. Coblà La Principal de la Bisbal. Dir.: Pere Burés. (7m).

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. EL PODER DEL CANT: Els Miquelets d'Espanya. "EL RETRAT DE...": Antonin Dvorak.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTÈPRETS

ITZHAK PERLMAN. MOZART: Concert per a violí i orquestra n. 5, KV 219. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (29m). BACH: Xacona de la partita n. 2, BWV 1004. (16m). CASTELNUOVO-TEDESCO: Concert per a violí n. 2, op. 66 "Els profetes". Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Zubin Mehta. (31m). BERLIOZ: Reverie et Caprice per a violí i orquestra op. 8. Orquestra de París. Dir.: Daniel Barenboim. (7m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 28 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

ROSSINI: Stabat Mater, per a quatre solistes, cor i orquestra. Helen Field, soprano. Della Jones, mezzosoprano. Arthur Davies, tenor. Roderick Earle, baix. Cor Simfònic de Londres. City of London Sinfonia. Dir.: Richard Hickox. (59m). SANCES: Stabat Mater dolorosa. Caterina Calvi, contralt. Conjunt instrumental "Concerto". (12m). VIVALDI: Stabat Mater, RV 621. Nathalie Stutzmann, contralt. Virtuosi de Moscou. Dir.: Vladimir Spivakov. (20m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCACLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Francesc Pi de la Serra.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

MOZART: Die Entführung aus dem Serail (El rapte del Serrall). Edita Gruberova. Kathleen Battle. Gösta Winbergh. Heinz Zednik. Martti Talvela. Will Quadflieg. Konzertvereinigung

Wiener Staatsopernchor. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Georg Solti. (124m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 29 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

HAYDN: Missa in honorem Beatissimae Virginis Mariae. Solistes vocals. Petits cantors de Viena. Chorus Viennensis. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: Uwe Christian Harter. (38m). FRANCK: Psique. Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (28m). CARULLI: Concert per a flauta, guitarra i orquestra en Sol M. Jean-Pierre Rampal. Alexandre Lagoya. Orquestra de Cambra Franz Liszt. Dir.: Janos Rolla. (22m). HUMMEL: Quintet per a piano, violí, viola, violoncel i contrabaix, op. 87. Sestetto Classico. (18m). VIOTTI: Duo concertant per a dos violins n. 2. Pavel Hula. Bohumil Kotmel. (15m). CIURLIONIS: Al bosc, poema simfònic. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Juozas Domarkas. (15m). TELEMAN: Jauchzet dem Herrn, alle Welt, cantata sobre el salm 100. Ernst Gerold Schramm, baix. Guy Touvron, trompeta. Sinfonietta RIAS Berlin. Dir.: Uros Lajovic. (11m). C.P.H.E.BACH: Sonata per a orgue Wq 70 n. 3. Jacques van Oortmerssen. (13m).

13.00 VIATGES MUSICALS: FRANÇA

DELIUS: Paris, la cançó d'una gran ciutat. Orquestra Simfònica de Bournemouth. Dir.: Richard Hickox. (21m). BRITTEN: Quatre cançons franceses, per a soprano i orquestra. Felicity Lott. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Bryden Thomson. (13m). MARAIS: La sonnerie de Sainte Geneviève du Mont à Paris. Sigiswald Kuijken, violí. Wieland Kuijken, viola de gamba. Gustav

Leonhardt, clavicèmbal. (8m). POULENC: Suite francesa. Orquestra de París. Dir.: Georges Prêtre. (12m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

MOZART: Missa en do m, KV 427 "Gran Missa". Sylvia McNair. Diana Montague. Anthony Rolfe Johnson. Cornelius Hauptmann. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (53m). GADE: Cinc cançons per a cor a capella, op. 13. Cor de Cambra de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Stefan Parkman. (15m). PROKOFIEV: Hamlet, música d'escena. Ludmila Koroleva, soprano. Boris Stetsenko, bariton. Conjunt coral Blagovest. Orquestra Simfònica Maly de Moscou. Dir.: Vladimir Ponkin. (24m). MENDELSSOHN: "O Haupt voll Blut und Wunden", cantata coral per a baix, cor i orquestra. Gilles Cachemaille. Cor i Orquestra Gulbenkian. Dir.: Michel Corboz. (13m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

XOSTAKOVITX: Simfonia n. 5, op. 47. Orquestra Simfònica de Montréal. Dir.: Charles Dutoit. (47m). SCHUMANN: Sonata per a violí i piano n. 1, op. 105. Brigitte Engerer. Olivier Charlier. (16m). ZELENKA: Miserere, salm ZWV 57. Anna Hlavenková. Cor de Cambra Txec. Conjunt Barroc 1994. Dir.: Roman Válek. (13m). MENDELSSOHN: Concert per a violí, op. 64. Itzhak Perlman. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (28m). HAYDN: Nocturn per a flauta, oboè, 2 trompes i corda, Hob. II:28. Wiener Concert-Verein. (15m). WAGNER: El capvespre dels Déus (viatge de Siegfried pel Rhin). Orquestra Simfònica de Basilea. Dir.: Armin Jordan. (11m). ROSSINI: Quartet per a flauta, clarinet, trompa i fagot n. 5. Consortium Classicum. (12m). BACH: Concert per a piano i orquestra, BWV 1056. Maria Joao Pires. Orquestra de Cambra de la Fundació Gulbenkian de Lisboa. Dir.: Michel Corboz. (11m). VERDI: La forza del destino, obertura. Orquestra de la Metropolitan Opera de NY. Dir.: James Levine. (7m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 5 de setembre de 1991 a l'Església Parroquial de Matadepera. XI Festival Internacional de Música. Obres de J.M.BACH, J.Ch.BACH, MOZART i MENDELSSOHN. Núria Corderas, soprano. Una Herbaye, soprano. Lieder Camera. Dir.: Josep Vila. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 30 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

FIBICH: Simfonia n. 3, op. 53. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Jiri Belohlávek. (37m). HAYDN: Sonata a tres, Hob. IV:F2. Jakob Lindberg, llaut. Nils-Erik Sparf, violí. Lars Brolin, viola. Olof Larsson, violoncel. (15m). RAKHMANINOV: Tres cants russos per a cors i orquestra simfònica, op. 41. Cors russos Yurlov. Orquestra Simfònica de Moscou. Dir.: Evgueni Svetlanov. (14m). JOPLIN: Bethune Katia i Marielle Labèque. (7m). VANHAL: Concert per a 2 fagots i orquestra. Annika Wallin i Arne Nilsson. The Umea Sinfonietta. Dir.: Jukka-Pekka Saraste. (23m). SAINT-SAËNS: El Carnaval dels Animals. The London Sinfonietta. Dir.: Charles Dutoit. (23m). STEFANI: Begl'occhi, oh Dio, non più, duet. Rossana Bertini. Claudio Cavina. Arcadia. Dir.: Attilio Cremonesi. (10m). GERSHWIN: Un americà a París. Orquestra Simfònica de San Francisco. Dir.: Seiji Ozawa. (18m). MONTSALVATGE: Sonatina per a Yvette. Alicia de Larrocha, piano. (10m).

13.00 VIATGES MUSICALS: FRANÇA

TXAIKOVSKI: Sis cançons franceses dedicades a Artôt de Padilla, op. 65. Julia Varady, soprano. Aribert Reimann, piano. (14m). MOZART: Simfonia n. 31, KV 297 "París". Orquestra Reial del Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (23m). MILHAUD:

Carnaval d'Aix, op. 83 b. Josef Hála, piano. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jindrich Rohan. (19m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

DONIZETTI: I Pazzi per Progetto, farsa en un acte. Leonardo Monreale. Susanna Rigacci. Graziano Polidori. Adriana Cicogna. Orquestra Simfònica dell'Emilia Romagna "A. Toscanini". Dir.: Bruno Rigacci. (78m). GIMÉNEZ, CHAPI: Quatre aires de sarsuela. Victòria dels Àngels. Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (13m). STRAUSS: "C'est la saison d'amour", vals de l'opereta "Le trois Valses". Janine Micheau, soprano. Cor Raymond Saint-Paul. Orquestra Simfònica. Dir.: Paul Bonneau. (3m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

LACHNER: Septet en Mi b M. Consortium Classicum. (38m). M.HAYDN: Simfonia n. 9, P. 36. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (7m). ROUSSEL: Le festin de l'araignée, fragments simfonics op. 17. Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Zdenek Kosler. (18m). DELALANDE: Vanum est vobis ante lucem, motet. Veronique Gens. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (10m). BOTTESINI: Gran duo, per a clarinet, contrabaix i piano. Tindaro Capuano, clarinet. Ezio Bosso, contrabaix. Luca Brancalone, piano. (11m). HEINICHEN: Concerto grosso (Concert de Dresden). S. 235. Musica Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (17m). FIELD: Sonata per a piano op. 1 n. 2, Miceál O'Rourke. (14m). C.Ph.E.BACH: Concert per a flauta i orquestra Wq 166, H 431. Eckart Haupt. Orquestra de Cambra "Carl Philipp Emanuel Bach". Dir.: Hartmut Haenchen. (25m). BORODIN: Simfonia n. 3. Reial Orquestra Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Gennady Rozhdestvensky. (20m).

19.00 GRANS OBRES

LISZT: Christus, oratori. Sándor Sólyom-Nagy. Klára Takács. Veronika Kincses. János B. Nagy. László Polgár. Cor de la Radiotelevisió Hongaresa. Orquestra de l'Estat Hongarès. Dir.: Antal Dorati. (180m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 9 d'abril de 1992 a La Plana de l'Om, Fundació La Caixa de Manresa. EL MISTERI DE LA VEU. Obres de FAURE, RAVEL, POULENC, MOMPOU, FALGARONA, TOLDRA i MONTSALVATGE. Margarida Lladó,

soprano. Filo Atrio, piano. (57m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 31 DE JULIOL DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BIZET: Clovis et Clotilde, cantata a tres veus. Montserrat Caballé. Gérard Garino. Boris Martinovic. Orquestra Nacional de Lille. Dir.: Jean-Claude Casadesus. (36m). TELLMANN: Simfonia en Fa M per a flauta de bec contralt, viola de gamba i corda, TWV 50:3. Marion Verbruggen, flauta de bec. Sarah Cunningham, viola de gamba. Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Monica Huggett. (8m). CHOPIN - CORTOT: Concert per a piano i orquestra, Op. 21 n. 2. Frankuski Setrak. Orquestra de Cambra de la Filharmònica de Polònia. Dir.: Wojciech Rajski. (34m). HAYDN: Sonata per a pianoforte n. 32, Hob. XVI:44. Paul Badura-Skoda. (13m). ROUSSEL: Suite en Fa M, op. 33. Orquestra de París. Dir.: Charles Dutoit. (13m). LESSEL: Variacions per a flauta i orquestra. Wlodimir Tomaszczuk. Orquestra Filharmònica Bydgoszcz. Dir.: Zbigniew Chwedczuk. (7m). CHERUBINI: Il Giulio Sabino. (Obertura de l'òpera). Orquestra Simfònica de la Filharmònica de Bacau. Dir.: Silvano Frontalini. (13m). PURCELL: It is a good thing to give thanks, anthem Z 18. Solistes vocals. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (12m). NEUKOMM: Quintet per a clarinet, dos violins, viola i violoncel. op. 8. Divertimento Salzburg. (27m).

13.00 VIATGES MUSICALS: FRANÇA

GRUP DELS SIS: Les Mariés de la Tour Eiffel. Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (21m). MOSCHELES: Rondo brillant, op. 54 "Les Charmes de Paris". Noël Lee, piano. (9m). JANEQUIN: Voulez ouyr les cris de Paris. Ensemble Clement Janequin. (6m). SCHMELZER: Balletti francesi. Tafelmusik. Dir.: Jeanne Lamon. (6m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL. Flavio, extractes. Jeffrey Gall. Derek Lee Ragin. Lena Lootens. Bernarda Fink. Ensemble 415. Dir.: René Jacobs. (99m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BERLIOZ: Herminie, escena lírica per a soprano i orquestra. Mireille Delunsch, soprano. Orquestra dels Champs Elysées. Dir.: Philippe Herreweghe. (23m). HAYDN: Trio amb piano n. 40, Hob. XV:26. Patrick Cohen. Erich Höbarth. Christophe Coin. (17m). SCHUBERT: Simfonia n. 4, D 417 "Tràgica". Orquestra Royal Concertgebouw. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (31m). PAGANNI: Concert per a violí i orquestra n. 6, op. pòst. Salvatore Accardo. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Charles Dutoit. (40m). HANDEL: Trio Sonata op. 2 n. 4. London Baroque. (11m). STRAVINSKI: Abraham i Isaac, balada sacra per a baríton i orquestra de cambra. David Wilson-Johnson. London Sinfonietta. Dir.: Oliver Knussen. (11m). MOZART: Simfonia en Re M, KV 120 (KV11a). The Academy of Ancient Music. Dir.: Jaap Schröder i Christopher Hogwood. (7m). S.WAGNER: Preludi de l'òpera "La petita maledicció que colpeix a cadascú". Orquestra Simfònica Rheinland-Pfalz. Dir.: Werner Andreas Albert. (11m). PACHELBEL: Singet dem Herrn. Jauchzet Gott alle Lande, motets. Cantus Cölln. Dir.: Konrad Junghänel. (9m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1958. BEETHOVEN: Sonata per a violoncel i piano, op. 102 n. 2. Pau Casals. Mieczyslaw Horszowski. (25m). WOLF: Italienisches Liederbuch, segona part. Dietrich Fischer-Dieskau, baríton. Irmgard Seefried, soprano. Erik Werba, piano. (27m). DELIUS: Marxa Caprici. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Thomas Beecham. (4m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 2 de maig de 1991 al Centre Cultural Fundació "La Caixa". BACH: Sonates per a violí i clavicèmbal n. 4 BWV 1017, n. 5 BWV 1018, n. 3 BWV 1006, n. 6 BWV 1019.

Toccata per a clavicèmbal BWV 916. Mónica Huggett, violi. Ton Koopman, clavicèmbal. (65m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 1 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RODRIGO: Concert pastoral per a flauta i orquestra. Jennifer Stinton. Orquestra de Cambra Escocesa. Dir.: Stuart Bedford. (25m). GADE: Records d'Ossian, obertura op. 1. Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Danesa. Dir.: Dmitri Kitaenko. (15m). VIVALDI: Sonata per a violí i baix continu op. 2 n. 6, RV 1. Salvatore Accardo. Bruno Canino. Rohan de Saram. (11m). J. STRAUSS(II): Die Publicisten, vals op. 321. Orquestra Filharmònica Eslovaca (Kosice). Dir.: Alfred Walter. (9m). RHEINBERGER: Trio amb piano n. 1, op. 34. Trio Göbel, Berlín. (40m). DELALANDE: Super Flumina Babylonis. Solistes vocals. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (17m). BEETHOVEN: Set variacions sobre un tema de "La flauta màgica", WOO 46. Alain Trudel, trombó. Guy Few, piano. (10m). BOCCHERINI: Simfonia op. 35 n. 3, G 511. Ensemble 415. Dir.: Chiara Banchini. (17m). ALFVEN: El rei de la muntanya, suite. Orquestra Reial Filharmònica d'Estocolm. Dir.: Neeme Järvi. (15m).

13.00 VIATGES MUSICALS: FRANÇA

IBERT: París, Suite Simfònica. Conjunt Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: J.W. Audoli. (14m). CAPLET: Cinc balades franceses de Paul Fort. Hanna Schaer, mezzosoprano. Noël Lee, piano. (13m). SEIBER: Quatre cançons populars franceses. Peter Pears, tenor. Julian Bream, guitarra. (9m). DE VISÉE: Obertura de la Gruta de Versailles (Lully). Manuel Barrueco, guitarra. (3m). PURCELL: The massacre of Paris. Judith Nelson, soprano. David Thomas, baix. The Academy of Ancient Music. Dir.: Christopher Hogwood. (6m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

CHOPIN: Sonata per a violoncel i piano, op. 65. Lluís Claret. Alain Planès. (30m). BRITTEN: Missa brevis, op. 63. Escolania de Montserrat. Cassia M. Just, orgue. Dir.: Ireneu Segarra. (12m). SARDÀ: Quintet de vent. Quintet de vent Acadèmia de Praga. (8m). NUIX: Escac i mat. Albert Nieto, piano. (8m). GRANADOS: Mazurca, Danza triste, Zambra i Arabesca (dances espanyoles op. 37). Würzburger Gitarrentrio. (22m). MASCAGNI: Quatre cançons. Josep Carreras, tenor. Lorenzo Bavaj, piano. (10m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Danses hongareses. Orquestra Filharmònica de Győr. Dir.: János Sándor. (50m). D. WEBER: Sextet per a trompes en Fa. Zdenek Tylsar. Jindrich Petras. Zdenek Divoky. Bedrich Tylsar. Rudolf Beranek. Jiri Havlik. (16m). GALUPPI: Magnificat en Sol M per a soprano, cor i orquestra. Ana Maria Miranda. Cor de Cambra de Berna. Orquestra de Cambra del sud-oest d'Alemanya. Dir.: J.E. Dähler. (22m). LISZT: Sonata en si m. S 178. Leslie Howard, piano. (24m). BEETHOVEN: Simfonia n. 1, op. 21. Orquestra del Segle XVIII. Dir.: Frans Brügggen. (28m). VIVALDI: Concert per a dues mandolines, corda i baix continu, P. 133. Paul Grund i Artur Rumetsch. Württembergisches Kammerorchester, Heilbronn. Dir.: Jörg Faerber. (12m). BUSONI: Nocturn simfònic, op. 43. Orquestra Filharmònica de Lieja. Dir.: Pierre Bartholomee. (8m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. EL PODER DEL CANT: Bon dia nostre pare. "EL RETRAT DE..." Ludwig van Beethoven.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIVAT: Vicenç Prats.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 1 de febrer de 1992 a la Sala Paper de Música de Capellades. BRUDIEU: Missa pro defunctis. Madrigal n. 13. Ensalada "Las cañas" (Madrigal n. 5). TALTBULL: Del mal que fas no poc

guarir. TRADICIONAL: Vos sou la meua prendeta. Cor de Cambra de Barcelona. Dir.: Manuel Valdivieso. (50m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

F. GUERRERO: Opus 1. Manual. Jean Pierre Dupuy, piano. (16m). BERNSTEIN: Simfonia per a orquestra, cor mixt, cor de nois, narrador i soprano n. 3, "Kaddish". Montserrat Caballé. Michael Wager. Petits cantors de Viena. Wiener Jeunesse-Chor. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (39m). ECKART: Beatus Ille, poema simfònic. Orquestra Simfònica de la Ràdio TV de Moldàvia. Dir.: Christian Florea. (19m). MARTINU: Quartet de corda n. 3. Quartet Panocha. (12m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 2 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

PACINI: Simfonia Dante. Massimo Morelli, piano. Laura Saviozzi, arpa. Orquestra Lirico-Sinfònica del Teatre del Giglio de Lucca. Dir.: Gianfranco Cosmi. (23m). HAYDN: Quartet de corda op. 17 n. 1, Hob. III:25. Quartet Festetics. (31m). DANZI: Concert per a flauta i orquestra n. 1, op. 30. András Adorján. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Hans Stadlmair. (16m). FUCHS: Jugendklänge (records de la infància), op. 32. Daniel Blumenthal, piano. (26m). VRANICKY: Simfonia en Do M, op. 11. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Bohumil Gregor. (27m). PURCELL: Come ye sons of Art, away, oda per l'aniversari de la Reina Mary. Gillian Fisher. James Bowman. Michael Chance. Michael George. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (26m). GRIEG: 2 melodies nòrdiques op. 63. Orquestra de Cambra Noruega. Dir.: Terje Tonnesen. (13m).

13.00 VIATGES MUSICALS: FRANÇA

MILHAUD: Simfonia n. 8, op. 362 "Rhodanienne". Orquestra Simfònica de la Ràdio de

Basilea. Dir.: Alun Francis. (22m). D'INDY: Simfonia sobre una cançó muntanyenca n. 1, op. 25. Michel Block, piano. Orquestra Simfònica de Berna. Dir.: Peter Maag. (26m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 de març de 1994 a la Catedral de Barcelona. Cicle L'ORGUE DE LA CATEDRAL. Obres de A. GABRIELI, G. GABRIELI, CASTELLO, PESCE, B. MARCELLO, GALUPPI i VIVALDI. Davide Masarati, orgue. Stefano Cassaccia, flauta. (66m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 3 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

09.00 MÚSICA PER A COBLA

POPULAR/ROURE: El Carnaval de Solsona. Cobla Principal de la Bisbal. Dir.: Joan Roure. (30m). ROVIRA: Lídia, sardana. Cobla La Principal d'Amsterdam. (5m). BALL DE GITANES: Pas-doble de Palautordera, Entrada de ball, Polca de Palautordera, Contradansa de Palautordera. Cobla Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (9m). FRANCESCH: Alegria, vals-jota. Cobla Mediterrània. Dir.: Jordi León. (2m).

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. EL PODER DEL CANT: L'hereu Riera. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Bromes musicals.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTERPRETS

CLAUDIO ARRAU, BRAHMS: Concert per a piano i orquestra n. 1, Op. 15. Orquestra del Concertgebouw d'Amsterdam. Dir.: Bernard Haitink. (53m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 6, op. 10 n. 2. (16m). DEBUSSY: Imatges (llibre primer). (16m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 4 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

BACH: Magnificat, BWV 243. Christiane Schäfer. Ibolya Verebics. Ingeborg Danz. James Taylor. Thomas Quasthoff. Gächinger Kantorei Stuttgart. Bach-Collegium Stuttgart. Dir.: Helmuth Rilling. (28m). M. PUCCINI: Magnificat per a solistes, cor i orquestra. Maurizio Frusoni, tenor. Enrico Nenci, tenor. Maurizio Di Benedetto, baix. Cappella Musicale de Santa Cecilia de la Catedral de Lucca. Orquestra Lirico Simfònica del Teatre del Giglio de Lucca. Dir.: Gianfranco Cosmi. (22m). F. COUPERIN: Magnificat anima mea. Motet. Jill Feldman i Isabelle Poulenard, sopranos. Gregory Reinhart, baríton. Jaap Ter Linden, baix de viola. Davitt Moroney, orgue. (13m). CASANOVA: Magnificat. Escolania de Montserrat. Cor i Orquestra d'Antics Escolans. Gregori Estrada, orgue. Dir.: Ireneu Segarra. (4m). VAUGHAN WILLIAMS: Magnificat. Catherine Wyn-Rogers, contralt. Roger Judd, orgue. Corydon Singers. The City of London Sinfonia. Dir.: Matthew Best. (14m). ZELENKA: Magnificat. Basler Madrigalisten. Orquestra de la Schola Cantorum Basiliensis. Dir.: Fritz Näf. (10m). DUARTE LOBO: Magnificat octavi toni. Pro Cantione Antiqua. Dir.: Mark Brown. (6m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCACLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Gabriel Brncic.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

DONIZETTI: Anna Bolena, òpera en dos actes. Joan Sutherland. Samuel Ramey. Susanne Mentzer. Jerry Hadley. Cor i Orquestra de l'Òpera Nacional Gal·lesa. Dir.: Richard Bonynge. (193m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 5 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TELEMANN: Schwanengesang, Música fúnebre per a Garlieb Sillem, TVWV 4:6. Barbara Schlick. Menchtild Georg. Christoph Prégardien. Gotthold Schwarz. La Stagione Frankfurt. Dir.: Michael Schneider. (44m). SAINT-SAËNS: Concert per a violí i orquestra n. 3, op. 61. Pierre Amoyal. Orquestra Nacional de França. Dir.: Charles Dutoit. (27m). BOCCHERINI: Quintet amb guitarra n. 5, G 449. Jakob Lindberg. Conjunt Barroc de Drottningholm. (24m). TXAIKOVSKI: Variacions sobre un tema rococó, op. 33. Raphael Wallfisch, violoncel. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Geoffrey Simon. (18m). PERGOLESI: Trio per a dos violins i continu en Si b M. Antonio Bigonzi. Davide Taglioni. Gabriele Catalucci. Anna Maria Kodur. (8m). MOZART: Sinfonia n. 19, KV 132. The Academy of Ancient Music. Dir.: Jaap Schröder. (26m). LISZT: Tres lieder. Margaret Price, soprano. Cyprien Katsaris, piano. (13m).

13.00 VIATGES MUSICALS: PAÏSOS CATALANS

GERHARD: Soirées de Barcelona. Albert Nieto, piano. (17m). ASENCIO: Dansa valenciana, per a guitarra. Claudio Marco Tulli. (4m). BOU:

"Record de Calella", sardana. La Principal de la Bisbal. (3m). MONTSALVATGE: Serenata a Lydia de Cadaqués. Duo Narejos - Casasepère. (11m). SERRA: La presó de Lleida, poema simfònic per a dues cobles i percussió. Cobles Montgrins i Selvatana. Dir.: Martirià Font. (11m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

BACH: Missa en si m, BWV 232 (Glòria). Isabelle Poulenard. René Jacobs. John Elwes. Max van Egmond. Collegium Musicum. La Petite Bande. Dir.: Gustav Leonhardt. (38m). POULENC: Glòria, per a soprano cor i orquestra. Kathleen Battle. Cor del Festival de Tanglewood. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Seiji Ozawa. (24m). GAZZANIGA: Glòria per a solistes, cor mixt, orquestra i orgue. Cappella Musicale de la Catedral de Verona. Dir.: Alberto Turco. (40m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SIBELIUS: Sinfonia n. 1, op. 39. Philharmonia Orchestra. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (40m). VIVALDI: Concert per a violí op. 4 n. 2, RV 279 "La Stravaganza". Simon Standage. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (10m). RAKHMANINOV: Variacions sobre un tema de Corelli, op. 42. Kathryn Stott, piano. (16m). HAYDN: Missa brevis "Jugendmesse", Hob. XXII:1. Cor de nens de la catedral d'Augsburg. Orquestra de Cambra de Munic. Dir.: Reinhard Kammler. (14m). BLANC: Septet, op. 40 Consortium Classicum. (26m). FASCH: Concert en Re M "Die Jagd" (La caça). H. Baumann i R. Vlatkovic, trompes. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (13m). VERDI: Música de ballet de "Jerusalem". Orquestra Nacional de l'Òpera de Monte-Carlo. Dir.: Antonio de Almeida. (24m). SPOHR: Sonata per a arpa i violoncel, op. 113. Helga Storck. Klaus Storck. (19m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 30 d'abril de 1994 a les Reials Drassanes de Barcelona. MOZART:

Don Giovanni, obertura. Concert per a clarinet i orquestra, KV 622. MENDELSSOHN: Sinfonia n. 4, op. 90. Joan Enric Lluna, clarinet. Filharmonia de Cambra de Barcelona. Dir.: Ernest Martínez-Izquierdo. (64m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 6 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RESPIGHI: Belkis, Reina de Saba, suite d'orquestra. Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (23m). KUHLAU: Concert per a piano i orquestra, op. 7. Michael Ponti. Orquestra Simfònica Odense. Dir.: Othmar Maga. (30m). D'INDY: Souvenirs, op. 62. Orquestra Filharmònica d'Estrasbourg. Dir.: Theodor Guschlbauer. (20m). GOUVY: Sonata per a piano a quatre mans, op. 49. Yaara Tal i Andreas Groethuysen. (22m). VIVALDI: Glòria, RV 589. Elizabeth Vaughan. Janet Baker. Cor del King's College de Cambridge. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: David Willcocks. (29m). GRIEG: Marxa fúnebre a la memòria de Rikard Nordraak. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (7m). SPOHR: Sinfonia n. 2, op. 49. Orquestra Simfònica de Singapur. Dir.: Choo Hoey. (29m).

13.00 VIATGES MUSICALS: PAÏSOS CATALANS

JUNCÀ: Tarragona 900 anys. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Albert Argudo. (10m). MORERA: L'Empordà, sardana. La Principal de la Bisbal. Dir.: Ricard Viladesau. (4m). ALBENIZ: Catalunya, de la suite espanyola. Alicia de Larrocha, piano. (3m). MONTSALVATGE: Tres postals il·luminades. Orquestra de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll. (10m). BROUWER: Retrats catalans, per a guitarra i orquestra. Eduardo Fernández. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Barry Wordsworth. (16m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

RIMSKI-KORSAKOV: Mozart i Salieri, òpera. Avram Andreev, Pavel Gerdjikov. Cor Nacional Búlgar "Svetoslav Obretenov". Orquestra Simfònica de la Ràdio Nacional Búlgara. Dir.: Stoyan Angelov. (46m). **LECUONA:** El cafetal, sarsuela cubana. Luis Sagi-Vela, Dolores Pérez, Luisa de Córdoba, Natalia Lombay, Cors del Teatre Albéniz. Orquestra de Cambra de Madrid. Dir.: Félix Guerrero. (38m). **LECOCQ:** Le testament de Monsieur de Crac, òpera bufa en un acte. Linda Felder, Emmanuelle Jaro, Michel Hamel. Orquestra Lirica de l'ORTE. Dir.: Jean Doussard. (16m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

DIVERSOS AUTORS FRANCÉSOS: El ventall de Joana, Philharmonia Orchestra. Dir.: Geoffrey Simon. (30m). **DUSEK:** Sonata per a piano op. 35 n. 3. Andreas Staier, pianoforte. (24m). **GEMINIANI:** Concerto grosso op. 2 n. 5. La Petite Bande. Dir. S. Kuijken. (10m). **SCHUMANN:** Simfonia en sol m, "de la joventut". Orquestra Simfònica de la Ràdio de Stuttgart. Dir.: Neville Marriner. (17m). **ELGAR:** The Wand of Youth, suite n. 1 op. 1a. Orquestra de l'Ulster. Dir.: B. Thomson. (20m). **MOZART:** Quintet per a pianoforte, oboè, clarinet, trompa i fagot, KV 452. Jos Van Immerseel, pianoforte. Octophoros. (24m). **MUSICA ESPANYOLA DEL SEGLE XVI.** Glenda Simpson, mezzosoprano. Barry Mason, llaüt, guitarra renaixentista, vihuela. Camerata de Londres. Dir.: Glenda Simpson i Barry Mason. (10m). **KABALEVSKI:** Concert per a violoncel n. 2, op. 77. Raphael Wallfisch. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson. (30m).

19.00 GRANS OBRES

RAMEAU: Càstor i Pòl·lux, tragèdia lírica. Howard Crook, tenor. Jérôme Corréas, bariton. Agnès Mellon, soprano. Véronique Gens, soprano. René Schirrer, baix. Les Arts Florissants. Dir.: William Christie. (173m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de febrer de 1992 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. **CICLE SOLISTES DE L'OCB.** **TELEMANN:** Sonata per a dos violins, n. 1. **XOSTAKOVITX:** Sonata per a violí i piano. **PICH SANTASUSANA:** tema i variacions per a dos violins "Homenatge a Bartók". **SARASATE:** Navarra. Ala Voronkova, violí. Guerassim Voronkov, violí i piano. Jordi Codina, guitarra. (46m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 7 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 butlletí de notícies

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BIZET: L'Arlesiana, op. 23. Música d'escena. Orfeo Donostiarra. Orquestra del Capitoli de Tolosa. Dir.: Michel Plasson. (54m). **BOCCHERINI:** Quintet amb guitarra n. 2, G 466. José Luis Lopategui. Quartet Moyzes. (20m). **GRANADOS:** Tres Majas dolorosas. Pilar Lorengar. Alicia de Larrocha. (7m). **TAUSCH:** Concert per a dos clarinets i orquestra n. 2, op. 26. Thea King. Nicholas Bucknall. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Leopold Hager. (23m). **ELGAR:** Sonata per a violí i piano, op. 82. Nigel Kennedy. Peter Pettinger. (27m). **HÄNDEL:** "Eternal Source of Light Divine", Oda per a l'Aniversari de la Reina Anna. Gillian Fisher, soprano. James Bowman, contratenor. Michael George, baix. Cor del New College d'Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (29m).

13.00 VIATGES MUSICALS: PAÏSOS CATALANS

ASENCIO: Suite valenciana, per a guitarra. Claudio Marco Tulli. (10m). **BOU:** "Girona aimada", sardana. La Principal de la Bisbal. (3m). **BRITTEN:** Suite Montjuic, op. 9. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Stuart Bedford. (13m). **SARDÀ:** Empordà hivernal. Orquestra de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll. (6m). **MORALEDA:** Retaule Mallorquí, glosa per a cobla i timbals. Cobla Els Montgrins. (11m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL. Julius Caesar, extractes. Janet Baker. Valerie Masterson. John Tomlinson. James Bowman. Sarah Walker. Orquestra i Cor de l'Òpera Nacional Anglesa. Dir.: Charles Mackerras. (100m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SCHUBERT: Missa en Mi b M, D. 950. Helen Donath, soprano. Brigitte Fassbaender, contralt. Francisco Araiza, tenor. Dietrich Fischer-Dieskau, bariton. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (56m). **BACH:** Sonata per a oboè, viola i continu n. 6, BWV 530. Heinz Holliger, oboè. Tabea Zimmermann, viola. Christiane Jacquot, clavecí. Thomas Demenga, violoncel. (12m). **VILLALOBOS:** Concert per a guitarra i petita orquestra. Pepe Romero, guitarra. The Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (19m). **DELIBES:** Suite del ballet Coppélia. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Heinz Fricke. (23m). **BEETHOVEN:** Minuets WoO 7. Ensemble Bella Musica de Viena. Dir.: Michael Dittlich. (24m). **SARASATE:** Dues danses espanyoles. Angel Jesús García, violí i piano. (11m). **GLINKA:** Simfonia sobre temes russos. Orquestra Simfònica de l'URSS. (15m). **LOPEZ CAPILLAS:** Al·leluia. Andrew Watts, dulcian. Andrew Lawrence-King, arpa. Iain Simcock, orgue. Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (5m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1968. **MEDTNER:** Sonata per a violí n. 1 en si m, op. 21. Alexander Labko, violí. Evgeni Svetlanov, piano. (22m). **VICTORIA:** Missa de Requiem en 6 parts (Officium Defunctorum). Cor del St John's College, Cambridge. Dir.: George Guest. (34m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVETATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 d'abril de 1994 a la Catedral de Barcelona. **CICLE L'ORGUE DE LA CATEDRAL.** Obres de KERLL, BACH, FRANCK, LISZT i HASELBÖCK. Martin Haselböck, orgue. (59m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 8 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

DVORAK: Te Deum per a solistes, cor i orquestra, op. 103. Gabriela Benacková, Jaroslav Soucek. Cor i Orquestra Filharmònica Txeca. Dir.: Václav Neumann. (21m). **LOCATELLI:** Concert per a violí, corda i continu op. 3 n. 3. "L'arte del violino". Rodolfo Bonucci. Orquestra de Cambra de Santa Cecília. (22m). **GOTTSCALK:** Gran Fantasia Triomfal (Variacions sobre l'Anthem Nacional Brasiler). Cristina Ortiz, piano. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Moshe Atzmon. (8m). **TANEIEV:** Simfonia n. 4, op. 12 en do m. Gran Orquestra Simfònica de la RTV de l'URSS. Dir.: Guennadi Rojdestvenski. (40m). **BRUCH:** Quatre peces per a clarinet, viola i piano op. 83 (n. 5 a 8). Gérard Caussé, Paul Meyer. François-René Duchable. (20m). **TELEMANN:** Der Schulmeister (El mestre d'escola), cantata còmica. József Gregor, baix. Nois de la Schola Hungarica. Orquestra de Cambra Corelli. Dir.: Tamás Pál. (18m). **PAISIELLO:** Concert per a arpa en La M. Jasna Corrado Merlak. Orquestra de Cambra de la Comunitat Europea. Dir.: Dimitri Demetriades. (13m). **HONEGGER:** Napoleó, suite (versió original). Orquestra Simfònica de la Ràdio Txecoslovaca a Bratislava. Dir.: Adriano. (21m).

13.00 VIATGES MUSICALS: PAÏSOS CATALANS

ALBENIZ: Mallorca op. 202. Pepe Romero, guitarra. (7m). **GRANADOS:** Jota Valenciana (dances espanyoles op. 37). Würzburger Gitarrentrio. (4m). **SADERRA:** Bell Penedès (sardana). Cobla Miramar. (11m). **GARRIGA:** Ses Salines (reflex eivissenc, n. 2). Oriol Romani, clarinet. Àngel Soler, piano. (5m). **BALSACH:** De Caldes a Moia, per a guitarra, percussió i piano. Enregistrament fet per Catalunya Música. Grup Omnimodis. Dir.: Miquel Gaspà. (10m). **TORRENTS:** Fragments musicats del Llibre de Sinera de Salvador Espriu. Mercè Torrents, piano. (8m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

RAMEAU: Les Cyclopes. Contrast, duet de pianos. (14m). **BELLINI:** Quatre àries de Norma. Montserrat Caballé. Luciano Pavarotti. Orquestra de l'Òpera Nacional Gal·lesa.

Dir.: Richard Bonyngue. (16m). BROTONS: Trio amb piano op. 39. Membres del Leopold Piano Quartet. (15m). SORS: Fantasia op. 40. Luis Orlandini, guitarra. (8m). LISZT: Die Seligpreisungen (Les Benaurances). Jordi Ricart, baríton. Coral Cantiga. Neil Cowley, orgue. Dir.: Josep Prats. (14m). MONTSALVATGE: Berceuse a la memòria d'Oscar Esplà. Alicia de Larrocha, piano. (5m). PLA: Concert per a dues flautes i orquestra de corda, en Re M. Claudi Arimany, Jean-Pierre Rampal, solista i director. Orquestra de Cambra Franz Liszt. (15m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

DEBUSSY: Jeux (poema dansat). Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Bernard Haitink. (19m). FROBERGER: Tombeau fait a Paris sur la mort de Monsieur Blancrocher. Anne Robert, clavecí. (7m). KRAUS: Simfonia en do m. Orchestra of the Age of Enlightenment. Dir.: Antony Halstead. (23m). SUPPE: Cavalleria Lleugera. (Obertura). Orquestra Simfònica del Festival. Dir.: Louis Bertrand. (8m). BRAHMS: Sextet de corda n. 2, op. 36. Yehudi Menuhin. Robert Masters. Cecil Aronowitz. Ernst Wallfisch. Maurice Gendron. Derek Simpson. (37m). BACH: Missa, BWV 235. Cor i Orquestra del Collegium Vocale de Gant. Dir.: Philippe Herreweghe. (29m). LINEK: Concert per a orgue i orquestra en Do M. Alena Veselá. Orquestra de Cambra Bohuslav Martinu. Dir.: Frantisek Jilek. (12m). GINASTERA: Danzas argentinas, op. 2. Suzanne Husson, piano. (8m). SCHUBERT: Rosamunda D. 797. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Colònia. Dir.: Günter Wand. (21m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. PROGRAMA ESPECIAL DEDICAT A L'ORQUESTRA SIMFÒNICA DE BARCELONA (Audicions escolars).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE...." Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. EN MEMÒRIA DE ROSA SABATER.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 2 d'agost de 1991 a Arenys de Mar. Obres de CEREROLS, MENDELSSOHN, LECHNER, THOMAS, MORERA, MILHAUD i

PURCELL, entre d'altres. Solistes instrumentals. Quartet de Metall Gisella Messolen. Cor Vox Europae. Dir.: Josep Prats i Fritz Ter Wey. (68m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

RUBBRA: Concert per a viola i orquestra, op. 75. Rivka Golani. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Vernon Handley. (25m). HINDEMITH: Octet. Berliner Solisten. (27m). NONO: Prometeu, suite 1992 (extractes). Solistes vocals i instrumentals. Solistenchor Freiburg. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (22m). WALTON: Capriccio Burlesco. Orquestra Filharmònica de Florida. Dir.: James Judd. (7m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 9 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

R. STRAUSS: Simfonia per a instruments de vent, "El taller feliç". Solistes de vent de l'Orquestra de Cambra d'Europa. Dir.: Heinz Holliger. (39m). ROMAN: Suite per a clavicèmbal n. 4. Joseph Payne. (22m). MOZART: Cassació KV 99. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Martin. (19m). MILHAUD: Le boeuf sur le toit. Orquestra de París. Dir.: Semyon Bychkov. (17m). MENDELSSOHN: Sonata n. 6, en re m. Marie Claire Alain, orgue. (14m). BACH: "Weichet nur, betrübte Schatten" (Aparteu-vos, ombres lúgubres), cantata de casament BWV 202. Greta De Reyghere, soprano. Ricercar Consort. (20m). ROSENMÜLLER: Simfonia n. 4. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (8m). PROKOFIEV: Sonata per a piano n. 2, op. 14. Laurent Cabasso. (18m). HAYDN: Nocturn per a flauta, oboè, 2 clarinets, 2 trompes, 2 violes i violoncel. Hob. II:30. Wiener Concert-Verein. (7m).

13.00 VIATGES MUSICALS: PAÏSOS CATALANS

RUERA: Empúries. Quatre poemes simfònics. Orquestra Ciutat de Barcelona. Còbra Ciutat de Barcelona. Dir.: An-

toni Ros-Marbà. (41m). CASALS: Sant Martí del Canigó, orquestració d'Enric Casals. Lluís Claret, violoncel. Violoncel·listes de Barcelona. (7m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 d'abril de 1994 a l'Escola de Música l'Arc. Obres de PICCHI, FRESCOBALDI, CORREA DE ARAUXO, CABANILLES, ANONIM i HANDEL. Albert Romaní, clavicèmbal. (43m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 10 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSICA PER A COBLA

COMÍN: Suite per a percussió i còbra, Ferran Armengol, percussió. Còbra juvenil de Bellpuig. Dir.: Josep M. Bernat. (18m). DONATO: A media luz, tango. Còbra Mediterrània. Dir.: Jordi León. (3m). BOLIART: Poema d'estiu, per a còbra, Còbra Montgrins. (15m). CASSÚ: De nit al Pont de Sant Agustí, sardana. Còbra Principal de La Bisbal. (6m). PERICH: La vivaracha, polka. Graciosa, mazurca. Còbra Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (6m).

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Àlex Robles. AUDICIÓ COMENTADA: El carnaval dels animals, de Saint-Saëns.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTÈRPRETS

CLAUDIO ARRAU. LISZT: 6

cants polonesos de Frederic Chopin. (19m). CHOPIN: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 11, en mi m. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Eliahu Inbal. (42m). SCHUBERT: Fantasia en Do M "Wanderer", D. 760. (23m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 11 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus presentades per Pilar Subirà.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

MOZART: Requiem, KV 626. Barbara Bonney. Anne Sofie von Otter. Hans Peter Blochwitz. Willard White. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (49m). FAURE: Rèquiem (orquestració original). Catherine Bott. Gilles Cachemaille. Cor Monteverdi. Nois del Cor de la Catedral de Salisbury. Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (36m). PUCCINI: Requiem. Solistes vocals i instrumentals. Cor de Gonville i Caius College, Cambridge. Dir.: Geoffrey Webber. (6m). CORNELIUS: Requiem. (Per a cor a cappella a 6 veus). Cor Regional de Cannes-Provença-Alps-Costa Blava. Dir.: Michel Piquemal. (10m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCACLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE...."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Llorenç Balsach.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

HAYDN: Armida, drama heroic en tres actes. Jessye Norman. Claes H. Ahnsjö. Norma Burrowes. Samuel Ramey. Robin Leggate. Anthony Rolfe-Johnson. Orquestra de Cambra de Lausanne. Dir.: Antal Dorati. (140m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 12 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

PUCCINI: Missa de Glòria. Josep Carreras. Hermann Prey. Ambrosian Singers. Philharmonia Orchestra. Dir.: Claudio Scimone. (48m). PAGANINI: Trio concertant per a viola, guitarra i violoncel. Trio Paganini. (29m). MUSSORGSKI: Dansa dels esclaus perses de La Khovantxina. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Kurt Redel. (7m). DUFAY: Alma Redemptoris Mater, motet. András Soós. Agnès Doboszay. János Mezei. Schola Hungarica. Dir.: László Doboszay. (3m). SMETANA: Pels prats i els boscos de la Bohèmia. Poema simfònic del cicle "La meua pàtria". Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (13m). HAYDN: Nocturn per a flauta, oboè, 2 clarinets, 2 trompes, 2 violes i violoncel. Hob. II:25. Wiener Concert-Verein. (13m). DONIZETTI: Alina, Regina di Golconda, obertura. Orquestra de la Ràdio TV Belga de Brussel·les. Dir.: Silvano Frontalini. (7m). F.COUPERIN: Les Nations: La Piamontesa. Solistes Barrocs Europeus. (19m). GLINKA: Trio patètic en re m. Trio Borodin. (18m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESPANYA

ALBENIZ: Cants d'Espanya. Rafael Orozco, piano. (25m). ALBENIZ: Navarra. Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Ataúlfo Argenta. (6m). TURINA: Sanlúcar de Barrameda. Sonata pintoresca per a piano. Alicia de Larrocha. (21m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

CANT GREGORIÀ: Assumpta est Maria. Cor de Monjos del Monestir de Poblet. (2m). PALESTRINA: Missa "Ave Maria". Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (33m). VICTORIA: Ave Maria. Cor del St John's

College, Cambridge. Dir.: George Guest. (6m). MONTEVERDI: Sancta Maria. Venite, sitientes. Escolania de Montserrat. Cassià M. Just, orgue. Dir.: Irenen Segarra. (8m). BACH-GOUNOD: Ave Maria. Barbara Hendricks, soprano. Erik Lundkvist, orgue. Orquestra de Cambra d'Estocolm. Dir.: Eric Ericson. (3m). ALFONS X EL Savi: Cantigas de Santa Maria. (Selecció). Turba Musici. (23m). SCHUBERT: Ave Maria. Jessye Norman, soprano. Geoffrey Parsons, piano. (7m). BRAHMS: Ave Maria, op. 12. Escolania de Montserrat. Cassià M. Just, orgue. Dir.: Irenen Segarra. (5m). MENDELSSOHN: Ave Maria, op. 23 n. 2. Solistes vocals. La Chapelle Royale, Collegium Vocale, Ensemble Orchestral de Paris. Dir.: Philippe Herreweghe. (7m). BRUCKNER: Ave Maria, motet. Corydon singers. Dir.: Matthew Best. (4m). HOLST: Ave Maria, H 49. The Holst Singers. Dir.: Stephen Layton. (5m). VILLA-LOBOS: Ave Maria a cinc veus. Ave Maria a sis veus. Corydon Singers i Orquestra. Dir.: Matthew Best. (6m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

REGER: Variacions i Fuga sobre un tema de Mozart, op. 132. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Colin Davis. (34m). HAYDN: Doble concert per a violí, piano i orquestra. Hob XVIII:6. Olivier Roberti. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Kurt Redel. (19m). SCHEIDT: Fantasia super Io son ferito. Quartet Amsterdam Loeki Stardust. (11m). TXAIKOVSKI: Suite per a orquestra n. 2, op. 53. Orquestra Simfònica de l'URSS. Dir.: E. Svetlanov. (32m). CAMBINI: Simfonia concertant per a dues flautes i orquestra n. 3. Anne Utagawa i Dominique Hunziker. Orquestra de Cambra Paul Kuentz. Dir.: Paul Kuentz. (13m). ESTEVES: Missa a vuit veus. Conjunt vocal Currende. Solistes instrumentals. Dir.: Erik Van Nevel. (22m). FRANCK: Variacions simfòniques. Jorge Bolet, piano. Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Riccardo Chailly. (17m). C.Ph.E.BACH: Sonata per a viola de gamba, Wq 137. Quartet Purcell. (12m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 de gener de 1995 al Conservatori Josep M. Ruera de Granollers. Obres de: BOISMORTIER, DULPHY, HEINICHEN, TELEMANN, SCHAFFRATH i FASCH. Paul Dombrecht i Xavier Blanch, oboè barroc. Josep Borràs, fagot. Jordi Reguant, clavicèmbal. (53m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 13 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

JANACEK: Suite per a orquestra, op. 3. Orquestra Filharmònica de Brno. Dir.: Frantisek Jilek. (14m). SPOHR: Concert per a violí n. 2, op. 2. Ulf Hoelscher. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Christian Fröhlich. (23m). ARRIAGA: Quartet de corda n. 2. Quartet Rassoumovsky. (21m). BEETHOVEN: Simfonia n. 3, op. 55 "Heroica". Orquestra Revolucionària i Romàntica. Dir.: John Eliot Gardiner. (44m). MENDELSSOHN: Sis lieder per a quatre veus d'home, op. 50. Die Singphoniker. (18m). HANDEL: Concerto grosso op. 6, n. 1. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (13m). KROMMER: Concert per a clarinet i orquestra, op. 86. Thomas Friedli. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Antony Pay. (26m). J. STRAUSS: Acceleracions, vals op. 234. Orquestra Johann Strauss de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (8m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESPANYA

TURINA: Simfonia sevillana. Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (26m). RODRIGO: Junto al Generalife. Marc Jean-Bernard, guitarra. (5m). BALANYÀ: Pescadito del Cantàbrico. Josep Maria Balanyà, piano. (5m). GURIDI: Vascònia. Albert Nieto, piano. (14m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

DELIBES: Lakmé, extractes. Mady Mesplé, Danielle Millet. Charles Burles, Roger Soyser. Jean-Christophe Benoit. Cor i Orquestra del Teatre Nacional de l'Òpera Còmica de França. Dir.: Alain Lombard. (69m). CHAPI: El puñao de rosas. Carmen Sinovas. Pura María Martínez. Antonio Blancas. José Peromingo. Isabel Higuera. Cor Cantors de Madrid. Orquestra Filharmonia d'Espanya. Dir.: Rafael Frühbeck de Burgos. (26m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

PROKOFIEV: Concert per a piano i orquestra n. 3 op. 26. Yevgeny Kissin. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (27m). MOZART: Simfonia concertant per a violí, viola i orquestra, KV 364. Iona Brown. Nobuko Imai. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (31m). FUX: Tres sonates, K 346, K 379 i K 381. Capella Agostino Steffani. Dir.: Lajos Rovatkay. (11m). BAX: In the faery Hills, poema simfònic. Orquestra de l'Ulster. Dir.: Bryden Thomson. (15m). BEETHOVEN: Danses WoO 17, n. 1 a 8. Ulsamer Collegium. Dir.: Josef Ulsamer. (14m). CALDARA: Missa Sanctorum Cosmae et Damiani. Monika Frimmer. Raf Popken. Wilfried Jochens. Klaus Mertens. Westfälische Kantorei. Capella Agostino Steffani. Dir.: Lajos Rovatkay. (38m). ROUSSEL: Sonatina per a piano, op. 16. Jean Boguet. (11m). BOCCHERINI: Simfonia op. 21 n. 3, G 495. Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (13m).

19.00 GRANS OBRES

MOZART: Ascanio in Alba, festa teatral KV 111. Lilian Sukis. Agnes Baltsa. Edith Mathis. Peter Schreier. Arleen Augér. Cor de Cambra de Salzburg. Orquestra del Mozarteum de Salzburg. Dir.: Leopold Hager. (164m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 de maig de 1989 al Centre Cultural de la Caixa de Pensions. Obres de DE VISEE, BACH, BROUWER i FALLA. Manuel Barreco, guitarra. (62m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 14 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou

butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

R. STRAUSS: Divertimento, op. 86. Orquestra Simfònica del Metropolitan de Tòquio. Dir.: Hiroshi Wakasugi. (34m). LISZT: Rapsòdia hongaresa n. 3. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (8m). BOCCHERINI: Sextet de corda n. 5 en Re M. op. 23. Ensemble 415 (21m). XOSTAKOVITX: Suite de ballet n. 5 "Le Boulon" (el pern). Op. 27 a. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (29m). BERLIOZ: "Sara la baigneuse". Cor de l'Orquestra Nacional de Lió. Gaële Le Roi, soprano. Françoise Biscara, mezzosoprano. Noel Lee, piano. Dir.: Bernard Tetu. (7m). HANDEL: Concerto grosso op. 6, n. 3. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Iona Brown. (12m). RODRIGO: "Sonata pimpante". León Ara, violí. Eugène de Canck, piano. (16m). NIELSEN: Simfonia n. 6 "Simfonia Semplice". Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Ole Schmidt. (35m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESPANYA

GURIDI: Deu melodies basques. Orquestra Simfònica de RTVE. Dir.: Miguel A. Gómez Martínez. (22m). RODRIGO: En Tierras de Jerez. Marc Jean-Bernard, guitarra. (5m). TURINA: Cant a Sevilla. Yannula Pappas, Orquestra Simfònica d'Israel. Dir.: Gershon Stern. (18m). LECUONA: Ante el Escorial. José Luis Fajardo, piano. (4m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL: Tamerlano, extractes. Nancy Argenta, Jane Findlay, Derek Ragin, Michael Chance, Nigel Robson, René Schirrer. English Baroque Soloists. Dir.: John Eliot Gardiner. (98m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BRUCKNER: Te Deum. Karita Mattila, Susanne Mentzer, Vinson Cole, Robert Holl, Cor de la Ràdio de Baviera. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Bernard Haitink. (24m). BARTOK: Concert per a orquestra, Sz. 116. Orquestra Philharmonia. Dir.: Hugh Wolff. (39m). ROSSINI: Sonata a quatre n. 2. Massimo Mercelli, flauta. Giovanni Picciati, clarinet. Luca Reverberi, fagot.

Stefano Pignatelli, trompa. (14m). RUBINSTEIN: Concert per a violí i orquestra, op. 46. Takako Nishizaki. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Michael Halász. (37m). WASSENAER: Concerto armonico n. 6. Orquestra Barroca d'Amsterdam. Dir.: Ton Koopman. (8m). KRUMPHOLZ: Sonata per a arpa op. 14 n. 2. Hana Müllerová. (18m). BERLIOZ: La captive, op. 12. Josephine Veasey. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (7m). HAYDN: Concert per a flauta i oboè Hob. VIIh:2 "Concert per a lira". Robert Dohn. Lajos Lencsés. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (13m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1946. CHOPIN: 24 Preludis, op. 28. Artur Rubinstein, piano. (36m). WALTON: Concert per a viola i orquestra. William Primrose. Philharmonia Orchestra. Dir.: William Walton. (22m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 6 de juliol de 1992 a la Sala "Paper de Música" de Capellades. MÚSICA ANGLES DELS SEGLES XVI i XVII. MÚSICA ESPANYOLA: POLIFONIA I OBRA PER A TECLA. Bancho Musical. (43m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 15 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BOMTEMPO: Simfonia n. 2. Nova Filharmonia Portuguesa. Dir.: Álvaro Cassuto. (41m). ALBENIZ / C. HALFFTER: Rapsòdia espanyola per a piano i orquestra. Rosa Torres-Pardo.

Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (20m). R. STRAUSS: Tres himnes, op. 71. Karita Mattila, soprano. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Claudio Abbado. (21m). VIVALDI: Concert per a violoncel, RV 420. Ofra Harnoy. Orquestra de Cambra de Toronto. Dir.: Paul Robinson. (13m). DITTERSDORF: Simfonia en Fa M. "El rescat d'Andròmeda". (Simfonies a partir de les Metamorfosis d'Ovidi). Wiener Sinfonietta. Dir.: Kurt Rapf. (22m). KROMMER: Quartet per a flauta i corda, op. 17. Peter-Lukas Graf. Trio Carmina. (22m). RUBINSTEIN: Don Quixot, humoresca per a orquestra, op. 87. Orquestra Filharmònica Eslovaca. Dir.: Michael Halász. (21m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESPANYA

SARASATE: Romanza andaluz. Angel Jesús García, violí i piano. (5m). TURINA: Primavera Sevillana. Orquestra Ciudad de Granada. Dir.: Juan de Udaeta. (13m). GAOS: Simfonia n. 2 "En las montañas de Galicia". Orquestra Simfònica de Galicia. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (31m). GOTTSCHALK: Souvenirs d'Andalousie. (Caprice de Concert sur La Cana, Le Fandango, et Le Jaleo de Jerez). Alan Marks, piano. (4m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

CIVILLOTTI: Fantasia, per a quintets de vent. Quintet de vent Harmonia. (11m). MOMPOU: Cants màgics. Antoni Besses, piano. (10m). DEMACHY: Suite per a baix de viola en sol m. Jordi Savall. (12m). SANTOS: Série C. 3. Xavier Joaquin, percussió. (6m). TURULL: Rera el mur. Uma Ysamat, soprano. Quartet Glinka. (12m). RAVEL: Concert per a la mà esquerra. Alicia de Larrocha. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Lawrence Foster. (19m). PUJOL: Impromptu i Seguidilla. Marco Socias, guitarra. (7m). J. STRAUSS: Vi, dones i cançons, vals. Orquestra Simfònica del Vallès. Dir.: Albert Argudo. (10m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SAINT-SAËNS: El Diluvi, poema bíblic. Françoise Pollet, soprano. Lucile Vignon, mezzosoprano. Daniel Galvez-Vallejo, tenor. Philippe Rouillon, baríton. Cor Regional Vittoria i Orquestra Nacional d'Ile de France. Dir.: Jacques Mercier. (43m). A. MARCELLO: Concert per a oboè n. 1 "La Cetra". Heinz Holliger. Louise Pellerin. Camerata Bern. Dir.: Thomas Furi. (7m). MOZART: Simfonia n. 21, KV 134. The Academy of Ancient Music. Dir.: Jaap Schröder. (20m). SIBELIUS:

Quartet de corda en re m, op. 56 "Voces Intimae". Sophisticated Ladies. (30m). HANDEL: Concert per a orgue, op. 7 n. 1, HWV 306. Simon Preston. The English Concert. Dir.: Trevor Pinnock. (18m). SCHUMANN: Fantasia per a violí i orquestra, op. 131. Gidon Kremer. Orquestra Simfònica de Viena. Dir.: H. Wallberg. (15m). HAYDN: Salve Regina, Hob. XXIIIb:1. Ann Monoyios, soprano. Cor de nens de Bad Tölz. Tafelmusik. Dir.: Bruno Weil. (14m). SCHUBERT: Impromptu n. 1, D 935. Claudio Arrau, piano. (13m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. EL PODER DEL CANT: El maridet. L'hostal de la Peira. "EL RETRAT DE..." Johann Sebastian Bach.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolores Busquets. CONVIDAT: Enric Álvarez.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 10 d'octubre de 1992 a l'Auditori Nacional d'Ordino. X FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA. MOZART: Quartet de corda KV 421. XOSTAKOVITX: Quartet de corda n. 8, op. 110. BEETHOVEN: Quartet de corda n. 1, op. 18. Endelion String Quartet. (85m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

MESSIAEN: Sept haïkaï. Peter Donohoe, piano. Conjunt de vent Holandès. Dir.: Reinbert de Leeuw. (20m). KLAMI: Suite Kalevala, op. 23. Orquestra Simfònica d'Islandia. Dir.: Petri Sakari. (33m). BRITTEN: Fantasia en fa m. Quartet de corda Gabrieli. Kenneth Essex, viola. (12m). DEL CERRO: Mi verde arrayán eres / y mi vino. Grup instrumental. Dir.: Gary Karpinski. (9m). PART: Fratres, per a orquestra de corda i percussió. Orquestra Philharmonia. Dir.: Neeme Järvi. (10m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 16 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES
Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Simfonia Manfred, op. 58. Orquestra Filharmonia. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (56m). RICHTER: Concert per a oboè en Fa M. Lajos Lencsés. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (15m). ELGAR: La bandera de Sant Jordi, op. 33. Cor Simfònic de Londres. Orquestra Simfònica del Nord d'Anglaterra. Dir.: Richard Hickox. (29m). C.P.H.E.BACH: Sonata per a viola de gamba i baix continu, Wq 136. Paolo Pandolfo. Rinaldo Alessandrini. (21m). BARTOK: Danses populars romaneses. Tonkuenstler Kammerorchester. Dir.: Bijan Khadem-Missagh. (7m). GLAZUNOV: Simfonia n. 1, op. 5. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Baviera. Dir.: Neeme Järvi. (32m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ESPANYA

ALIS: Poemes de la baixa Andalusia. Alberto Gómez, piano. (12m). BOCCHERINI: Quintet per a guitarra i corda n. 9, G 453 "La Ritirata di Madrid". Pepe Romero. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (28m). SARASATE: Jota navarra. Angel Jesús García, violí i piano. (5m). RODRIGO: Aranjuez, ma pensée. Marc Jean-Bernard, guitarra. (6m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 26 de maig de 1994 al Saló de Cent de l'Ajuntament de Barcelona. CICLE SOLISTES DE L'OCB. MOZART: Trio amb piano n. 2, KV 502. MENDELSSOHN: Trio amb piano op. 49. Francisca Mendoza. Vincent Ellegiers. Albert Guinovart. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 17 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSICA PER A COBLA

BERNAT: Un racó de Claustre, sardana. Cobla La Principal d'Amsterdam. (5m). DANSES CATALANES: Les danses, de Vilanova, Ball de cintes, de les Preses. Cobla La Principal de la Bisbal. Dir.: Pere Burés. (6m). ARISA: Princesa Petra. Ball de la Petra. Cobla Montgrins. Santi Arisa & Lakatans. (10m). VILADESAU: Barcelona 92, sardana. La Principal de la Bisbal. Dir.: Francesc Cassú. (5m). TOLDRA: La fageda d'en Jordà, Puig neulós, sardanes. Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (10m). BLAY: Quatre cançons per a cobla i veu, sobre poemes de Miquel Descot. Gemma M. Coma. Cobla la Principal de la Bisbal. Dir.: Joan Josep Blay. (8m).

10.00 PENTAGRAMA

EL PODER DEL CANT: La dama d'Aragó. L'ocell daurat. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Passeig per la vall de Valls.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTÈRPRETS

CLAUDIO ARRAU. BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 4, op. 7. (33m). SCHUBERT: 3 klavierstücke, D. 946. (37m). CHOPIN: Andante spianato i Gran Polonesa brillant, Op. 22. Orquestra Filharmonica de Londres. Dir.: Eliahu Inbal. (15m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 18 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

DELALANDE: Te Deum, salm 97 S. 32. Mieke Van Der Sluis. Heidi Brunner. Gilles Ragon. Ian Honeyman. Bernard Deletre. Ensemble vocal de Nantes. La Grande Ecurie et la Chambre du Roy. Dir.: Paul Colleaux. (35m). OLSSON: Te Deum, op. 25, per a cor mixt,

orquestra de corda i orgue. Cor de l'Església de Táby. Conjunt de Cambra Orpheus. Erik Lundkvist, orgue. Anna Stangberg, arpa. Dir.: Kerstin Ek. (26m). HASSE: Te Deum Laudamus. Andrea Ihle. Brigitte Pfretzschner. Armin Ude. Cor de nois de Dresden. Membres de la Staatskapelle de Dresden. Dir.: Konrad Wagner. (19m). STANFORD: Te Deum, op. 10. Cor del Trinity College de Cambridge. Dir.: Richard Marlow. (6m). MOZART: Te Deum laudamus, KV 141. Cor Arnold Schönberg. Concentus musicus Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (7m). KODALY: Te Deum de Sandor Sik. Cor de Cambra de Pecs. Dir.: Aurél Tillai. (4m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCA-CLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Delfi Colomer.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

RIMSKI-KORSAKOV: La promesa del Tsar, òpera en quatre actes. Galina Vichnievskaja. Evgueni Nesterenko. Irina Arkhipova. Vladimir Atlantov. Vladimir Valaitis. Boris Morosov. Cors i Orquestra del Teatre Bolxoi de Moscou. Dir.: Fouat Mansurov. (151m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 19 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MLYNARSKI: Simfonia op. 14 "Polònia". Orquestra Filharmonica Nacional de Varsòvia. Dir.: Kazimierz Kord. (39m). RESPIGHI: Tres preludis sobre temes gregorians, per a piano. Sonya Hanke. (17m). ROSSLER-ROSETTI: Concert per a flauta i orquestra en Sol M. János Szebenyi. Orquestra Filharmonica Győr. Dir.: János Sándor. (21m). GRIEG: Dues melodies elegiaques, op. 34. Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (8m). D'INDY: Diptíc mediterrani, op. 28. Orquestra Filharmonica de Monte-Carlo. Dir.: Georges Prêtre. (16m). KUSSER: Suite n. 4. L'Arpa Festante München. Dir.: Michi Gaigg. (16m). PROKOFIEV: Romeu i Julieta, suite n. 3, op. 101. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: Neeme Järvi. (18m). SALIERI: Concert per a violí, oboè, violoncel i orquestra en Re M. Thomas Furi. violí. Heinz Holliger, oboè. Thomas Demenga, violoncel. Camerata Bern. Dir.: Thomas Furi. (25m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ORIENT

MARTUCCI: Colore orientale, op. 44 n. 3. The Philharmonia. Dir.: Francesco d'Avalos. (10m). KETELBEY: En un mercat persa. Ambrosian Singers. Philharmonia Orchestra. Dir.: John Lanchbery. (6m). ELGAR: Marxa dels emperadors mongols de "The Crown of India" op. 66. Orquestra Simfònica de la BBC. Dir.: Leonard Bernstein. (4m). FALL: Die Rose von Stambul, opereta (extractes). Erika Köth. Rudolf Schock. Günther Arndt-Chor. Orquestra Simfònica de Berlin. Dir.: Frank Fox. (17m). TALATABUL: Cinc cançons xineses. Montserrat Martorell, contralt. Conjunt de cambra. Dir.: Marçal Gols. (11m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

BRITTEN: Noye's Fludde (L'Arca de Noè), Op. 59. Owen Brannigan. Sheila Rex. Trevor Anthony. Orquestra de Cambra Anglesa. Dir.: Norman Del Mar. (48m). THOMAS: Campanes sobre el mar. Polifònica de Puig-Reig. (5m). BLISS: Mar Portuguès. Solistes vocals. The Finzi Singers. Dir.: Paul Spicer. (4m). STRAVINSKI: El diluvi, joc musical. Laurence Harvey, narrador. Sebastian Cabot. Elsa Lanchester. John Reardon. Robert Oliver. Richard Robinson. Paul Tripp. Cors i Orquestra Simfònica de Colúmbia. Dir.: Dir.: Robert Craft. (23m). TOLDRA: Sis cançons (Vinyes verdes vora el mar, Romanç de Santa Llúcia, Cançó de vela, Cançó de passar

cantant. Els obercoqs i les petites colidores, Canticel). Anna Ricci, mezzosoprano. Angel Soler, piano. (13m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Suite de la Bella Dorment. Orquestra de Filadèlia. Dir.: Eugene Ormandy. (28m). HANDEL: Sonata per a flauta de bec i continu op. 1 n. 4. Frans Brüggén, flauta de bec. Bob van Asperen, Hansjürg Lange, Anner Bylsma. (11m). DONIZETTI: Nits d'estiu a Posilipo. Zehava Gal, mezzosoprano. Bruce Brewer, tenor. Jeff Cohen, piano. (36m). BOYCE: Simfonia n. 8. Bour-nemouth Sinfonietta. Dir.: Ronald Thomas. (12m). J. STRAUSS(II): Les Mil i una Nits, vals. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: Willi Boskovsky. (8m). MYSLIVE-CEK: Octet en Si b M. Collegium Musicum Pragense. (10m). GIULIANI: Rossiniana n. 1, op. 119. Bruno Giuffredì, guitarra. (16m). MENDELSSOHN-HENSEL: Nachtreigen. Cor Madrigal de Heidelberg. Dir.: Gerald Kegelmann. (6m). RAMEAU: Segon concert en Sol M. Ensemble Les Dominos. (16m). MOZART: Concert per a oboè i orquestra, KV 314. Sarah Francis. The London Mozart Players. Dir.: Howard Shelley. (18m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i revivir els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Alex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 de novembre de 1993 a l'Església de Sant Felip Neri de Barcelona. IX TEMPORADA EUROCONCERT. DIVERSOS AUTORS: Lloanç a la Mare de Déu, Alex Robles, lector. Antoni Sàbat, lector. Schola de la Capella Imperial de Viena. Dir.: Hubert Dopf. (72m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 20 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Fantasia de concert, op. 56. Dimitris Sgouros, piano. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Walter Weller. (28m). MOZART: Missa in honorem Sanctissimae Trinitatis, KV 167. Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Leipzig. Dir.: Herbert Kegel. (32m). SMETANA: Quartet de corda n. 2. Quartet Talich. (18m). BACH: Obertura (Suite) per a orquestra n. 1, BWV 1066. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (23m). BRUCH: Concert per a violí i orquestra n. 2, op. 44. Salvatore Accardo. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (26m). J.V.STAMITZ: Simfonia en La M. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: B. Warchal. (14m). C.Ph.E.BACH: Adoració al misericordiós, cantata, Wq 243. Barbara Schlick, Hilke Helling, Wilfried Jochens, Gotthold Schwarz, Rheinische Kantorei. Das Kleine Konzert. Dir.: Hermann Max. (19m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ORIENT

SCELSI: Suite n. 8, "Bot-Ba", una evocació del Tibet. Marianne Schroeder, piano. (26m). BOTTESINI: Notti Arabe. Orquestra Simfònica Lituana de Vilnius. Dir.: Silvano Frontalini. (14m). BRITTEN: Cançons dels Xinesos, op. 58. Märta Schéle, soprano. Josef Holeccek, guitarra. (11m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

GILBERT I SULLIVAN: Els Gondolers. Geraint Evans, Alexander Young, Owen Brannigan, Richard Lewis. Orquestra Pro Arte. Cor del Festival de Glyndebourne. Dir.: Malcolm Sargent. (97m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

BRAHMS: Simfonia n. 3, op. 90. Orquestra Filharmònica de Viena. Dir.: James Levine. (39m). HAYDN: Trio per a viola bariton, viola i violoncel Hob. XI:87. John Hsu, David Miller, Fortunato Arico. (12m). MASENET: Le Cid, música de ballet. Orquestra Simfònica de la Ràdio Txeca a Bratislava. Dir.: Keith Clark. (19m). TELLMANN: "Ihr Völker, hört", cantata. René Jacobs, contratenor. The Parnassus Ensemble. (13m). LISZT / WEBER: Polonesa brillant, op. 72, adaptació per a piano i orquestra. Michel Béroff. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (10m). BOCCHERINI: Quintet per a guitarra i

corda n. 3, G 447. Pepe Romero. Conjunt de Cambra de l'Academy of St. Martin-in-the-Fields. (23m). TRADICIONAL: El cant dels ocells. La Capella Reial de Catalunya. Dir.: Dir.: Jordi Savall. (7m). COPLAND: Quatre episodis de dansa de "Rodeo". Orquestra Simfònica de Detroit. Dir.: A. Dorati. (20m). COUPERIN: Les Nations: La Francesa. Kuijken Ensemble. (22m).

19.00 GRANS OBRES

HAYDN: Orlando Paladino, drama heroic-còmic en tres actes. Arleen Auger, Elly Ameling, Gwendolyn Killebrew, Gerorge Shirley, Claes H. Ahnsjö, Benjamin Luxon, Domenico Trimarchi. Orquestra de Cambra de Lausanne. Dir.: Antal Dorati. (167m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 7 d'agost de 1993 al Castell de Calonge. XXVI FESTIVAL DE MÚSICA. SCHUMANN: Tres romances. GENIN-VERDI: Fantasia sobre Rigoletto. FRANCK: Sonata en La M. Vicenç Prats, flauta. Stephane Petitjean, piano. (65m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 21 D'A-GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

FAURE: 4 Valsos capricis. Jean-Philippe Collard, piano. (26m). SEIXAS: Simfonia en Si b M. Nova Filharmonia Portuguesa. Dir.: Álvaro Cassuto. (9m). FOERSTER: Primavera i desig, poema simfònic op. 93. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Václav Smetáček. (18m). SCHUBERT: Fantasia per a violí i piano, Op. post. 159, D 934. Gérard Poulet, Noel Lee. (25m). PERGOLESI: Missa Romana. Dorothea Röschmann, Sibylla Rubens, Ulla Seeber, Claudia Schubert, Alexander Judenkov, Rudolf Rosen, Andreas Fischer, Cor de Cambra de Praga. Orquestra de Cambra de Stuttgart. Dir.: Martin Sieghart. (31m). RES-

PIGHI: Adagio amb variacions per a violoncel i orquestra. Mstislav Rostropovitch. Orquestra Filharmònica de Moscou. Dir.: Gennadi Rozhdestvenski. (12m). RUFFO: Quatre "Capricci" a tres veus. Accademia Strumentale Italiana. Dir.: Alberto Rasi. (13m). HUMMEL: Septet per a piano, flauta, oboè, trompa, viola, violoncel i contrabaix, op. 74. Melos Ensemble. (29m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ORIENT

KETELBEY: Al jardí d'un temple xinès. Ambrosian Chorus. London Promenade Orchestra. Dir.: Alexander Faris. (7m). SAINT-SAENS: Caprici àrab. Christian Ivaldi i Noël Lee, pianos. (7m). R. STRAUSS: Música de festa japonesa, op. 84. Orquestra de l'Estat de Baviera. Dir.: Richard Strauss. (14m). KUHLAU: Els tres germans de Damasc, obertura. Orquestra Simfònica Odense. Dir.: Edward Serov. (9m). KOECHLIN: "Derviches dans la nuit" (Les Heures Persanes). Herbert Henck, piano. (6m). STRAVINSKI: Tres poemes de la lírica japonesa. Jane Manning, soprano. Nash Ensemble. Dir.: Simon Rattle. (3m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL: Scipione, extractes. Derek Lee Ragin. Sandrine Piau, Doris Lamprecht, Olivier Lallouette. Les Talens Lyriques. Dir.: Christophe Rousset. (100m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

STRAVINSKI: La consagració de la primavera. Orquestra Simfònica Alemanya de Berlín. Dir.: Vladímir Ashkenazy. (34m). BEETHOVEN: 12 variacions sobre un tema de "Judes Macabeu", WoO 45. Mischa Maisky, violoncel. Martha Argerich, piano. (12m). M. HAYDN: Concert per a trombó i orquestra en re m. Armin Rosin. Orquestra de Cambra de Viena. Dir.: Philippe Entremont. (15m). RIMSKI-KORSAKOV: Obertura de la Gran Pasqua russa, op. 36. Orquestra Simfònica de Bolxoi. Dir.: Alexander Lazarev. (16m). TARTINI: Concert per a flauta i corda, G. 294. Marzi Conti. Accademia Strumentale Italiana. Dir.: Giorgio Bernasconi. (12m). VAUGHAN WILLIAMS: Suite Aristofànica "Les vespes". Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: A. Boulton. (27m). J.Ch.BACH: Simfonia, op. 6 n. 6. Collegium Aureum. Dir.: Reinhard Peters. (17m). VILLA-LOBOS: Sonata i Fantasia per a violí i piano n. 1 "Desesperança". Jue Yao, Alfred Heller. (10m). SCHUBERT: Missa n. 2, op. 13, D

167. Emilia Maksimova. Christo Kamenov. Ivan Dobrev. Cors Rodina de Roussé. Conjunt Instrumental dels Solistes de Sofia. Dir.: Vassil Kazandjiev. (22m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1932. MOZART: Quartet de corda n. 19, KV 465. Quartet de corda de Budapest. (24m). TOLDRA: Oració al maig (dels Sis Sonets). Eduard Toldrà, violí. Enriqueta Garreta, piano. (4m). WOLF-FERRARI: Idillio Concertino per a oboè, orquestra de corda i dues trompes, op. 15. Omar Zoholi, oboè. Orquestra de Cambra Folkwang, Essen. Dir.: Robert Maxym. (21m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS
Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 25 de maig de 1993 a l'Església de la Mare de Déu de Pompeia de Barcelona. Obres del Pare Robert de la Riba. Pare Robert de la Riba, orgue. (55m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 22 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES
Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

VOLKMAN: Serenata n. 3, op. 69. Catherine Tunnell, violoncel. Deutsche Kammerakademie Neuss. Dir.: Johannes Goritzki. (14m). CORRETTE: Sonata per a flauta, violí, violoncel i clavicèmbal, op. 14 n. 3. Le Nouveau Quatuor. (7m). CARVALHO: Penélope, obertura. Nova Filharmonia Portuguesa. Dir.: Álvaro Cassuto. (8m). CATALANI: Impressioni, deu peces per a piano. Pietro Spada. (33m). J.Ch.BACH: Simfonia (Obertura) op. 3 n. 5. The Hanover Band. Dir.: Anthony Halstead. (9m). MONTEVER-

DI: Ballo delle ingrato. Catherine Bott. Tessa Bonner. Michael George. New London Consort. Dir.: Philip Pickett. (38m). BRAHMS: Quintet amb clarinet, op. 115. Thea King. Quartet Gabrieli. (38m). DVO-RAK: Obertura Hussite. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: István Kertész. (14m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ORIENT

TARREGA: Capricci àrab. Pepe Romero, guitarra. (5m). MARTINU: Nipponari, set cançons sobre textos japonesos. Dagmar Pecková. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlávek. (22m). BOTTESINI: Alba sul Bosforo. Orquestra Simfònica Litvana de Vilnius. Dir.: Silvano Frontalini. (5m). MARTINU: Nits màgiques, tres cançons sobre textos xinesos. Lubica Rybarská. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Jiri Belohlávek. (16m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA

VILA: El bon jorn, ensalada. La Colombina. (12m). BEETHOVEN: Trio per a piano, violí i violoncel, Op. 1 n. 3. Trio de Barcelona (24m). GERHARD: Simfonia n. 3 "Collages". Orquestra Simfònica de Tenerife. Dir.: Víctor Pablo Pérez. (21m). FALLA: Concert per a clavicèmbal, flauta, oboè, clarinet, violí i violoncel. Lluís Vidal. Orquestra de Cambra Teatre Lliure. Dir.: Josep Pons. (14m). RODRIGUEZ PICÓ: Duo concertant "Jardi a Giverny". Montserrat Gascón, flauta. Xavier Coll, guitarra. (10m). A.SOLER: Fandango n. 146. Bob van Asperen, clavecí. (13m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

PURCELL: Música pel funeral de la Reina Mary. Solistes vocals. Cor del King's Consort. Cor del New College, Oxford. The King's Consort. Dir.: Robert King. (21m). BIZET: L'Arlesiana, suite n. 2. Orquestra Filharmònica de la Ciutat de Mèxic. Dir.: Enrique Bátiz. (17m). DOPPLER: Fantasia sobre temes hongaresos per a dues flautes i piano, op. 35. Robert Aitken. Per Oien. Geir Henning Braaten. (11m). ROLLA: Divertimento per a violí i orquestra BI 482. Bettina Musumeli, violí. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (12m). FALLA: El sombrero de tres picos. Suite. Philharmonia Orchestra. Dir.: Carlo Maria Giulini. (19m). SALIERI: Concert per a flauta, oboè i orquestra. C. Hoogendoorn. P. Borgonovo. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (19m). BRAHMS: Sonata per a piano n. 3, op. 5. Zoltán Kocsis. (40m). LULLY: Les Noces de Village. London Oboe Band.

Marie-Ange Petit, percussió barroca. Dir.: Paul Goodwin. (15m). ELGAR: La neu, op. 26 n. 1. Liverpool Philharmonic Choir. Royal Liverpool Philharmonic Orchestra. Dir.: Charles Groves. (6m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. EL PODER DEL CANT: El bon caçador. "EL RETRAT DE..." Franz Joseph Haydn.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..."
Un convidat ens proposa i comenta la música que li a grada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Salvador Escamilla.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 30 de maig de 1990 a l'Institut d'Estudis Nord-Americans. Compositores nord-americanes i europees. Obres de F.CACCINI, L.BOULANGER, C.SCHUMANN, LOMAN, BEACH i BUTTLER. Leanne Rees i Stephanie Stoyanoff, piano. (53m).

23.30 NOCTURN
Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

STOCKHAUSEN: Mantra, per a dos pianos (I part). Andreas Grau i Götz Schumacher, piano. (27m). ORBON: Concerto grosso per a quartet de corda i orquestra. Quartet Llatino-americà. Orquestra Simfònica Simon Bolivar de Veneçuela. Dir.: Eduardo Mata. (26m). SALLINEN: Danses nocturnes de Don Joanquixot (música de cambra III), op. 58. Torleif Thedéen, violoncel. Tapiola Sinfonietta. Dir.: Osmo Vänskä. (20m). SCHNITTKE: "Kein Sommernachtsstraum", per a gran orquestra. Orquestra Simfònica de Malmö. Dir.: Leif Segerstam. (11m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 23 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

M.HAYDN: Simfonia n. 15, P. 41. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (12m). KIRCHNER: Set Preludis op. 9 (quadern I). Irene Barbuceanu, piano. (25m). S.WAGNER: Obertura de l'òpera "El til·ler sagrat". Orquestra Filharmònica Rheinland-Pfalz. Dir.: Werner Andreas Albert. (17m). J.A. BENDA: Simfonia n. 4. Orquestra de Cambra Salieri. Dir.: Tamás Pal. (7m). HANDEL: Silete venti, motet Lynne Dawson. Cor i Orquestra The Sixteen. Dir.: Harry Christophers. (26m). PROKOFIEV: Simfonia concertant per a violoncel i orquestra, op. 125. R. Wallfisch. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: N. Järvi. (38m). AMON: Quartet per a trompa i corda, op. 20 n. 1. Albert Linder. Václav Rábl. Henry Stenström. Göran Holmstrand. (15m). GOETZ: Concert per a piano i orquestra n. 1. Volker Banfield. Orquestra Filharmònica de la Ràdio de Hannover. Dir.: Werner Andreas Albert. (19m).

13.00 VIATGES MUSICALS: ORIENT

REYER: "Le Sélam", fantasia oriental en cinc quadres. Solistes vocals. Cor de la Catedral St. Hedwigs de Berlín. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Guido Maria Guida. (50m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 22 d'octubre de 1993 al Palau de la Música Catalana. IN MEMORIAM PAU CASALS. Obres de BACH, BEETHOVEN, SCHUMANN, CERVELLÓ i CASALS. Marçal Cervera. Bernard Greenhouse. Lluís Claret. Alvaro P. Fernandez. Arnau Tomas. Karl Engel. Orquestra de violoncel·listes. (56m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 24 D'A- GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus.

09.00 MÚSICA PER A COBLA
CORDERAS: Codinenques, tres petits poemes per a cobla i percussió. Bernat Sallent, percussió. Cobla Selvatana. Dir.: Antoni Mas. (10m). CASALS: Sant Martí del Canigó, sardana. La Principal de la Bisbal. Dir.: Ricard Viladesau. (8m). COMIN: La meua Pepi. Cobla Juvenil de Bellpuig. Dir.: Josep M. Bernat. (4m). OLTRA: Rapsòdia per a piano i cobla. Miquel Farré. Cobla Montgrins. (10m). VICENS: Fantasia per a tres cobles i percussió. Cobles Sant Jordi. Selvatana i Principal de la Bisbal. Dir.: Josep Vicens. (9m). HAVART: ¡Olé Aragón! Cobla Sant Jordi. Dir.: Jordi León. (3m).

10.00 PENTAGRAMA

EL PODER DEL CANT:
L'aliment del bon vi. La carta de navegar. "EL RETRAT DE..."
Igor Stravinski.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Àlex Gorina.

22.00 GRANS INTERPRETS

CLAUDIO ARRAU: MOZART: Sonata per a piano, KV 332. (28m). LISZT: Concert per a piano i orquestra n. 1. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (21m). CHOPIN: Variacions sobre "La ci darem la mano" de Mozart, op. 2. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Eliahu Inbal. (20m). BEETHOVEN: 6 Variacions op. 34. (15m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 25 D'A- GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES
D.SCARLATTI: Salve Regina. Charles Harris, soprano. Nicholas Clapton, contralt. Timothy Byram-Wigfield, orgue. Dir.: Francis Grier. (8m). MONTEVERDI: Salve Regina. Montserrat Figueras, soprano. Ton Koopman, clavicèmbal i orgue. Andrew Lawrence King, arpa. Rolf Lislevand, tiorba. Paolo Pandolfo, baix de viola. Lorenz Duftschmid, violone.

(6m). HAYDN: Salve Regina. Hob. XXIIIb:2. Monique Zanetti, Jennifer Lane, Jean-Paul Fouchecourt, Bernard Deletré. Le Parlement de Musique. Dir.: Martin Gester. (23m). GAZZANIGA: Salve Regina. Conjunt vocal i instrumental Capella Musical de la Catedral de Verona. Dir.: Alberto Turco. (10m). BELLINI: Salve Regina en La M. Solistes vocals. Cors de la Ràdio i TV Txeca. Orquestra Simfònica de Praga. Dir.: Edoardo Brizio. (6m). MEDINA: Salve Regina. Solistes vocals. Orquestra del Renaiement. Dir.: Richard Cheetham. (7m). VIVALDI: Salve Regina, RV 616. James Bowman, contratenor. Ensemble Instrumental Jean-Walter Audoli. Dir.: Jean-Walter Audoli. (17m). GUTIERREZ DE PADILLA: Salve Regina. Andrew Watts, dulcian. Andrew Lawrence-King, arpa. Iain Simcock, orgue. Cor de la Catedral de Westminster. Dir.: James O'Donnell. (8m). CAMPRA: Salve regina, motet. Jacqueline Nicolas, soprano. Anne-Marie Lasla, baix de viola. William Christie, orgue. (5m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCACLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDAT: Gerard Claret.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

OFFENBACH: Els Contes de Hoffmann. Plácido Domingo. Joan Sutherland. Huguette Tourangeau. Gabriel Bacquier. Cor i Orquestra de la Suisse Romande. Dir.: Richard Bonyngue. (143m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DILLUNS, 26 D'A- GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

RAKHMANINOV: Simfonia n. 3, op. 44. Orquestra del Concertgebouw, Amsterdam. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (42m). HAYDN: Divertiment per a corda i vent a 8 veus Hob. X:10. Ricercar Consort. (11m). TURINA: La procesión del rocío. Orquestra Nacional d'Espanya. Dir.: Ataúlfo Argenta. (9m). BERNSTEIN: Divertimento per a orquestra. Orquestra Filharmònica d'Israel. Dir.: Leonard Bernstein. (15m). GRETRY: Céphale et Procris, suite del ballet. Orquestra de Liège. Dir.: Paul Strauss. (12m). BARSANTI: Concerto grosso, op. 3 n. 4. Zdenek Tylosar i Bedrich Tylosar, trompes. Orquestra de Cambra Dvorak. Dir.: Libor Pesek. (11m). R. STRAUSS: 5 peces per a piano, op. 3. Glenn Gould. (28m). BOYCE: Obertura n. 11 en Re M. Cantilena. Dir.: Adrian Shephard. (7m). SIBELIUS: El signe blanc, suite op. 54. Royal Philharmonic Orchestra. Dir.: Yondani Butt. (24m).

13.00 VIATGES MUSICALS: RÚSSIA

BALAKIREV: Rússia, poema simfònic. The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (15m). TXAIKOVSKI: 50 cants populars russos (arranjament de l'autor per a piano a quatre mans). Guennadi Rozhdestvenski. Viktoria Postnikova. (33m). BRITTEN: Funeral rus, per a metall i percussió. The Wallace Collection. John Wallace. (7m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA VOCAL

MENDELSSOHN: Simfonia n. 2, Op. 52, "Lobgesang" (Cant de lloança). Celestina Casapietra i Adele Stolte, soprano. Peter tenor. Cor de la Ràdio de Leipzig. Orquestra de la Gewandhaus de Leipzig. Dir.: Kurt Masur. (61m). BRAHMS: El cant del destí. Gran Cor i Orquestra Simfònica de la Ràdio de Hilversum. Dir.: Kenneth Montgomery. (15m). GRIEG: Olav Trygvason, op. 50. Randi Stene, mezzo-soprano. Anne Gjevang, contralt. Hakan Hagegard, baríton. Cor i Orquestra Simfònica de Göteborg. Dir.: Neeme Järvi. (35m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

SUK: Un conte d'estiu, poema simfònic, op. 29. Orquestra

Filharmònica Txeca. Dir.: Libor Pesek. (52m). CAMBINI: Quartet de corda n. 3. Quartet Le Ricordanze. (27m). BLAVET: Concert per a flauta travessera, corda i continu, en la m. Akademie für alte Musik. (14m). LISZT: Festklänge (Sons de festa). Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: Árpád Jón. (20m). GRANADOS: Valsos poètics. Jordi Camell, piano. (15m). BACH: Magnificat, BWV 243. Nancy Argenta, Patrizia Kwella, Charles Brett, Anthony Rolfe-Johnson, David Thomas, Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Elliot Gardiner. (26m). PONCHIELLI: Dansa de les hores, de La Gioconda. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert von Karajan. (11m).

19.00 ALMANAC

Un espai destinat a evocar i reviu els fets més representatius del passat musical. Guió i selecció d'Àlex Robles.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 29 de maig de 1993 a l'Església Sant Felip Neri de Barcelona. MÚSICA CORAL BARROCA. Obres de SWEELINCK, BLOW, PURCELL, SCHEIN J.Ch. BACH i J.S.BACH. Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana. Jordi Reguant, orgue. Dir.: Gustav Leonhardt. (70m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMARTS, 27 D'A- GOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.
Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BRXI: Opus Patheticum, Nov. IX/11. Iholya Verebics, Christel Borchers. Scot Weir, Joachim Gebhardt. Cor mixt Kühn. Orquestra de Cambra de Praga. Dir.: Helmuth Rilling. (29m). WALTON: Suite de la pel·lícula

Enric V. Cor i Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Carl Davis. (14m). **F.BENDA:** Trio n. 6, en Mi b M. The Benda Musicians. (13m). **PUCCINI:** Manon Lescaut. Intermezzo. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: Herbert Von Karajan. (6m). **GRIEG:** Imatges poètiques, op. 3. Gerhard Oppitz, piano. (9m). **BACH:** "Erschallet, ihr Lieder" (Resonau, cants), cantata BWV 172. Matthias Echternach. Paul Esswood. Marius van Altena. Max van Egmond. Cor de nens de Hannover. Collegium Vocale. Leonhardt-Consort. Dir.: Gustav Leonhardt. (17m). **BERLIOZ:** Els jutges frances, Op. 3. (Obertura). Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Colin Davis. (13m). **DVORAK:** Concert per a violoncel i orquestra, op. 104. M. Rostropovitch. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (42m). **DANZI:** Quintet de vent op. 56 n. 1. Quintet de Vent de la Filharmònica de Berlín. (16m).

13.00 VIATGES MUSICALS: RUSSIA

WIENIAWSKI: Record de Moscou. Ruggiero Ricci, violí. Joanna Gruenberg, piano. (7m). **TXAIKOVSKI:** Simfonia n. 2, op. 17 "Petita Rússia" (Versió original de 1872). Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Geoffrey Simon. (39m). **DARGOMIZHSKI:** Baba-Yaga, o del Volga al Riga. Orquestra Simfònica de l'Acadèmia de l'URSS. Dir.: Y. Svetlanov. (8m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MOMENTS LÍRICS

KÜNNKE: El cosí de Dingsda, extractes. Renate Holm. Rudolf Schock. Ursula Schirmacher. Orquestra Simfònica de Berlín. Dir.: Werner Schmidt-Boelcke. (45m). **RECITAL: DONIZETTI, VERDI, HALEVY, MEYERBEER, BIZET.** Plácido Domingo. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Carlo Maria Giulini. (45m). **CHAPI:** Preludi de La Revolució. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Enrique García Asensio. (5m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

PROKOFIEV: Simfonia n. 5, op. 100. Orquestra Nacional de França. Dir.: Mstislav Rostropovitch. (43m). **SCHUBERT:** Octet D 803. Octet de Viena. (52m). **J.Ch.BACH:** Sonata per a piano op. 17 n. 6. Robert Woolley. (13m). **HARTY:** Oda a un rossinyol, per a soprano i orquestra. Heather Harper. Orquestra de l'Ulster. Dir.: B. Thomson. (23m). **BIBER:** Sonata per a violí sol en La M. "Representativa". Música Antiqua de Colònia. Dir.: Reinhard Goebel. (11m). **OFFENBACH:** El viatge a la lluna, A. 631. (Obertura i ballet

dels flocs de neu). Philharmonia Orchestra. Dir.: Antonio de Almeida. (18m).

19.00 GRANS OBRES

HANDEL: Belshazzar. Oratori. Robert Tear. Felicity Palmer. Maureen Lehane. Paul Esswood. Cor de Cambra d'Estocolm. Concentus Musicus de Viena. Dir.: Nikolaus Harnoncourt. (173m).

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 27 de setembre de 1991 a l'Auditori Nacional d'Andorra. **IX FESTIVAL INTERNACIONAL DE MÚSICA D'ORDINO.** Obres de **BACH, BEETHOVEN, MOZART, DEBUSSY, GRANADOS i CHOPIN.** Joaquín Achúcarro, piano. (75m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIMECRES, 28 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

BEETHOVEN: Triple concert, op. 56. Mark Zelster, piano. Anne-Sophie Mutter, violí. Yo-Yo Ma, violoncel. Orquestra Filharmònica de Berlín. Dir.: H. von Karajan. (36m). **C.SCHUMANN:** Variacions sobre un tema de Robert Schumann, op. 20. Hélène Bosch, piano. (11m). **RAMIREZ:** Navidad en Verano. Josep Carreras. Coral Salve de Laredo. Sociedad Coral de Bilbao. Conjunt instrumental. Dir.: Damián Sánchez. (5m). **JANACEK:** Quartet de corda n. 2. "Cartes íntimes". Quartet Talich. (25m). **SCRIABIN:** Simfonia n. 2, op. 29. Gran Orquestra Simfònica de la RTV de l'URSS. Dir.: V. Fedoseev. (44m). **JANEQUIN:** La Bataille. Ensemble Clement Janequin. (7m). **D'INDY:** El bosc encantat. llegenda simfònica. Orquestra Filharmònica del País de Loire. Dir.: Pierre Dervaux. (14m). **GEMINIANI:** Concerto grosso op. 7 n. 2. La Petite Bande. Dir.: S. Kuijken. (9m). **GERSHWIN:** Oh, Kay. Obertura. The Princess Theater Orchestra. Dir.: John McGlinn. (7m).

13.00 VIATGES MUSICALS: RUSSIA

SORS: Record de Rússia op. 63. Jordi Codina i Josep Mª Mangado, duet de guitarres. (15m). **TXAIKOVSKI:** Moscou, cantata. Nina Terentieva, mezzosoprano. Nikolay Sukirov, bariton. Orquestra dirigida per Andrey Chistiakov. (23m). **GLAZUNOV:** Marxa sobre un tema rus. Orquestra del Ministeri de Defensa de l'URSS. Dir.: A. Maltsev. (5m). **BALAKIREV:** Obertura sobre tres temes russos. The Philharmonia. Dir.: Ievgeny Svetlanov. (9m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICA ANTIGA

SELECCIÓ D'ÒPERES DE HANDEL. Alessandro, extractes. René Jacobs. Sophie Boulin. Isabelle Poulenard. Jean Niroüet. Stephen Varcoe. La Petite Bande. Dir.: Sigiswald Kuijken. (100m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

POULENC: Les animaux modèles, suite d'orquestra. Orquestra de la Societat de Concerts del Conservatori de París. Dir.: Georges Prêtre. (21m). **PAGANINI:** Trio per a violí, guitarra i violoncel. Trio Paganini. (23m). **MOZART:** Missa en do m, KV 427 "Gran Missa". Sylvia McNair. Diana Montague. Anthony Rolfe Johnson. Cornelius Hauptmann. Cor Monteverdi. Solistes Barrocs Anglesos. Dir.: John Eliot Gardiner. (53m). **MOMPOU:** Charmes. Josep Colom, piano. (10m). **RODRIGO:** Concert serenata per a arpa i orquestra. Catherine Michel, arpa. Orquestra Nacional de l'Òpera de Monte-Carlo. Dir.: Antonio de Almeida. (24m). **BUXTEHUDE:** "Jesu, meine Freude", cantata. Collegium musicum Plagense. Orquestra Barroca Heiligenberg. Dir.: Rupert Gottfried Frieberger. (13m). **C.Ph.E.BACH:** Sonata per a oboè i baix continu, Wq 135. Berliner Barock-Trio. (11m). **SAINT-SAËNS:** Façton, poema simfònic op. 39. Philharmonia Orchestra. Dir.: Charles Dutoit. (10m).

19.00 GRAVACIONS HISTÒRIQUES

ENREGISTRAMENTS DE 1950. **TXAIKOVSKI:** Capricci italià, op. 45. Orquestra Filharmònica de Leningrad. Dir.: Evgeni Mravinsky. (15m). **KODALY:** Duo per a violí i violoncel, Op. 7. Arnold Eidus, violí. János Starker, violoncel. (25m). **CHERUBINI:** Medea, obertura. Orquestra Simfònica NBC. Dir.: Arturo Toscanini. (7m). **BEETHOVEN:** Aria de Fidelio. Elisabeth Schwarzkopf. Philharmonia Orchestra. Dir.: Alceo Galliera. (4m).

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 ÚLTIMES NOVELTATS

Espai patrocinat per Discos Castelló.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 16 d'abril de 1990 a la Capella de la Congregació de l'Esperança, de Barcelona. Obres de **VALLES, OLIVELLAS, SUBIAS, LA TORRA, MUDARRA i HIDALGO**, entre d'altres. Xavier Torra, contratenor. Mireia Hernández, clavicèmbal. Clara Hernández, viola de gamba. Viçens Maiol, llaut. (55m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIJOUS, 29 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

TXAIKOVSKI: Concert per a piano i orquestra n. 3, op. 75 (versió original integral). Andréi Hotéev. Orquestra Simfònica d'estat de Sant Petersburg. Dir.: Rawil Martynov. (45m). **L.MOZART:** Simfonia en Re, D 26. Orquestra de Cambra Eslovaca. Dir.: Bohdan Warchal. (13m). **WEBER:** 7 variacions sobre un tema de Silvana, op. 33. Janet Hilton, clarinet. Keith Swallow, piano. (15m). **HAYDN:** Divertimento a sei, "L'aniversari", Hob II:11. Orquestra de Cambra Franz Liszt de Budapest. Dir.: János Rolla. (12m). **VIVALDI:** Concert per a fagot i orquestra n. 13, RV 477. Daniel Smith. Orquestra de Cambra anglesa. Dir.: Philip Ledger. (11m). **NIELSEN:** Pan i Sírinx (Pastoral), FS 87. Orquestra Simfònica de la Ciutat de Birmingham. (9m). **ARENSKI:** Trio amb piano n. 1, op. 32. Trio Borodin. (32m). **HASSE:** Miserere en mi m. Greta De Reyghere. Susanna Moncayo von Hase. Ian Honeyman. Dirk Snellings. Il Fondamento. Dir.: Paul Dombrecht. (24m).

13.00 VIATGES MUSICALS: RUSSIA

IPPOLITOV-IVANOV: Esbossos caucassians, op. 10. BBC

Philharmonic. Dir.: Fedor Gluschenko. (25m). PROKOFIEV: La trobada del Volga i del Don, op. 130. Orquestra de Filadèlfia. Dir.: Riccardo Muti. (14m). CIARDI: El Carnaval rus, per a flauta i orquestra. Karl-Bernhard Sebon. Orquestra Simfònica de la Ràdio de Berlín. Dir.: Uros Lajovic. (7m). RAKHMANINOV: Rapsòdia sobre un tema rus, per a dos pianos. Brigitte Engerer. Oleg Maisenberg. (10m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 MÚSICS DE CATALUNYA BROTONS: Sonata per a violoncel i piano op. 19. Membres del Leopold Piano Quartet. (15m). FLETXA "EL VELL": La justa, ensalada. Studium Musicae de València. Hespèrion XX. Dir.: Jordi Savall. (19m). FORQUERAY: La mandoline. Pere Ros, viola de gamba. Juan Carlos Rivera, tiorba. (8m). MONTSALVATGE: Tres danses concertants. Orquestra de Cambra de l'Empordà. Dir.: Carles Coll. (13m). FALLA: 4 peces espanyoles (Aragonesa, Cubana, Montañesa i Andaluza). Eulàlia Solé, piano. (17m). CHAUSSON: Poema de l'amor i del mar, op. 19. Victòria dels Àngels, soprano. Orquestra de l'Associació de Concerts Lamoureux. Dir.: Jean-Pierre Jacquillat. (28m).

16.00 CAPSA DE MÚSICA

CRUSELL: Concert per a clarinet i orquestra n. 1, op. 1. Thea King. Orquestra Simfònica de Londres. Dir.: Alun Francis. (22m). TURINA: Sevilla, Suite pintoresca, op. 2. Begoña Uriarte, piano. (18m). DELIUS: Nit d'estiu. Northern Sinfonia of England. Dir.: Richard Hickox. (7m). VIVALDI: Motet per a la solemnitat de Sant Antoni. Cecilia Gasdia, soprano. I Solisti Veneti. Dir.: Claudio Scimone. (15m). R. STRAUSS: Una simfonia alpina. Orquestra Nacional Escocesa. Dir.: N. Järvi. (49m). REJCHA: Quintet per a oboè i corda op. 107. Les Adieux. (28m). BALAKIREV: Transcripció per a piano de "L'Alòs" de Glinka. Rian de Waal, piano. (6m). MACHAUT: Rose, lis. The Folger Consort. (3m). GOLDMARK: Sakuntala, obertura, op. 13. Orquestra Filharmònica de Budapest. Dir.: A. Koródi. (17m).

19.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. AUDICIÓ COMENTADA: Les quatre estacions de Vivaldi.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 "A LA MANERA DE..." Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i

presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. CONVIDATS: Ramon Ivars i Berta Vallribera.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de novembre de 1992 a la Capella dels Dolors de Santa Maria. XI SETMANA DE MÚSICA ANTIGA DE MATARÓ. Obres de MARAIS, DORNEL, COUPERIN i PHILIDOR. Diatessaron. (76m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 MÚSICA DEL SEGLE XX

BROUWER: El Decamerón Negro. Philippe Lemaigre, guitarra. (14m). MESSIAEN: Éclairs sur l'au-delà... Orquestra Nacional de la Ràdio Polonesa. Dir.: Antoni Wit. (63m). GORECKI: Epitafium, per a cor mixt i grup instrumental. The National Philharmonic Choir. Orquestra Simfònica Nacional Polonesa a Katowice. Dir.: Jan Krenz. (5m).

02.00 REPERTORI DE NIT

DIVENDRES, 30 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia. Recull d'obres breus. Inclou butlletins informatius i agendes musicals.

09.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

09.08 TEMPS DE LES MUSES

Una hora de música barroca.

10.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES

10.08 CAPSA DE MÚSICA

MAHLER: Simfonia n. 5. Orquestra Filharmònica de Los Angeles. Dir.: Zubin Mehta. (65m). C. Ph. E. BACH: Concert per a flauta i orquestra WQ 168, H 438. Eckart Haupt. Orquestra de Cambra "Carl Philipp Emanuel Bach". Dir.: Hartmut Haenchen. (20m). MORENO TORROBA: Sonatina. Julian Bream, guitarra. (13m). SCHUBERT: Quintet op. 163, D 956. Yo-Yo Ma, violoncel. Quartet de Cleveland. (55m). MOZART: Obertura de La Flauta Màgica, KV 620. Academy of St. Martin-in-the-Fields. Dir.: Neville Marriner. (7m).

13.00 VIATGES MUSICALS: RUSSIA

BAX: Suite Russa. Orquestra Filharmònica de Londres. Dir.: Bryden Thomson (19m). RAKHMANINOV: Tres cants populars

rusos, op. 41. Cors i Orquestra del Concertgebouw. Dir.: Vladimir Ashkenazy. (14m). BORODIN: A les estepes de l'Àsia Central. Orquestra Filharmònica del país del Loira. Dir.: Marc Soustrot. (8m). GLINKA: Simfonia sobre temes russos. Orquestra Simfònica de l'URSS. (15m).

14.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

14.13 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 BUTLLETÍ DE NOTÍCIES I AGENDA MUSICAL

20.13 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 AGENDA MUSICAL

22.05 ELS NOSTRES CONCERTS

CONCERT enregistrat per Catalunya Música el dia 20 de novembre de 1991 a la Catedral de Barcelona. CICLE L'ORGUE DE LA CATEDRAL. Obres d'ALBERCH VILA, PUJOL, MARINER, VALLS i BAGUER. Virginia Parramon, soprano. Sergi Casademunt, contralt, violoncel. Lluís Vilamajó, tenor. Jordi Ricart, bariton. Bernat Bailbé, orgue. (59m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DISSABTE, 31 D'AGOST DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

09.00 MÚSICA PER A COBLA

TOSI: Plein ciel, per a orquestra i cobla. Cobla Mediterrània. Orquestra de Perpinyà, Roselló, Llenguadoc. Dir.: J. Lluís Moraleda. (17m). VILADESAU: "Girona m'enamora", "La Vall d'Artes", "Aigua xelida", sardanes. Cobla La Principal d'Amsterdam. (13m). DANSES DE LA GARROTXA: Ball de Sant Isidre, Ball del burro, Ball de gegants. Cobla la Principal de la Bisbal. (11m). SERRA: Suite Carnestoltes. (instrumentació per a cobla de F. Cassú). Cobla la Principal de la Bisbal. (14m).

10.00 PENTAGRAMA

Programa de divulgació musical. Guió i realització: Pere Burés i Alex Robles. EL PODER DEL CANT: La donzella del Rosselló. LA CLAU DEL PENTAGRAMA: Viatge pel Rin.

11.00 EL DIA DE L'OIENT

Programació realitzada a partir de les peticions que els nostres

oients han fet al contestador de Catalunya Música, tel. 202 35 35.

20.00 L'ÀUDIOVISUAL

Un programa d'Alex Gorina.

22.00 GRANS INTÈRPRETS

CLAUDIO ARRAU. TXAI-KOVSKI: Concert per a piano i orquestra n. 1, op. 23. Orquestra Simfònica de Boston. Dir.: Colin Davis. (37m). DEBUSSY: Estampes. (15m). BEETHOVEN: Sonata per a piano n. 5, op. 10 n. 1. (19m). LISZT: Balada n. 2. (14m).

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

DIUMENGE, 1 DE SETEMBRE DE 1996

07.00 L'OBERTURA

Música per començar el dia.

09.00 MÚSIQUES MÍSTIQUES

CHERUBINI: Missa de la Coronació del Rei Carles X. Cor i Orquestra Philharmonia. Dir.: Riccardo Muti. (50m). LISZT: Missa hongaresa de la coronació, R. 487. Solistes vocals. Cor de la RTV Hongaresa. Orquestra Simfònica de Budapest. Dir.: György Lehel. (48m).

11.00 TRANSMISSIÓ EN DIRECTE DE LA MISSA CONVENTUAL DES DEL MONESTIR DE MONTSERRAT

12.30 DIVERTIMENT

Un migdia musical on es combina la música amb la informació i la participació dels nostres oients. BLOC DE NOTES. EL TRENCA-CLOSQUES. SAC DE DUBTES.

15.00 "A LA MANERA DE..."

Un convidat ens proposa i comenta la música que li agrada. Guió i presentació de Joan Vives. Producció de Dolors Busquets. PROGRAMA EN MEMÒRIA DE LAMOTE DE GRIGNON.

17.00 TEMPORADA D'ÒPERA DE CATALUNYA MÚSICA

WAGNER: Rienzi, òpera en cinc actes. René Kollo. Cheryl Studer. John Janssen. Jan-Hendrik Rootering. Cor i Orquestra de l'Òpera de Baviera. Dir.: Wolfgang Sawallisch. (197m).

20.00 SELECCIÓ DE JAZZ

Programa dedicat a la música de jazz amb guió d'Albert Mallofré.

22.00 CONCERT IMAGINARI

Guió i selecció: Raimon Colomer i Joan Vives.

23.30 NOCTURN

Música per acabar el dia.

00.30 REPERTORI DE NIT

Feliç I Puritani a Sabadell

per PAU NADAL

En els quinze anys d'activitat lírica dels Amics de l'Òpera de Sabadell i, per tant, també en el cicle Òpera a Catalunya, que començà amb posterioritat, mai no havia estat representada fins ara l'òpera de Vincenzo Bellini *I Puritani*. L'obra és una autèntica peça mestra del belcantisme, amb l'inconfusible vena melòdica del seu autor; però per aconseguir una bona versió, entre altres dificultats, en té una de molt important: trobar un tenor que pugui cantar amb unes certes garanties la molt compromesa part d'Arturo.

En aquestes tres representacions de Sabadell (abans una a Sant Cugat del Vallès i després una altra a Reus) féu d'Arturo el tenor d'Alacant José Sempere, que està fent una bona carrera a l'estranger, però que mai no havíem sentit a Catalunya, tot i que havia estudiat a casa nostra. Sempere té una molt bona veu i, sobretot, un registre agut fàcil i molt brillant. Malgrat alguna irregularitat en l'emissió i el fet que la línia belcantista és bona en tot moment en les intencions, però no sempre en els resultats, el seu Arturo és de molt bon nivell i li valgué un èxit molt merescut.

Elvira fou la soprano coreana Sung-Eun-Kim. I una vegada més ens va semblar una veu més aviat petita, però molt ben dominada per una artista musical i sensible, que també és una bona i refinada actriu. El baríton Ramón de Andrés, només discret en la línia musical i amb una emissió un xic engolada, té una veu consistent i el seu Riccardo va ser interpretat amb força i convicció. Quant a Juan P. García Marqués va superar les seves anteriors

Sung-Eun-Kim
i José Sempere

intervencions en aquests cicles, especialment perquè va cantar amb molt bon estil una romança tan delicada com és "Cinta di fiori". En la resta del repartiment van fer molt més que complir tres bones veus nostres, les de la soprano Rosa Nonell, el tenor Vicenç Esteve Jr. i el baix Josep Pierres.

Ignoro en aquest moment les causes per les quals el cor dels Amics de l'Òpera de Sabadell, una formació que sempre actua amb entusiasme i correcció, no aconseguí aquesta vegada el seu nivell habitual, però la veritat és que la seva prestació fou el punt més feble d'aquestes representacions.

Al seu nivell de sempre la Simfònica del Vallès i correcta i amb molts bons moments la direcció musical de Miquel Ortega, el qual, però, va haver de lluitar de valent per quadrar i equilibrar alguns moments de la representació.

Discreta, sense gaires complicacions, la direcció d'escena de Jaume Martorell, adient el vestuari, bona la il·luminació i no del tot coherent l'escenografia de Patricio Lobos, en la qual hi havia fins i tot tres estils diferents: simplificació gairebé absoluta en els quadres primer i cinquè, cortines per omplir en el segon i un cert realisme en el tercer i el quart.

El piano del segle xx

Obres per a piano: *Sonata núm. 1* d'Ives, *Vingt régards sur l'Enfant Jésus* (I, X, XV) de Messiaen i *Sonata núm. 7* de Prokofiev. Lluís Avendaño, piano. Centre de Cultura Contemporània. 14 de maig de 1996.

Lluís Avendaño

per DAVID PICÓ S.

El atractius d'aquest concert, organitzat per la Fundació Música Contemporània, eren molts. Només la manca d'informació (manca de publicitat, però també d'interès per informar-se'n) expliquen el poc públic assistent. La música del segle XX va brollar del piano del barceloní Lluís Avendaño, efervescent, nítida, trepidant. El programa va ser excel·lent i singular, amb un protagonista de vegades frenètic: el ritme.

Charles Ives va compondre la primera sonata entre el 1902 i 1909, però no es va publicar fins a l'any 1954. Malgrat el nom de *Sonata*, l'obra, com altres d'Ives, és un compendi brillant i explosiu de cançons populars americanes (que es poden reconèixer, com *Oh happy day*, o que gairebé es poden reconèixer, com *Oh Susana*), notes jazzístiques i girs melòdics originals. La constant oscil·lació rítmica i tonal i les variacions dels temes melòdics omplen de caràcter els cinc moviments. La

interpretació d'Avendaño, exuberant.

Vingt régards sur l'enfant Jésus és una extraordinària composició pianística que Messiaen va escriure per a la seva muller, Yvonne Loriod. Les vint "mirades" compaginen admirablement delicadesa, complexitat i un ritme intens. Lluís Avendaño va demostrar-hi novament la seva gran tècnica i una energia (va trencar una corda del piano) sorprenent. La brillantor interpretativa, però, minvà en els moments en què la fragilitat i la subtilitat deixaven enrera la filigrana trepidant.

També cal una gran tècnica i molta concentració per interpretar les composicions pianístiques de Prokofiev. El ritme impulsu i electrizant, la ironia, el sentit de la percussió, el dinamisme, l'originalitat... converteixen la *Sonata núm. 7* de Prokofiev en un exemple curull de música "cubista".

Va ser un magnífic concert de piano; millor encara, una fuga de música formidable, impactant i revitalitzadora. En calen més, molt més concerts, com aquest.

La guitarra invisible de Bill Frisell

7è Festival de Guitarra. 19 de maig de 1996. Mercat de les Flors. Bill Frisell, Paul Motian i Joe Lovano.

per D.P.S.

Motian's Trio és un grup de jazz excepcional, diguem-ho d'entrada. L'eix de la formació, creada fa quinze anys, és Paul Motian, un bateria molt experimentat i d'una sensibilitat cromàtica i rítmica admirable. Els altres dos components també són músics singulars: el guitarrista Bill Frisell i el saxofonista Joe Lovano, un dels noms més brillants del jazz actual. Perfecte. Però què hi feia aquest trio, en un Festival de Guitarra? El trio no era el de Frisell, sinó el de Motian. Encara més, el protagonisme musical, se'l va endur Lovano, tot dibuixant, amb el saxo tenor, les línies melòdiques. Qui pensava que assistiria a una classe magistral de Frisell, es va quedar amb un pam de nas. I això no era el que

corresponia. Els amants de les sonoritats insòlites i el jazz avantguardista —seguidors de Frisell— es van avorrir força. Lovano és un gran saxofonista, sí, però dins el grup de Motian representa el vessant més convencional. Els moments més enigmàtics, originals i volàtils del concert arribaven quan el saxo donava pas, per fi, a la subtil i detallada inventiva de la guitarra de Bill Frisell. La mescla de la bateria etèria i individualitzada de Motian, la guitarra pessigolosa de Frisell i el saxo fluid de Lovano, és exquisida. Però tenint en compte, precisament, l'heterogeneïtat dels seus components, el resultat va ser un pèl massa homogeni, estàtic. Només Frisell, molt de tant en tant, va saber remoure les aigües cristal·lines del trio. I aleshores sí, la seva guitarra es feia visible.

Henríquez, un artista de la guitarra

VII Festival de Guitarra de Barcelona. 8 de maig de 1996. Església de Sta. Anna. Josep Henríquez, guitarra. Obres de Sanz, Bach, Sáinz de la Maza, Albéniz, Bielsa i Henríquez.

per X.C.-D.

En el marc de la setena edició del tan característicament transcultural Festival barceloní es va presentar Josep Henríquez, un dels nostres guitarristes més valorats arreu i catedràtic al Conservatori de Granollers.

Toca amb una Fleta de vuit cordes de bellíssima sonoritat, especialment en els aguts, perfectament recollits, millor que els greus, una mica pàl·lids, en part, per la discreta amplificació i per la traïdora acústica "a clapes" de l'església de Sta. Anna. Del seu estil destaquen la voluntat omnipresent d'efectisme, la rapidesa del tempo, l'absència de lliscaments, la sobreposició nítida de ritmes i un gust gairebé compulsiu per la dificultat: si hi ha dues maneres de resoldre una dificultat, Hen-

ríquez opta invariablement per la més difícil. Un festa, doncs, per als guitarròfils, malgrat que algunes obres, com les *Danzas españolas antiguas* d'Eduardo Sáinz de la Maza puguin ressentir-se de l'excés de tensió. El seu Bach (*Preludi, fuga i Allegro BWV 998*) pot semblar una mica brusc, però l'Albéniz més conegut i les transculturals composicions d'ell mateix (un encreuament amb la música xinesa) i la música d'aire flamenc de Valentín Bielsa el van mostrar al cent per cent de rendiment.

La tècnica, espectacular, passa al primer pla i només una gran dosi de musicalitat aconsegueix dissimular-ne l'artifici. Henríquez aplega l'una i l'altra i admira el treball amb els harmònics tant o més que la depuració de la línia expressiva. És un artista que cal tenir ben present.

La Banda de Santos

18 de maig de 1996. Mercat de les Flors. Santos a Banda (com l'arròs). Obres de Carles Santos per a Banda. Banda Municipal de Barcelona. Director: C. Santos.

per D.P.S.

Qui no es pren seriosament la música de Carles Santos, s'equivoca. El Mètode Santos (sigui quin sigui) és d'una eficàcia i una originalitat contrastada i adaptable a diferents formacions.

Aquest concert —un concert normal, fet anormal si parlem de Santos— va demostrar, novament, que es tracta d'un músic completíssim, amb un do,

el de l'expressivitat, inusual. Un do que, a parer nostre, mostra tota la seva intensitat i grandesa quan és concebut per a formacions petites. Aquí rau una de les habilitats més significatives, i sovint poc valorades, del músic de Vinaròs. La banda és una formació ideal per a la vitalitat de Santos. No solament és capaç de renovar-ne la sonoritat, sinó que la converteix en un instrument de precisió.

En la primera part el

programa presentava obres disperses d'encàrrec i en la segona fragments de *Belmonte*. Santos és un músic arrelat a la realitat. Per això accepta encàrrecs tan diversos: Expo'92, II Congrés Català de Cuina, Piromusicals, Música per a les víctimes de la intolerància... Però alhora sap, sense traïr l'esperit de cada situació, exposar una idea nova. Un exemple emblemàtic d'innovació des de la tradició van ser els tres passos-dobles que formaven part del programa. Santos en respecta l'essència, el pas-doble és ràpidament identificat (d'això es trac-

ta), però està articulat amb lleugers tocs innovadors que el converteixen en una peça insòlita. D'aquesta manera, a més, pot esprémer les possibilitats sonores de la banda, sense caure en la vulgaritat.

A part el pas-doble fragmentat i vital de l'Expo'92, que és una joia, el concert ens va retornar el plaer d'escoltar l'emotivitat calculada de l'himne de lliurament de medalles dels Jocs Olímpics de Barcelona'92.

Tot plegat, música lúdica, meridional, lluminosa, densa, estrepitosa... Música de banda, de la Banda de Carles Santos.

Reeixida fusió de cor i cobla

Concert de Tarda al Palau. 3 de juny de 1996. Palau de la Música Catalana. Cobla Sant Jordi. Cor Jove de l'Orfeó Català. Dirs.: Conxita Garcia i Jordi León. Garreta, Saló, Ventura, Pérez Moya, Morera, Pujol, Prenafeta

per J.C.C.

El cicle Concert de Tarda al Palau va oferir el passat dia 3 de juny un concert de característiques insòlites en els nostres temps. L'equip musical cobla-cor —en aquest cas el Cor Jove de l'Orfeó Català i la Cobla Sant Jordi—, que ha fornint pàgines que formen part de la història més afectiva i entranyable de molts aficionats madurs, conté unes característiques de gran idoneïtat per a un tipus de repertori concret. Un tipus de repertori que si bé correspon a una època determinada, és lamentable que no hagi tingut continuïtat, ja que de fet la conjunció d'aquests dos instruments ofereix unes enormes possibilitats dissortadament no evolucionades.

El concert contenia dues parts diferenciades. La primera dedicada al repertori simfònic per a cobla i la segona obres per a cor i acompanyament de cobla. Des del punt de vista estrictament musical l'interès més substancial el contenia la primera part, sobretot gràcies a la inclusió de la *Sardana I* de Robert Gerhard, una composició extraordinària que té el mèrit d'obrir noves vies d'enriquiment de l'escriptura per a cobla. Vies que tanmateix no van acabar aquí per a dissort de la nostra dansa. Junt amb la sempre esplèndida *Juny* de Juli Garreta i la concessió virtuositica de *Le merle blanc*, que va permetre que el flabiol de la Cobla Sant Jordi, Jordi Figaró, engresqués el públic, cal esmentar el poema *Camins* del jove com-

positor Jesús Ventura i Barnet, una obra d'un gran atractiu des del punt de vista justament de la seva coherència simfònica i de la fluïdesa del seu desenrotllament, dins d'una escriptura clàssica, no innovadora però sòlida i demostradora d'un domini molt exacte de la sintaxi de la composició per a cobla.

La segona part va obrir-se amb una ben construïda *Suite de cançons populars catalanes* confeïda per Josep Prenafeta, que va permetre gaudir de temes tan estimats com *El rossinyol*, *L'hereu Riera*, *El cant dels ocells*, etcètera, per deixar pas a dues magnífiques composicions de Francesc Pujol en homenatge al cinquantenari de la seva mort. Obres —*Vent fresquet de tramuntana* i *Sant Jordi triomfant*— que mantenen una esplèndida validesa, com és el cas també de *La font de l'Albera* d'Enric Morera i *Marinada* de Pérez Moya amb la qual es va cloure aquest concert.

Un concert que en tot cas va recolzar el seu èxit en una manera decisiva en les rodones aportacions del Cor Jove de l'Orfeó Català, sàviament dirigit per Conxita Garcia, i de la Cobla Sant Jordi dirigida per Jordi León, decididament una formació de gran solvència en el pla concertístic. Els que de forma massa irreflexiva i basant-se en clics i tòpics establerts menyspreen l'atenció a aquest tipus de música, amb tota seguretat canviarien el seu xip si poguessin gaudir-la en les condicions d'idoneïtat en què l'ofereixen conjunts com els que acabem de citar.

Tony Bennett i Ralph Sharon Trio El que valen 50 anys d'ofici

Tony Bennett

per ALBERT SUÑÉ

Té 70 anys i ja no té la veu de què gaudia. Però ho supleix amb un ofici envejable. Tony Bennett es va presentar el mes de maig al Teatre Tívoli de Barcelona i va convèncer plenament.

Acompanyat pel trio que l'agombola en els seus concerts, un combo que sap perfectament què cal fer en cada moment de l'actuació, Bennett es va dedicar a omplir l'escenari de temes que han passat, per mèrits propis, a formar part de l'univers del *swing*.

I ho va fer en primer lloc amb l'ofici lògic de cinquanta anys de professió. Des del mateix moment en què aparegué a l'escenari, se'l va fer seu com qui diu sense moure's del lloc. A més, va anar desgranant una llarga rastellera de cançons, curtes totes, en què el *tempo* variava notòriament. D'aquesta manera no es va fer gens pesat.

És clar que alguns haurien volgut que aquests temes, precisament en ser prou coneguts, haguessin rebut un tractament no tan estricte pel que fa a la seva brevetat. De fet, haurien apostat perquè Bennett els enriqueís i, de passada, donés més camp als seus acompanyants. Però

en aquest sentit tot va funcionar igual des del començament fins a la fi.

La suau teranyina, perfecta quant a modalitat i harmonia, que el pianista Ralph Sharon i els seus acòlits —Clayton Cameron, contrabaix, i Doug Richeson, bateria— teixiren al voltant de Bennett, catapultà aquest a moments plenament aconseguits. Era quan el *tempo* es feia sincopat i el *swing* eixia fàcil i engrescador. Però també hi va haver moments per a les balades, en les quals Bennett es gronxà a pleret amb un romanticisme no gens enganxós.

Per a tot això, el cantant va fer servir una dicció claríssima dins d'una tonalitat —la seva de tota la vida— una mica rogallosa. Els que van fallar, però, van ser els pianos, aguts o baixos. En canvi, en els tons forts, se'n va sortir molt bé, car els acabava sense por ni complexos. Fins i tot hi va haver moments en què sobtaven, aquelles explosions, perquè les deixava anar directament des del to mitjà. Talment com si volguessin dir: "veieu com encara tinc forces?"

En dues cançons Tony Bennett cantà sense micròfon. Va ser quan el públic ja se li havia lliurat sense reserves i les ovacions omplien el teatre.

Trobada amb els amics a l'Espai

per JOAQUIM VILÀ i FOLCH

Sort en tenim, que *dansa* rimí amb *esperança*. Ho vaig pensar en el *Punt de trobada* que l'Associació Professional de la Dansa de Catalunya va organitzar a l'Espai de Dansa i Música de la Generalitat. Amb motiu de les celebracions fetes a l'entorn del Dia de la Dansa, aquest *Punt de trobada* volia ser —en paraules de Gilberto Ruiz Lang, president de l'Associació— *com una trobada de poetes*, ni *gala d'estrelles*, ni cap mena de “jo en sé més, jo ho faig més bé” competitiu. *Punt de trobada* va ser una simple trobada d'amics que, amb un to distès, complaent i, fins i tot, amb un indefinible alè poètic, aplegava ballarins i coreògrafs que habitualment fan la seva feina lluny d'aquí, en altres terres, en altres paisatges, en altres sensibilitats. Era una curta visita, un tornar a casa per ensenyar una breu pinzellada de la feina feta, un exercici, un *Ei! Som vius! Compte amb nosaltres!*

Els primers a ocupar l'escenari van ser Lluís Ayet i Rita Quaglia. Sota una idea d'Ayet, els dos es responsabilitzaven de la coreografia *Res somni*, que bastiren sobre un teixit de músiques diverses. Ayet ha estudiat a l'Institut del Teatre de Barcelona i a l'Escola Mudra de Brussel·les, i Rita Quaglia al Teatre San Carlo de Nàpols; ambdós han treballat molt a terres franceses. M'ha interessat força la petita història d'amor i desamor que ens explica aquesta coreografia. Sorgeix a partir d'un joc de moviments enllaçats, els quals emergeixen des d'un brogit de trobada, de reunió, d'assaig, i pren una estructura senzilla, el tòpic del somni, el joc a partir del somni. M'agradaria destacar l'extraordinària bellesa dels moviments

perfectament sincronitzats, la intensitat dels solos, la línia dramàtica simple i neta, del tot efectiva.

Maria Jesús Soto, de Vilanova i la Geltrú, té una formació lligada a l'escola i al Joven Ballet de María de Ávila, amb el qual va fer, l'any 1990, una gira pels Estats Units. El 1991 passà al San Francisco Ballet School i el 1993 al Het National Ballet d'Holanda, on ha actuat de solista en diverses peces. La seva actuació ens va portar l'aire de la dansa clàssica —una de les nostres mancances, una de les nostres impossibilitats— amb dues intervencions brevíssimes —*Eloísa* (coreografia de Teresa Nieto) i *Paquita* (coreografia de M. Petipa)— d'una extraordinària delicadesa i finor, bellíssimes.

Francesc Bravo i Michelle Man van presentar *Pròxima situació*, amb coreografia del mateix Bravo. Bravo té un llarg historial com a ballarí i com a coreògraf. Ha estat a l'Institut del Teatre de Barcelona i, amb Sara Sugihara, a Nova York, i ha ballat amb el grup d'Anna Maleras, amb el Ballet del Gran Teatre del Liceu, el Ballet Contemporani de Barcelona, Freshdance New York i amb la Companyia Gelabert/Azzopardi. Des de fa vuit anys s'ha instal·lat a Madrid. Francesc Bravo ha creat, també, nombroses coreografies i per a *Pròxima situació* ha comptat amb Michelle Man, procedent d'Anglaterra i col·laboradora amb ell en altres treballs. El bon nivell de la parella és indiscutible, altíssim, fins i tot. Tanmateix, el primer dia de l'Espai alguna imprecisió i una caiguda van deslluir el discurs coreogràfic. La proposta de Bravo era dura, però hi va saber barrejar, amb habilitat, pinzellades més tendres i delicades.

No vaig poder veure l'actuació

de José Cruz. Vaig assistir a la Trobada el primer dia i ell només hi va actuar en els dos últims. La seva presència va ser la que va generar més expectació, en ser l'actual primer ballarí invitat a la Companyia Nacional de Dansa de Madrid que dirigeix Nacho Duato. Cruz es va formar a l'Escola Superior de Dansa de l'Institut del Teatre i ha treballat en companyies de gran prestigi: el Ballet de Flandes, el Ballet de l'Òpera de Zuric, el Ballet de Basilea, el d'Arizona, el de Montecarlo, el Ballet Reial de Suècia, el de Karol Armitage, el Ballet de l'Òpera de Berlín, el Ballet de Saragossa... La seva experiència com a ballarí, treballant sota la direcció de coreògrafs com Maurice Béjart, Yiri Kilian, Nacho Duato, Uwe Scholz o Heinz Spoerli, avalen a bastament la seva trajectòria. No ha format part de cap companyia catalana des que va deixar la Companyia del Liceu.

El barceloní Fernando Villalobos ha portat el flamenc fins al Japó, on treballa actualment com a coreògraf i director artístic del Parque España. Amb un historial impressionant, que l'ha fet actuar per tot el món amb grans companyies i, fins i tot, amb companyia pròpia, paradoxalment aquesta era la primera vegada que presentava el seu treball a Catalunya.

Deia en començar que tenim sort que *dansa* rimí amb *esperança*. Aquesta “trobada d'amics”, de “poetes de la dansa” hauria de donar ales a la gent que es fa malbé les mans treballant desesperadament a casa nostra i hauria d'omplir d'orgull els “amics” que ens han fet la visita, perquè han retornat per uns moments a les seves arrels. Unes arrels que haurien d'esdevenir bandera.

Com és habitual, a cada número que es correspon amb el període estival –juliol/agost– fem una proposta deliberadament no “pesant”. O que en principi no ho és, o que no es pretén que ho sigui. Una proposta que inclogui aspectes de la realitat musical allunyats del món més transcendent –de forma elemental referits a la música dita gran.

Tanmateix, això no vol dir que aquests temes no siguin importants.

O que no comportin una càrrega d'interès ben remarcable.

I també una significació i una representativitat molt específica.

És el cas de les bandes de música, un referent musical massa sovint allunyat del gran protagonisme i que alimenta, però, un patrimoni d'una vitalitat remarcable. I en parlar de bandes de música no ens referim a les ins-

titucionalitzades públiques, sinó a les sorgides d'iniciatives particulars; per tant, amb un substrat popular, filles d'un deler espontani i franc de gaudi musical. I també com a exigència d'una cobertura d'objectius socials –artístics, lúdics, pedagògics– que aquesta figura resol d'una manera tan efectiva com peculiar.

La localització molt específica d'aquest tipus de formacions en una àrea de la geografia catalana ben con-

creta, la més al Sud, d'entrada ja suposa una consideració cultural i sociològica ben interessant. La univocitat tan insuficient de la macrovisió barcelonina, sovint no albira la complexitat real del país. I així, fenòmens com el que ens ocupa s'escapen d'una consideració mínimament aprofundida. I per tant, hom resta al marge del coneixement de la seva transcendència.

En aquest sentit, el tema que proposem té el mèrit de mostrar-nos

aquesta realitat patrimonial catalana amb una visió alhora àmplia i profunda. Abasta una part molt representativa i ben seleccionada d'aspectes i alhora s'hi aproxima de manera atenta i intel·ligent, tot procurant il·luminar d'una forma prou explícita el conjunt de la seva realitat.

Una realitat bàsicament rica, molt personal,

molt pròpia d'un context social específic, i que des d'aquesta dimensió local adquireix una projecció enormement suggestiva. Darrera de les bandes hi ha tot un món farcit d'energia i potència creativa ben important. Cultura, pedagogia, relació social i expressió lúdica emergeixen potents d'aquesta institució tan atractiva que és la banda i atorguen al seu àmbit i a la seva realitat social, un enriquiment difícilment aconseguible amb altres mitjans.

Bandes de musica, un realitat potent

catàlunya música

141-142

revista musical catalana

Les bandes de música a Catalunya, a la recerca d'una tradició

per JOAN CARLES BLANCH I ANGUERA

La música, resultat d'un procés creatiu, la creativitat al servei de l'art com a manifestació, recerca i autodefinició social, la música, en definitiva, al servei de la societat. Però quin servei, quina societat? Qüestió difícil que no deixa de ser, actualment, comprometedora. Han estat moltes les discrepàncies estètiques (de la música) durant la història, no tan sols en el punt de vista crític, analític i funcional, sinó de la mateixa matèria (la música) en si. La societat ha estat fragmentada en diversos escalafons, condicionats per les creences, costums, ètnies, tradicions, cultura, etc. i cadascuna creà la seva forma característica de comportament. Cada grup social ha utilitzat la música per al seu profit particular i hi ha aportat la riquesa evolutiva del seu ús. El naixement del públic suposà una homogeneïtzació social vers la música, però no podem parlar d'una música social en el gran sentit de la paraula. Cada funció social requereix un tipus de música diferent, però l'autèntica manifestació musical dins la societat és la del "poble", l'espontaneïtat de la gran massa, el vessant popular, el vessant tradicional, resultat d'unes necessitats, nascudes d'una determinada situació, un progrés, una evolució...

Però quina és l'autèntica funció de la música? Podem prescindir-ne? El filòsof Charles Lalo afirmava: "L'art és de per si un objecte social i, per tant, tan sols descobrim els seus caràcters peculiars dins la pròpia societat" (cosa que oblidem —o ignorem— sovint). Per un altre costat, Charles Burney, compositor i musicògraf francès diu: "La Música és un luxe innocent, res indispensable, per tant, per a la nostra existència". Però més endavant afirma: "un luxe necessari per a la nostra existència"... Subtils afirmacions aparentment contradictòries, però filant prim, amb concrecions semàntiques: utilització de les paraules "indispensable" i "necessari". Potser és cert, la música no és indispensable, però la societat la necessita, de totes totes, a tots els nivells. En definitiva, és difícil imaginar-nos una societat sense música. Però la socie-

tat ha anat canviant. Cada època, cada període històric es caracteritza, com hem dit abans, per unes formes pròpies, i alhora crea línies estètiques diferents, noves necessitats socials i, per tant, demandes noves.

Les bandes de música són un clar exemple d'aquest procés. Com totes les coses, són el producte d'una evolució i alhora l'embrió d'un nou període. No podem preveure'n el futur, però sí recordar-ne el passat. Quina ha estat aquesta evolució fins a arribar a les actuals formacions bandístiques?

Per començar, la banda de música té les seves arrels en la música militar, i aquesta podríem dir que és tan antiga com la mateixa Humanitat. Servio Tulio (578-535 aC), sisè rei de Roma, tenia un nombrós grup instrumental i s'atribueix a Alexandre el Gran (356-323 aC) la formació d'un codi de missatges produïts per instruments musicals i que utilitzava per a la comunicació de diverses formacions militars.

Les primeres formacions estaven integrades per cromorns i bombardes, espècie de xirimia baixa, tots dos de doble llengüeta. Més tard foren introduïts l'oboè, la flauta, el pífre (petita flauta travessera), el sacabutx (antecessor del trombó de vares) i la corneta primitiva. Segons referències documentals, consta una "banda" de música a la ciutat de Barcelona durant el segle XIV, amb funcions polític-socials i religioses, a semblança de les bandes actuals, anomenada Cobla dels Ministrels.

També trobem antecedents bandístics a Anglaterra, on el rei Carles II (1630-1658) va crear la King's private Band (Banda privada del rei), formada per 24 flautes. A poc a poc els instruments de vent adquireixen més importància, directament proporcional al seu perfeccionament. Lluís XIV de França tenia diverses bandes que formaven La Grande Ecurie du Roi, encapçalades per una dolçaina i destinades a cerimònies a l'aire lliure. Hem de tenir en compte que en aquesta època la denominació de "banda" era aplicable a diverses formacions instrumentals, com Le Grand Bande, dirigida per Jean Baptiste Lully i formada per 24 violins. Lully va escriure,

Actuació al Palau de la Música Catalana de la banda Unió Filharmònica d'Amposta. Dirigeix Carles Royo

per a formacions de vent, música diversa: *Fanfara per al carrusel reial*, amb tocs de percussió, *Grade Entree*, per a 4 trompetes i 4 trombons, etc.

La denominació d'"harmonie" per a les formacions d'instruments de vent procedeix d'Alemanya. Fou durant el segle XVII quan aquestes formacions tingueren notable rellevància, especialment en música bohèmia. Noves obres i transcripcions són realitzades aprofitant l'entusiasme que generen les "harmonie", tant per a ús militar com civil. En un principi la formació habitual era un sextet (dos oboès o bé corn anglès, dues trompes i dos fagots), constitució originària de Praga. Frederic II el Gran de Prússia (1712-1786), l'amplià amb un parell de clarinets; gràcies al seu perfeccionament, les seves bandes esdevenen un octet.

Els grups d'harmonia foren especialment populars a Viena, en forma d'octet, concretament a partir del 1780. En un principi eren destinats també a funcions militars. La Harmonie Imperial fou creada per l'emperador Josep II per a la utilització civil a la casa imperial. Eren els anys de l'estada de Mozart a Viena, els deu últims de la seva vida. Haydn hi gaudia, en la seva maduresa, de la popularitat i respecte que els vienesos li oferien. Tots dos van escriure per a formacions d'harmonia, especialment Mozart, de diversa composició i aportant-hi una nova forma d'or-

questració. Influenciat per aquesta tendència, Mozart tracta els instruments de vent amb una delicadesa i consideració excepcionals, tant en grups específics com dins l'orquestra, especialment en els concerts per a piano. Cal destacar les serenates per a instruments de vent, especialment la K361 (inclou un contrabaix), la K388 i la K375. Els divertiments, compostos abans de la seva arribada a Viena, inclouen formacions de 6 fins a 10 instruments amb percussió: K166, K186, K187, K188, K213, K252, etc. L'ús dels instruments de vent en l'orquestra fou decisiva per a l'obtenció d'una nova sonoritat, tan característica de Mozart: *Simfonia 31* K297 (París), *Concert per a piano núm. 22* K482, la *Vesperae de Dominica* K321, la *Vesperae Solemnnes de confessore* K339, la *Missa de la Coronació* K317, *Rèquiem* etc.

En les obres de Haydn trobem la *Parthia en Fa M. per a dos oboès, dos clarinets, dues trompes i dos baixons* (antecessor del fagot), sis *Feldparthien* (octets), un trio per a trompes, la marxa del *Regiment de Marschall* (1772) etc.

La genialitat de Beethoven no s'escapa de la influència de dos músics de la categoria de Mozart i Haydn. L'elector de Bonn, Max Franz, tenia un grup d'harmonia format per un octet. Beethoven potser va fer algunes peces per a aquesta formació, com l'octet *Op. 103 en Mib M.* i el *Rondino Op. 146 en Mib M.* (1792). També cal destacar el sextet *Op. 71 en Mib M.*, tres duos *Op. 147 per a clarinet i*

La banda La Lira Ampostina, d'Amposta, al Palau de la Música Catalana. Dirigeix Octavi Ruiz

catàlunya música

141-142

revista musical catalana

fagot, cinc variacions *Là ci darem la mano*, sobre un tema de Mozart per a dos oboès i un clarinet (1794-95), un duo en Sol M. per a dues flautes (WoO 26), *Trio en Do M. Op. 37 per a dos oboès i clarinet* (1794), tres *Equali* per a quatre trombons, la *Marxa en Sib M.* etc.

També cal destacar altres músics del passat que han escrit música per a instruments de vent, com Stravinsky, Schubert, Berlioz, Mendelssohn, Elgar, Ireland, Hindemith... Però no podem passar per alt el paper de dos importants músics: l'americà John Philip Sousa, introductor d'importantes modificacions i compositor d'innombrables marxes (*Stars and Stripes for ever*, *The belle of Chicago*, etc.) i el català J. Lamote de Grignon, director de la Banda Municipal de Barcelona, renovador del conjunt instrumental i transcriptor de gran quantitat de repertori per a orquestra.

Paral·lelament, la música de l'exèrcit desenvolupa un corrent genuïnament militar. No es pot parlar d'una música militar fins al final de l'edat mitjana, i més concretament el Renaixement. Però és a partir de la segona meitat del segle XVII que les bandes militars comencen a germinar la moderna formació. La música al servei de la guerra? "Artidestrucció"? El país capdavanter és França: quatre oboès, quatre clarinets, quatre trompes i quatre fagots. Temps de revolució, que culmina amb l'imperi napoleònic: un flautí, un requint, setze clarinets, quatre fagots, dos serpentons, dues

trompetes, una trompeta baixa, quatre trompes (els pistons foren patentats el 1818 per Heinrich Stölzel i Freidrich Blühmel), tres trombons i diversos instruments de percussió. Possiblement varen ser aquestes formacions les que trepitjaren sòl espanyol durant la invasió francesa. Amb tota la susceptibilitat que la situació exigia, el País Valencià, captivat per aquestes formacions, és influenciat de tal manera que, a la retirada de l'invasor, apareixen les primeres formacions autòctones. Comença així la tradició musical al País Valencià. Les bandes de música, ara civils, s'escampen per tota la regió com una gota d'oli; la música passa a ser per a la pau. La societat vol divertir-se, oblidar penúries. Els instruments de vent són idonis per tocar al carrer, es fan "sonar" amb una certa facilitat i, fins i tot, s'hi pot desfilar: una combinació gairebé perfecta, en aquells temps, per al desenvolupament popular d'una cultura musical.

L'aparició de les bandes a Catalunya va tenir lloc a les comarques del Sud al voltant de la segona meitat del segle passat, influenciada per la tradició valenciana per un costat i també per les bandes militars tortosines. Els "treballaors" valencians que acudien a conrear l'arròs al Delta de l'Ebre varen ser els principals portadors de la tradició.

Les bandes neixen amb una funció específica molt clara: la música popular, al servei d'unes

La veu dels directors

per J.C.B. i A.

Perquè ens puguin donar una idea més directa de les bandes actualment, comptem amb Octavi Ruiz, director de La Lira Ampostina, i Carles Royo, director de La Filharmònica d'Amposta, les dues bandes actualment més representatives de la Federació Catalana.

—Quin ambient es viu en una banda de música?

—**Octavi Ruiz.** Primer de tot el que intentem donar és una visió d'humanitat, companyonia, cooperació, col·laboració, de mantenir uns valors que a vegades parlem que s'estan perdent, valors socials, culturals, polítics... Tot això és a grans trets, però ho fem, mitjançant la cultura musical. Cada banda té una escola de música on s'adquireixen uns coneixements, una cultura musical i una volta assolit això, passen a formar part de la banda, on a part de contactar amb la gent, es fa el treball d'adaptació de l'individu al col·lectiu, cosa importantíssima de cara als propers músics, perquè no oblidem que la idea nostra és que el músic, a la llarga, es projecti cap al món professional.

—Quines mancances musicals es detecten actualment en les formacions bandístiques?

—**Carles Royo.** Bàsicament, si parlem en trets generals, les bandes miren de tenir una plantilla mínima dels instruments més necessaris, per poder tocar les peces pròpies del grup, així com també transcripcions. Quant a instruments que podrien ser a la banda i que habitualment no es troben, podríem parlar de fagots i potser també de les trompes. Però si analitzem les raons d'això, el fagot jo crec que hi falta, a les bandes, perquè en el passat no hem tingut ningú que s'hagi volgut llançar a estudiar aquest instrument.

—**O.R.** Jo veig també que el que defineix tot això és l'assumpte econòmic. Dels instruments més grossos, el fagot, per exemple, el més econòmic val molts diners, i aleshores, és clar, si un pare ha de comprar un instrument al fill, la despesa pot qualificar-la de bogeria.

—**C.R.** L'altra cosa és l'oferta educativa, i si a més ha de dur el seu fill cada setmana a Barcelona, dirà que amb un clarinet ja està bé. Les condicions d'instruments d'una banda depenen de les condicions de professorat de les seves escoles. De totes formes, el problema de mancances és el problema econòmic i poder garantir la docència als alumnes.

—Quin és el nivell actual dels components de les bandes i el dels seus directors?

—**O.R.** Jo crec que això és molt plural. Si parlem de totes les bandes, cada banda té el nivell del seu

director, de l'escola, del seu ensenyament. Cada banda és un món. Centrant-nos a Amposta, jo crec que el nivell és acceptable comparat amb fa deu anys enrera. Hi ha hagut una evolució evident.

—**C.R.** El que ha passat també és que els professors s'han especialitzat. Antigament a totes les bandes hi havia un director que s'encarregava d'ensenyar-ho tot. Un professor tocava el clarinet, però ensenyava les trompetes, els saxos, tot. Després hi havia un professor de canya i un de metall, però avui dia tots ens hem anat especialitzant en un instrument concret i cadascú sap del seu instrument.

—**O.R.** Nosaltres, els directors, també hem fet estudis per poder accedir a la direcció, per conèixer més bé aquest món. No hi ha cursos de banda, però molts hem estudiat direcció, composició... També cada vegada entre l'alumnat hi ha més nivell, en estar el professorat més ben preparat. Això no vol dir que dins una mateixa banda hi hagi diferents nivells, entre els que comencen, que en no haver-hi una banda juvenil han d'adaptar-se als de més nivell.

—Com està considerada la banda dins el món musical en general?

—**O.R.** Jo faria dues diferències. La primera, vista des d'Amposta o del poble on hi ha una banda, on hi ha un nivell de respecte i admiració cap a les bandes, es creu en la cultura i la funció que té la banda a la mateixa ciutat, dins la mateixa comarca per projectar la cultura musical a Catalunya o fora de Catalunya. El que ha passat és, també, que la majoria de polítics han pensat que a la millor, l'orquestra, la propagació cultural que pot oferir una orquestra és molt més elevada i més extensa que no una banda de música. Jo crec que a Barcelona, per exemple, comparat amb el que es viu a Amposta o qualsevol altre poble, es veu la banda com una cosa de segona fila, que no és ben bé representativa, s'ha de tenir per donar-li un oferiment més popular a la gent i l'orquestra és el que dona la categoria, el prestigi. Ho respecto i és així, però penso que aquí, a les nostres comarques, si la gent no hagués tingut l'o-

oportunitat de començar en alguna cosa, no haguéren conegut mai res de música. Estem lluny de Barcelona, era improbable que vingués una orquestra a tocar aquí, fins i tot ara, i aleshores l'oferta musical que dona la banda al poble, a la comarca, jo crec que és positiu i la gent d'aquí ho valora. Al passat II Congrés de Cultura Tradicional i Popular de Catalunya, la gent que va anar-hi en l'apartat de bandes es va quedar sorpresa del nivell musical que hi havia. No s'ho pensaven. Es creien que una banda de música era anar pels carrers a fer cercaviles, fer xaranga i divertir la gent. I la banda de música sí que pot tenir aquesta finalitat, però la més important és projectar els músics, i si projectem els músics, la banda automàticament es projecta. I projectant-se la banda, fa que l'oferta que puguis donar, si no és professional, quasi és professional, i la gent ho reconeix. Crec que a la llarga, a la gent que estan fora de les nostres comarques, demostrarem que la cultura de banda s'ha de tenir en compte i respectar.

—C.R. També hi ha influït que durant la història de la música, els compositors tampoc no han dedicat massa literatura a la banda; s'han abocat més a les formacions orquestrals. Però probablement, si es donessin a conèixer més les poques obres escrites per a banda de compositors que molta gent ignora, com Mozart, Beethoven i fins i tot el mateix Schönberg, donarien a la banda un valor més important.

—Quines possibilitats i funcions poden tenir les bandes en un futur?

—C.R. Per raons històriques i pel paper que tenen assignat, la funció social a nivell d'Ajuntament, d'anar a tocar el cercaviles, processons, tocs de diana, tot això no es perdrà. Però a nivell d'actuar dins les sales de concerts, de fer "música culta", tant per a banda com transcripcions, crec que aquí tenim molt de camí a recórrer, sobretot en material original per a banda.

—O.R. Jo penso que el que s'està donant ara és un treball seriós i que a la llarga la gent realment s'adonarà que quan es treballa i es fa amb il·lusió i sobretot amb molt de respecte, la projecció és optimista i cada cop la gent acceptarà més el fet que una banda de música no és una cosa tan sols popular, sinó popular i seriosa.

—Contribueixen les bandes a la formació de músics professionals?

—C.R. Sí, indiscutiblement que sí.

—O.R. Hi ha músics procedents de bandes a conservatoris, orquestres, concertistes...

—Quina és la mancança en general, de bandes de música dins els conservatoris i escoles de música?

—C.R. Hi ha grups instrumentals, però els falta estabilitat. És difícil fer una orquestra o una banda que treballi amb continuïtat durant tot el

curs acadèmic. La gent que està estudiant, normalment no té l'hàbit de tocar en grup. També està condicionat pels instruments de què es disposa.

—O.R. És cert, tot això, però l'altra cosa és que sembla més nivell tocar en una orquestra que en una banda.

—C.R. És una idea equivocada. Si vols treballar, vols fer música, en una banda se'n pot fer molta.

—Hi ha repertori actual?

—O.R. Sobretot a València hi ha molta gent que ha escrit per a banda. Fa uns cinc o sis anys, la Generalitat Valenciana va organitzar un concurs de composició que es deia Retrobem la Nostra Música, basat en la música popular valenciana. A partir d'aquí hi ha molta gent que ha escrit música simfònica de molta qualitat. A les altres comunitats no sé si hi ha algú que ho faci. Al centre d'Europa i a Amèrica hi ha quantitat de compositors molt bons que fan música excel·lent per a banda. Aquí a Catalunya, és una de les peticions que vàrem fer al Congrés de Cultura Popular i Tradicional; vam demanar que es fes un concurs de composició de música per a banda.

—Quin és el principal problema que tenen les bandes actualment?

—O.R. El més important sempre és la part econòmica. Una banda de música té unes despeses com la compra d'instruments grans, els petits se'ls compra cada músic, vestits, infraestructura, l'edifici, l'acadèmia, que fa que sempre sigui deficitària, però això ja se sap, en cultura és normal.

—Fa falta instrumentistes de vent?

—O.R. Jo diria que més que instrumentistes de vent, falten instrumentistes per a segons quins instruments, exactament. Uns instruments són més populars o més agradables per a la gent i n'hi ha d'altres que no agraden tant, com tubes, bombardins, trompes i fagots; una raó, com hem dit abans, perquè són més voluminosos, i l'altra perquè són més cars.

—Com és que a Catalunya no hi ha, almenys, una "banda nacional" per a joves en procés de formació?

—O.R. Jo crec que la resposta està en el que hem dit abans. El món de la banda sempre s'ha vist molt apartat de Catalunya, no ha definit el que és la cultura catalana, perquè es creia que era una cosa arrelada al Sud de Catalunya que no tenia massa projecció. Fa dotze o tretze anys es va intentar fer una banda de la Federació Catalana, però va durar molt poc, perquè portava uns problemes grans, sobretot de desplaçaments i assajos. Es van fer una sèrie de concerts per les comarques del Baix Ebre i el Montsià i es va acabar aquí i, és clar, fora d'aquestes comarques no va tenir ressò. Ara sembla que es va movent, almenys l'Administració sap que les bandes funcionen, que van millorant i crec que no és descartable que en un futur proper es pugui pensar en una futura "Banda Nacional de Catalunya".

Organització institucional

per J.C.B. i A.

Joaquim Urquizu, president de la Federació Catalana de Societats Musicals, és ben conegut en el món bandístic, no tan sols a Catalunya sinó a la resta de l'Estat. A la Federació estan integrades les bandes de música, que amb la seva actitud altruista i la col·laboració dels associats ha viscut moments clau en el món bandístic català, fins a arribar a la situació actual.

—Quantes bandes integren actualment la Federació?

—Actualment la Federació té trenta-una bandes, de les quals dotze pertanyen al Montsià, cinc al Baix Ebre, tres a la Ribera d'Ebre, una al Priorat, dues al Tarragonès, tres al Barcelonès, una al Vallès Oriental, una al Vallès Occidental, una al Baix Llobregat, una al Baix Camp i una altra al Segrià.

—La Federació Catalana té relació amb altres federacions?

—Sí, estem units a la Confederació Estatal, formada per onze federacions: Canàries, Mallorca, Aragó, València, Múrcia, Andalusia, Astúries, Galícia, País Basc, Castella-la Manxa i Catalunya. També estem lligats amb la Confederació Europea des de fa dos anys i mig.

—Les bandes de música estan formades, bàsicament, per músics afeccionats. Què aporta al músic el fet de pertànyer a una d'aquestes formacions?

—Això dona qualitat de vida. Jo sóc un d'ells i a mi m'ha omplert molt, m'ha ajudat a entendre millor la música i a entendre millor la vida, perquè he tingut moltes relacions humanes, no tan sols a nivell de Catalunya, de l'Estat, sinó d'Europa. És a dir, aquestes associacions musicals han donat qualitat de vida a unes persones que d'una altra manera no haurien pogut gaudir d'una formació musical.

—Hi ha un moviment bandístic pròpiament català?

—Jo crec que pròpiament català, no. Aquí hi havia músics el segle passat i principi del que estem, però la influència ve del País Valencià. Aquí a Amposta foren quinze o vint músics que venien de la Vall d'Uxó a treballar l'arròs i varen formar les dues bandes. Per tant, no es pot dir que sigui estrictament català, i el que ens prova que ha vingut de fora és que el 80 % de les bandes de música estan a les terres frontereres amb el País Valencià.

—Aporta repertori, la Federació, a les bandes?

—La Federació va crear, des de fa poc, un arxiu que està a disposició de les seves associacions. De moment hi ha poques obres, però anem augmentant.

—Gent jove o gent gran?

—En la meua època hi havia fins a tres generacions. Actualment a les bandes de la Federació, pràcticament només n'hi ha una, la majoria és gent jove. A mi m'estranya que amb l'oferta lúdica que té avui la joventut, hi hagi més de tres mil alumnes que estan estudiant música a les escoles de les entitats federades.

—La Federació organitza anualment una trobada que consisteix a tocar un parell de peces desfilant pel carrer i on acudeixen totes les bandes de la Federació. Què predomina en una trobada, la música o la funció social?

—Nosaltres, quan vàrem fer la 1a. trobada no érem tants. Avui som molts més. Hi ha bandes que demanen poder tocar una obra de concert, però és que no hi ha temps. En la trobada cada banda fa una petita mostra del que pot fer. Els concerts es fan durant l'any amb l'intercanvi de diverses bandes, festes majors...

—Quines activitats organitza la Federació, com certàmens, cursos, colònies, etc.?

—Bé, nosaltres som molt pràctics i com que els diners públics són tan pocs, el que ens preocupa és que vagin destinats a l'ensenyament. Quant als certàmens, avui estem d'una manera que hem d'unificar el nivell en general i, a més, el certamen és caríssim i la Federació no el pot organitzar, ho té prohibit als seus estatuts. Procurem fer festivals, intercanvis, etc.

—Parlant d'economia, de què es nodreixen les bandes de música?

—La Federació té un conveni amb la Diputació de Tarragona, les altres diputacions no hi participen. La Diputació aporta quatre-centes mil pessetes, l'Ajuntament la mateixa quantitat i l'entitat també. Aquests diners van destinats a pagar al director. Per poder entrar a la Federació, la banda ha d'estar ja formada, comptar amb un mínim de plantilla, etc. L'ideal fora que per poder formar una banda es disposés de mitjans, i això ho hauria de fer la Generalitat.

—Què és el que canviaria en aquests moments de la Federació?

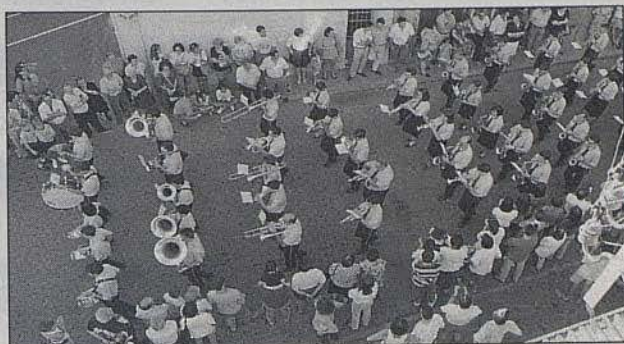
—Disposant de mitjans, a mi m'agradaria fer el que fa la Federació Valenciana, poder cooperar amb alguna institució per organitzar algun certamen... Però si no es tenen "cèntims", no se'n poden fer, i a més artísticament no es pot estirar més el braç que la màniga i les administracions han de fer el mateix. Ens hem de basar amb el que tenim. Ara, amb el que paguen les associacions ens mantenen i fins i tot hem crescut, i els que vindran d'aquí a deu anys, recolliran el que hem sembrat.

Dimensió popular... i catalanitat

per J.C.B. i A.

Saber diferenciar entre el concepte que es té d'una cosa, normalment afavorit per unes determinades situacions, i el que té realment o es mereix tenir suposa una evident mostra d'intel·ligència i de saber-la utilitzar, cosa indispensable per combatre una de les moltes plagues dels nostres temps: la ignorància. No em refereixo a la manca de coneixements, sinó a la forma d'utilitzar-los. La societat cada dia és més culta, però li costa utilitzar aquests coneixements amb coherència i sentit comú. Moltes vegades no hi ha temps. És difícil opinar, però avui tothom opina, però no tothom sap donar el seu parer amb objectivitat i imparcialitat, després d'analitzar fets, situacions i conseqüències. Moltes vegades volem justificar allò que no podem justificar, almenys com nosaltres ho volem. Em refereixo a dos vessants de les bandes a Catalunya, motivades per diverses "opinions" que a poc a poc i d'una manera gairebé inconscient la societat catalana hem anat divulgant sense pensar massa en el que tenen o no tenen de cert: per una part, el fet popular i, per l'altra, la catalanitat de les bandes. Opinar que les bandes de música avui dia són exclusivament un fet popular no deixa de ser una veritat a mitges, actualment gairebé un anacronisme, tenint en compte que també ocupen les sales de concert. Però intentar donar-li una catalanitat pot ser un carreró sense sortida. Evidentment, les bandes de música no són un fet català, però negar-li la identitat per aquesta raó es podria qualificar de delictes cultural. Catalunya té actualment la suficient solidesa cultural pròpia com per no haver d'exigir una catalanitat a tot allò que ens ve a picar a la porta. Tan sols hem de tenir en compte allò que és bo i el que no. I les bandes ho són, no en dubtem. Fins i tot l'origen de la sardana no és clar. Alguns atribueixen la seva procedència de l'antiga Grècia clàssica i avui és la dansa popular catalana.

No ens podem escapar dels condicionaments que imposa tota cultura. Però no som nosaltres (o no hauríem de ser-ho) els qui, d'una manera racionalitzada i programàtica, imposem unes normes culturals, les tradicions i els costums que ens identifiquen. Són unes circumstàncies, les que produeixen una determinada cultura, i és la cultura la que penetra en la societat com un riu que va vorejant els turons i desplegant-se per les fondalades.

Trobada de bandes a Falset (Priorat) l'any 1994

És aquí on ens hem de posar, no pas a opinar, sinó a pensar. Una banda de música existeix perquè existeix la música i la música és idioma universal, patrimoni de la humanitat i és amb aquest concepte que s'han de considerar les bandes.

Harry Partch, al seu llibre *Genesis of a Music*, fa aquesta afirmació: "La Música... només té dos ingredients, que podem anomenar dons de Déu: la capacitat d'un cos per vibrar i produir so i el mecanisme de l'oïda humana que el percep... Tota la resta que pugui ser estudiat o analitzat en l'art de la música, fou creat per l'home o està implícit en els actes humans...". Si llevat de les dues primeres afirmacions (la música), la resta són manipulació humana i l'home és responsable dels seus actes, per què no deixem que la natura i la història segueixin el seu curs, sense entrar en situacions aforismàtiques i concrecions que, al capdavant, limiten la nostra llibertat?

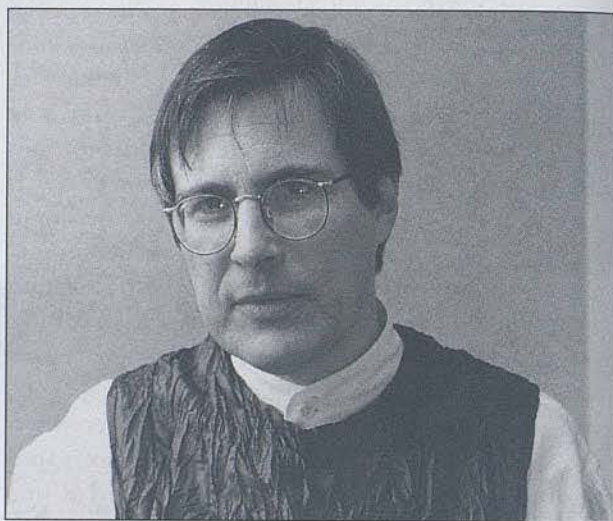
El nivell de les bandes cada cop és més alt, hi ha més mitjans (tanmateix no els que hi hauria d'haver) i els components i directors estan més ben preparats. Lògicament, com en totes les coses, hi ha bandes bones i bandes no tan bones. A la resta d'Europa, França, Holanda, Alemanya, Anglaterra, també als Estats Units, gaudeixen de bandes no professionals d'un alt nivell. Serà o no serà tradició en aquests llocs, però per damunt de tot hi ha el fet musical, l'únic que té sentit per si mateix i que viatjant amb ell pot arribar a crear tradició.

Destinem, doncs, les nostres energies a vetllar per la qualitat de la música, perquè les bandes tinguin cada dia més nivell i puguin representar cada llogarret amb el símbol, com a mínim, de la dignitat. No es tracta, tampoc, com és costum en la societat actual, de fer judicis de valor i jerarquitzar les diverses formacions, però sí d'analitzar les seves arrels i intentar comprendre que tenim a les nostres mans el desenvolupament d'un procés clau en l'evolució de les bandes de música. En aquest camp hi ha un bon i llarg camí a recórrer. És a les nostres mans.

CHRISTIAN ZACHARIAS

Una carrera bastida sobre el rigor i la conseqüència

El passat mes de febrer el pianista alemany Christian Zacharias, bon i vell conegut del públic barceloní, va tornar al Palau de la Música. Aquest cop ho feia al costat de l'OBC i del director Elisha Inbal, interpretant la part solista d'un dels *Concerts per a piano i orquestra* del seu estimat Mozart, un dels compositors que conrea amb assiduitat i plaer. Aquesta va ser la meua segona –i espero que no la darrera– conversa amb Zacharias, una de les –per a mi– més originals i interessants personalitats musicals de les joves generacions.

per CARME MARTÍNEZ

A bans d'encetar la conversa pròpiament dita, Zacharias m'explica que dins els seus plans de futura col·laboració amb l'OBC hi ha fer els cinc *Concerts de Beethoven* en dues sessions, amb Larry Foster, amb el qual ja he parlat..., hem parlat fins i tot de dates, el novembre de 1998, però finalment, com que tinc gires pels EUA en aquestes mateixes dates, em sembla que finalment ho farem l'abril de 1999, aquí i a Madrid. És una bogeria, tot això de les dates...

–El seu repertori favorit ha estat sempre Scarlatti, Schumann, Schubert, Chopin, Ravel... Com ha evolucionat, en aquest terreny, des de la nostra darrera conversa? Quin és el repertori que li interessa, en aquest moment?

–En el meu repertori hi ha hagut sempre també Beethoven, Mozart, Debussy... Sobre De-

bussy treballa molt més, en aquest moment... I, com a cosa estranya, li diré que aquesta és la primera temporada que toco Bach. Però és un Bach una mica especial, el que jo faig, perquè toco els "Preludis" de El clavecí ben temperat sense les Fugues. Potser és aquesta la raó per la qual jo no havia tocat Bach fins ara: perquè no volia seguir un ordre burocràtic en la interpretació d'aquesta obra. Ara tinc una tria fantàstica de "Preludis", que combino amb "Preludis" de Debussy..., coses així. És un començament que jo mateix no m'esperava.

–Ara estan molt de moda les transcripcions d'obres orquestrals: les *Simfonies* de Beethoven transcrits per Liszt al piano, etc. Li interessa, això?

–A mi m'interessa l'orquestra, però per treballar-hi, no per fer transcripcions... (riu). Aquestes transcripcions només tenen, per a mi, una justificació històrica; és a dir, Liszt, per exemple, va

fer les transcripcions de les *Simfonies* de Beethoven per donar-les a conèixer a la gent que no sempre podia anar als concerts. En tot cas, a les transcripcions de Liszt hi ha extravagàncies pianístiques que fan una mica de... circ, amb la música, sap? Per exemple, les seves transcripcions de lieder de Schubert... Jo m'estimaria més fer-ne la meua pròpia transcripció o, fins i tot, cantar-los jo mateix (riu), qualsevol cosa abans que tocar les versions de Liszt i, tot d'una, haver de preguntar-me: què ha estat de Schubert, on és?

–A propòsit de circ, fa poc vaig entrevistar Andras Schiff, que té moltes afinitats amb vostè des del punt de vista del repertori, que és, com vostè, un pianista...

–Un pianista seriós, eh? –riu.

–Sí, quelcom com això... Ell em va dir que valorava el sentit de l'humor en la música, però que no li agradava la música que feia circ... Ell és, com vostè, un

gran schubertià... Schiff em deia que no hi ha una veritable tradició interpretativa de Schubert, a part, potser, de Schnabel...

—Sí, sí, és veritat... És una tradició que s'està construint ara, perquè, després de Schnabel a Alemanya, hom pot gairebé dir que amb pianistes com Brendel i com Lupu, i ara amb nosaltres, es crea una mena de tradició que, probablement, en alguns anys propiciarà un clima de seguiment, de continuació. Però abans, és veritat que gairebé ningú no ha tocat aquesta música...

—A vostè tampoc no li agraden les interpretacions de Richter?

—No, jo no puc dir que no m'agraden, trobo que el que fa ell és molt important i molt... De vegades, més fins i tot que el que han fet Brendel i d'altres, perquè Richter és l'únic que gosa agafar uns tempi tan...

—...Lents?

—Sí, tan lents... És una altra visió de com "perdre" el temps, diguem, de com tractar el temps sense temps... Jo el comprenc molt bé quan toca el començament de la Sonata en si bemoll major, d'una manera que fa que tot el pes del temps caigui sobre les teves espatlles i que tota la resta, el cant vienès..., es perdi de seguida. I quan algú comenta: "és massa lent", ell respon: "mai no serà prou lent". Aquesta és la mena de filosofia que jo aprovo, del seu treball amb Schubert, i trobo que... per exemple, si escolto el Schubert del vell Kempff, és sempre gairebé massa lleuger, per al meu gust, des del meu punt de vista. Com a gran pedra de pensament, Richter és molt important per la recepció de Schubert.

—I per què Schubert ha estat tan menyspreat pels intèrprets?

—Sap, és difícil... Jo provo sempre de comprendre què hi ha en la recepció d'algunes músiques. Per exemple, Bach va escriure la seva música, era Cantor a la església de Sant Tomàs, a Leipzig; la gent ha anat a l'església cada diumenge,

i cada diumenge ha escoltat una cantata... Però després de la seva mort, va ser completament oblidat; ningú no estava interessat a tocar aquella música, tan extremament *démodé*... Mozart i Haydn coneixien Bach, Beethoven també, però només Mendelssohn l'ha començat a fer revivre... I pel que fa a Schubert, ell ja durant la seva vida no va aconseguir tenir èxit. Aquesta, crec jo, és la primera raó. Perquè Schubert no era la gran vedette, sap? S'estava a casa seva, no era, probablement, massa atractiu, no va tenir la força de barallar-se amb els agents, amb l'aristocràcia, com podia fer-ho Beethoven. Beethoven es defensava, sabia com lluitar pels diners i per la

vida... I Schubert només sabia escriure música... Llavors, l'èxit —o més aviat la catàstrofe— que l'esperava després del seu traspàs va ser, més o menys, el mateix que havia tingut en vida: ell no va arribar a sentir mai interpretades les seves simfonies, mai no va sentir moltes de les seves sonates, ni els quartets..., llavors, què es podia esperar? Després, a poc a poc les seves obres han començat a sortir a la llum, gràcies a admiradors com Schumann, Brahms... I els pianistes..., com que els pianistes són sempre una mica més lents que els altres (riu), els ha portat molt de temps veure que les Sonates no són només llargues i sense interès des del punt de vista tècnic..., cosa que, per

cert, no és veritat, perquè tècnicament són extremament difícils, des del punt de vista dels valors, dels colors, etc. Fins i tot dinàmicament, Schubert és molt més gran que Beethoven, en les Sonates es troben tres fortissimi, tres pianissimi, i si vostè vol traduir això adequadament, necessita una forta preparació tècnica.

—I a vostè què l'atreu especialment de Schubert?

—Jo, al començament, vaig cometre el mateix error. Em deia: "però, quina música és aquesta?". Anava llegint pàgina per pàgina, pensant que tot plegat era massa lent, que eren uns acords sense gaire... Però cal escoltar-la, i un cop, feliçment, vaig sentir... Bé, jo sempre he adorat els quintets, i el Quartet en sol major, i els lieder, i les simfonies de Schubert; però dedicar a les Sonates el mateix pensament d'amor que he tingut sempre pels quintets, això m'ha pres molt de temps, fins que vaig tenir vint-i-cinc o vint-i-sis anys... Li anava a dir abans que vaig sentir una vegada Radu Lupu en concert, tocant sonates de Schubert; i si, com llavors, s'escolta aquesta música seriosament interpretada, amb amor, dius: "ah, mira, potser...". Aleshores m'hi vaig començar a interessar. I ara accepto Schubert, perquè sé que és únic en el seu món. Crec que moltes persones arriben a Schubert des de Beethoven i, per tant, condicionats per una música que cal seguir intel·lectualment, molt construïda, molt enèrgica, que té un objectiu direccional; i Schubert és completament diferent! Per valorar-lo cal oblidar-se de l'altra música i pensar que ell és completament a part, únic...

—Què fa amb les Sonates inacabades? Les completa?

—No les toco. En aquest tema sóc completament diferent de Schiff, perquè jo no toco res més que allò que Schubert va deixar acabat. Crec fermament que ell sabia molt bé quan una obra era

aconseguida i quan calia deixar-ho córrer.

—Pensa enregistrar-ne la integral?

—Ja ho he fet! Fa més o menys un any que ha sortit. I no hi ha res més que les Sonates acabades per Schubert, les onze Sonates que jo considero "les Sonates" de Schubert.

—Què li ve de gust, enregistrar, ara?

—Potser el meu Bach. Serà un disc completament diferent, perquè cal trobar una presentació "Preludis" sense "Fugues", cal molta...

—Això "trencarà", eh?

—Cal molta autoritat (riu) per ésser una mica així..., però jo escolto en Bach, en la seva polifonia, altres instruments; sento la possibilitat de convidar dos oboès i un fagot per fer que allò esdevingui la sonata a trio que sovint trobo en Bach... Un es posa al piano i diu: "això no és una obra per a piano, és una sonata a trio, o un oboè amb un clavecí...". Potser aquest tipus de recerca sonora es podria incloure en el disc... Caldria veure si la casa discogràfica accepta o no els meus desitjos.

—Això em recorda una mica el que deia Ralph Kirkpatrick en el seu llibre sobre *El clavecí ben temperat*... Per a ell, les fugues són com esbossos d'altres formes, són com estudis —parlant pictòricament— de quelcom més definitiu. Ell arribava a aquesta conclusió a partir del fet indiscutible que moltes de les coses que es troben sobre el paper, a les fugues, són irrealitzables a la pràctica: per exemple, el fet mateix de sostenir les veus en un instrument com el piano o el clavecí és, sovint, impossible...

—Sí, pel que fa a la interpretació, això és cert; però, pel que fa al text, jo crec que és quelcom completament acabat. Sap, en els "Preludis" trobo formes... Sovint són divuit compassos, vint compassos, vint-i-cinc compassos...; he descobert que Bach és un mestre de la petita forma.

Mai es parla d'això, però per a mi, Bach és com el Schumann de les Escenes d'Infants; vint compassos, i ça c'est le génie. El millor que té Bach no són deu minuts de... —i comença a cantar de manera còmica les successives entrades d'una fuga—. No, per a mi el millor són veritablement estructures d'alguns compassos, allà no hi res per afegir-hi. I també les proporcions entre la forma, i el temps, i el contingut, i les veus, i la vertical... És tan perfecte, que... Es pot canviar una mica la interpretació, es pot fer un legato aquí o allà, es pot com jo vull fer, utilitzar tres instruments diferents, i arribar així a aconseguir una sonoritat

**"Accepto Schubert
perquè sé que
és únic
en el seu món"**

**"Crec que
cap obra d'art
no pot viure
sense
l'interpret"**

particular en una tonalitat, com, per exemple, fa menor, que jo no arribo mai a trobar en el piano tal com la vull... Però des del punt de vista de les notes, és la perfecció.

—Què és per a vostè la interpretació en aquest moment de la seva vida, de la seva carrera? Fa un parell de dies, rellegint una entrevista a Michel Dalberto, em va sorprendre una de les seves afirmacions: "l'interpret no té cap geni, no inventa mai res"...

—Ah, bé, moltes gràcies, Michel (riu). Jo penso de manera completament diferent; crec que cap obra d'art musical no pot viure sense l'interpret. Lla-

vors, l'interpret és molt, molt important; i trobo, fins i tot, que per poder transmetre un missatge —que és finalment el que és la composició— dos segles després d'haver estat escrit, potser no cal ser un geni, però sí bastant dotat, no? (somriu amb una certa malícia). Hi ha interprets tan dotats, que poden fer reviure obres que eren perdudes des de fa segles; podríem dir que per a això cal un do, o cal... És com un filòsof: no cal que t'expliqui el món sencer, però, de vegades, hi ha filòsofs que t'escriuen coses genials, que dius: "és genial, quina visió del món té aquest home!" Heràclit, Schopenhauer... És clar que el món és sempre el mateix! Però hi ha gent que és capaç d'explicar-te'l... I, per a mi, un bon interpret és algú capaç d'obrir-te no els ulls, però potser sí les orelles, de fer que, per primera vegada, escoltis quelcom nou, fins i tot si aquella obra és allà des de fa dos-cents anys. No fa gaire que vaig discutir això amb un compositor, perquè hom té sempre una mica de... No és que sigui modèstia, però sí que ens sentim una mica com Dalberto, pensem "ah, nosaltres no som tan grans com els compositors...". Vaig parlar-ne amb un compositor, Hans Zenda, que ha escrit un article molt bo sobre el fet que la interpretació i la composició s'apropen més i més, avui dia. Perquè ell fa interpretacions... Stravinsky, per exemple: si vostè escolta la música de Stravinsky, veu de seguida que no era un compositor: la seva és la música d'un arranjador, és la interpretació de moltes idees que s'havien trobat abans. El que ell fa és reciclatge total de la música. I, justament, Zenda diu una cosa que jo trobo que està molt bé: ell afirma que fins i tot el compositor és un interpret. Un Mozart, un Schubert, quan escriuen un acord en re menor troben una redefinició d'aquest re menor, interpreten quelcom que existeix ja; com un pintor, què fa?

Interpreta, també, la natura. Així, que jo crec que, en el terreny de la creació, composició i interpretació no es troben tan lluny l'una de l'altra...

—L'interpret té dret d'exposar idees pròpies?

—No només en té dret, és obligat a tenir idees! Si no, ja pot marxar i quedar-se a casa seva, perquè no és una qüestió de posar les notes i... Perquè llavors es pot ficar allà un ordinador i fer-hi tocar música, i vostè sentirà la diferència de seguida... Com també diu Zenda, com en tota mena d'art, el bon intèrpret no té només el do, d'intel·lecte, d'intuïció, de sentiments, sinó que sent també un amor trasbalsador per aquesta obra que ell posa dintre seu i que, després, transposa amb aquest amor perquè tothom pugui participar-ne. Sí..., quan Bach escriu un "Preludi" —i comença a cantar el primer preludi de El clavecí ben temperat—... Què és això? És do major, i nosaltres hem sentit durant tres-cents anys la tonalitat de do major. Quan Bach escriu el seu "Preludi" no fa res, tampoc ell no fa res de res: pren el que hi ha i escriu una versió, una definició d'aquesta sèrie d'harmonies. Ell és intèrpret de lleis eternes..., del que ja hi és. I jo trobo que potser avui dia és més interessant ser intèrpret que no compositor, per poder fer que aquesta música que ha esdevingut una mica... —i emet un ronc més expressiu que qualsevol adjectiu— torni a ser fresca, per fer veure a la gent que do major pot ser quelcom realment trasbalsador...

—Quin és, llavors, el marge entre el text i la interpretació?

—Això esdevé més i més difícil de precisar... Jo crec que el nostre deure és, abans de qualsevol altre treball, saber tot allò que hi ha... No només el text, també les versions del text, les diverses maneres com es va entendre el text en aquella època; perquè el text no ho era tot, hi havia una tradició interpretativa d'aquell text, unes convencions sobre-

teses que canvien amb les èpoques i que no hi són, en el text... El punt de partida és sempre aquest. Si vostè no fa tot això, si diu: "ah, jo sóc l'intèrpret i invento el que em sembla bé", jo no ho aprovo en absolut. Cal partir d'aquest urtext, però després hi ha molta altra feina per fer; no t'hi pots quedar, aquí. El nostre temps és una mica massa urtext, com ho demostren les afirmacions de Dalberto; l'intèrpret no s'atreveix a canviar coses perquè "aquí està escrit que...". Això no és res més que una forma de por, sap? Cal tractar aquesta gran música sense por i amb la convicció que si vostè diu quelcom allà, que si vostè hi posa amor, naturalment que canvia alguna cosa; però si el que vostè fa no és personal no val res de res. És la mediocritat i el compromís total, sap, total perquè el senyor Henle ha escrit forte aquí..., i per tant no pot ser piano. Hom vol ser absolutament correcte. I no es tracta d'això.

—Quina part de la feina és subterrània? Fins a quin punt l'obra es va treballant sola, va madurant dintre de l'intèrpret?

—Això no ho puc ni dir, perquè, per exemple, una obra com la que vaig interpretar ahir, fa potser quinze anys que la toco... Sempre hi descobreixo alguna cosa que no faig, o que puc arribar a fer sortir i... Això és, per a mi subterrani, perquè, durant anys, no m'havia adonat que alguna cosa faltava, fins i tot; o que quelcom no anava pas en la direcció que jo entenc ara com a

correcta... De cop, ho treus fora i comences a treballar coses que potser haurien de romandre en el terreny de la subconsciència, podríem dir. Una d'elles és la sonoritat, per exemple. Jo he constatat que arribo a trobar una certa sonoritat després d'una, de dues hores de treball sobre un piano; però no sé com hi arribo, és quelcom completament subterrani, és quelcom completament impossible d'analitzar. Perquè és la meua veu, és com un cantant que té la seva veu, que és un do i és allà... Jo sé que és així perquè m'adono..., arribo a l'escenari, el matí del concert, començo a treballar, el piano és comme ça..., després de mitja hora, ah, ja arriba..., i després d'una hora i mitja, el piano parla com jo vull sentir-lo parlar. Però jo no puc explicar-li com els meus dits, la meua orella, fan que això arribi.

—Com més envelleix un, més... què? Més condensa, més "destil·la"?

—Molt bona pregunta... Com més envelleixo, en el meu cas, més llibertats prenc, i més accepto que no hi ha "versions", que no hi ha "la versió" d'aquell concert, fins i tot per a mi. És a dir, sé que, fins i tot si avui defenso aquesta versió que vaig tocar ahir del Concert de Mozart, d'aquí a mig any, o amb una altra orquestra i un altre director, és molt probable que el Mozart soni bastant diferent. No completament diferent..., però sí diferent. De totes maneres, jo no puc defensar aquesta versió d'aquí a un setmana, si l'haig de tocar una altra vegada, per sistema. Perquè he descobert que la música és sempre en un context d'espai i de parteners.

—Com ha canviat la seva actitud de cara a la professió, a la carrera, si és que ha canviat? S'hi troba millor, n'està cansat...?

—Sí, et canses; però com que jo romanc prou lliure per descobrir encara moltes coses, em sento prou fresc per tirar end-

vant molts anys més... (riu). Hi havia un temps en el qual em desinflava més fàcilment, i de seguida perdia molt..., però ara potser sóc una mica més generós amb mi mateix. Això no vol pas dir que faci les coses de qualsevol manera, que digui: bé, si surt d'aquesta manera, ja està bé així... No, no. El que passa és que ara sé que, en el meu treball, la repetició, el fet d'haver de tocar el mateix concert d'aquí a dues setmanes, no és una rutina, sinó la possibilitat de reveure, de reviure quelcom que mai no és segur, que mai no és veritablement fixat..., potser és això.

—I, amb el temps, el trac avança o retrocedeix?

—Sí, això és curiós... Ahir em vaig haver de dir: "prou, què et passa, tens el trac...". Sap, això vol sempre dir que, feliçment, hi ha encara quelcom que vols trobar, i que vols donar, i que val la pena. El trac diu que això val la pena de debò. Si un no té el trac, vol dir que... s'ha acabat.

—És maniàtic, amb els instruments?

—Sortosament, no, perquè m'he adonat que, com li deia abans, cada instrument, després d'un temps de treball, arriba a dir moltes de les coses que jo vull dir; i a més, si vostè és lliure, perquè hi ha pianistes, oh, là, là... Escolto històries de col·legues, d'algun que comença també per Z —???—, que treballen tot el temps amb el seu piano, que viatgen en cotxe per tot Europa, des de la Corunya a Estocolm, amb el seu piano, i l'afinador, i tot això. Per a mi, aquest és el començament de la mort, l'infern, perquè, sap, no hi ha l'oportunitat d'escoltar un altre piano que pot també donar-te alguna cosa. Qui sap

Retrobar Christian Zacharias és sempre un plaer... Tot i que fa (ja!) més de sis anys de la nostra darrera conversa, no puc evitar pensar, en veure'l, que ha canviat ben poc. Físicament, a part alguns cabells blancs, Zacharias conserva l'aire juvenil, l'atractiu, la mirada riallera i el somriure picardiós, fins i tot una mica burleta, que jo recordava. Pel que fa al caràcter, durant l'entrevista, hi he reconegut el mateix conversador amè, el mateix comunicador entusiasta —impossible per a ell parlar del que sigui sense gesticular vivament. En el terreny de les idees, em reconforta constatar que el pianista alemany continua als quaranta-sis anys, tan *enfant terrible* com sempre, tan inquiet, tan inconformista, tan iconoclasta quan cal... Zacharias, com la "famosa" cabra, tira al monte, en una trajectòria digna dels seus admirats Gould i Gulda, però lliure de la teatralitat de l'un i l'altre i basada, simplement, en profundes conviccions personals. Efectivament: si hagués de qualificar Zacharias amb un sol mot, triaria "sinceritat". Més preocupat per la música que per fer carrera, aquest home admirable només es guia per la seva pròpia consciència artística. I... tan excepcional és això?, es demanarà l'amable i una mica despistat lector... Doncs, francament i breument... sí!

si el piano que hi ha al teu bagul és el millor piano del món? Jo sé amb absoluta seguretat (riu) que el meu piano no és el millor del món... Perquè he trobat altres pianos arreu que m'han fet dir: "mai no he trobat res tan bell". Per exemple, prop de Tòquio, on vaig tocar el Concert per a la mà esquerra de Ravel, vaig trobar un piano sensacional... Això t'enriqueix, perquè després proves de retrobar aquella sonoritat en un altre piano.

—Molts diuen que el piano és l'instrument més confortable de tocar...

—Sí, bé, vostè colpeja una tecla i fa "ding", però no és pas això...

—És clar... En l'entrevista que li he esmentat abans, Dalberto deia també que el pianista no cerca un ideal sonor; això, ho confesso, m'ha sorprès una mica. Per a ell, el pianista és, més aviat, un director d'orquestra, les mans del qual serien en contacte directe amb la matèria sonora...

—Però cal també buscar la

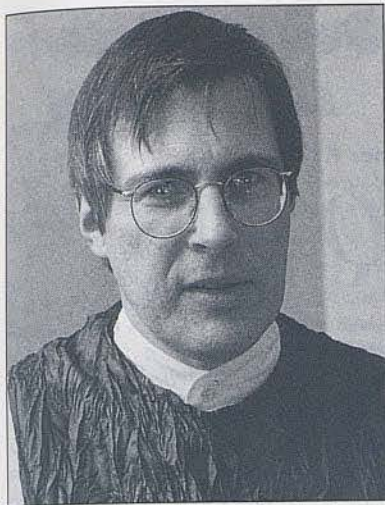
sonoritat, com a director d'orquestra, el pianista també... La cosa comença molt fàcilment, perquè vostè colpeja i hi ha una sonoritat; després la cosa esdevé més complexa, perquè l'instrument no té només una sonoritat, sinó diverses..., i si vostè mira quins pianistes tenen una sonoritat realment personal, ja veurà que no n'hi ha pas gaires... El piano és realment difícil...

—Crec que vostè sent una gran admiració per Glenn Gould. Pensa que va ser una bona idea abandonar el terreny del concert per consagrar-se només a la producció en estudi? Es veu a vostè mateix només enregistrant discos, lliurant al públic productes més "acabats"?

—Sí, és veritat que el concert no és, certament, quelcom d'acabat, però és l'únic moment en el qual la música pot viure realment. Aquella música, que abans no existia, té trenta minuts per poder existir; després s'ha acabat. Jo trobo que el concert és molt més apropiat per a la música que l'estudi de gravació. Jo no estic d'acord amb aquesta actitud; admiro Gould per la seva conseqüència, però em cal el moment, la sala, l'espai i el temps en un cert moment.

—I no fatiga una mica viure constantment entre productes inacabats? Un escultor, un pintor, per exemple, fan i desfan tant com volen al seu taller, fins que obtenen el resultat desitjat... Mentre que —crec que hi estem d'acord— el concert és sempre un producte obert, inacabat i, per tant, imperfecte...

—Sí, això és el que nosaltres diem, però el veritable artista, escultor o pintor, no fa mai res d'acabat... Per què, si no,

aquell pobre pintor continua pintant altres quadres? Quan hagués pintat un quadre, podria dir: "bé, aquí teniu el quadre, moltes gràcies, adéu...". Però el fet és que recomença amb un altre... L'artista de debò no dona mai res per acabat. Jo discutia precisament d'això amb un pintor amb el qual he col·laborat en un producte, no crec que vostè el conegui... He fet un disc en què toco vint vegades la mateixa Sonata de Scarlatti, en vint anys. El disc es diu -intel·ligentment- *Encore* i representa vint anys de la meua vida, el període que va del 1974 al 1994; vint anys amb la mateixa sonata, en versions diferents. I aquí podria tornar-li a dir que el treball ha continuïtat sempre, que no hi ha entre les vint versions una que sigui "la millor". La casa EMI va editar una versió numerada d'aquest disc, que conté una obra d'art i que ja s'ha venut tota, però ara hi ha una nova versió més popular que potser podria demanar a EMI Espanya, perquè li mostraria encara millor la filosofia en la qual em trobo ara mateix... Amb aquest pintor jo parlava del mite de Sísif, és a dir, vostè puja la seva pedra a la muntanya, la pedra recula, vostè la torna a fer pujar, etc., o bé vostè arriba amb la pedra al cim de la muntanya. I llavors, ja pot suïcidarse, perquè ja hi ha arribat i no té res més a fer. Jo crec que cada artista té aquest costat de fer que la pedra recaigui; trobo

que seria terrible pensar: "jo puc realment tocar aquella obra". Si penses això, és la fi de la teua vida. Perquè la vida només té un valor si cal recomençar cada dia i dir-se un mateix: "no encara".

-A vostè sempre li ha interessat profundament el terreny de la difusió musical... Pensa que l'interpret ha de dedicar una part del seu temps a aquest tipus de tasques, diguem-ne, formatives?

-No cal, però jo tinc ganes de fer-ho, m'agrada compartir algunes de les meves idees, oferir al públic pel·lícules o emissions de ràdio que no són..., com si el senyor professor t'expliqués coses a l'escola. En els meves emissions, m'agrada mostrar l'aventura de la interpretació, i els seus perills... Sí, de vegades és com una novel·la d'enjòlit, veure quina decisió va prendre, en un moment donat, un compositor, o un intèrpret, veure com Beethoven ha compost, com ha

treballat les idees, en quin ordre les ha elaborat..., això ho trobo fascinant.

-El que sí cal, i molt, crec jo, és disposar de bones emissions sobre música per la televisió... Perquè, francament, la música per televisió acostuma a ser terriblement avorrida; jo no la suporto...

-Totalment d'acord! És rematadament avorrida. Hi ha dos exemples d'emissions de televisió ben fetes: Bernstein i Glenn Gould. I jo espero sincerament trobar-me en la mateixa línia.

-Ha començat a impartir classes regularment?

-No, he continuat fent masterclasses. N'he fet cada dos anys, prop de París, i sempre sobre un tema. La darrera vegada era Schubert, abans va ser Mozart. No vull fer simplement classes de piano; proposant un tema, pretenc infiltrar la gent en un clima de pensament....

Continuem d'acord.

L'acord de col·laboració
que en el seu dia van signar Telefónica
i la Fundació Orfeó Català - Palau de la Música,
ha estat renovat per a la temporada 1995-1996.

Estrena de Montsalvatge a Cadaqués

per F. TAVERNA-B.

Potser perquè temps enrera i en el món de les arts plàstiques Cadaqués es va convertir en un centre de l'avantguardisme, es podria creure que una actitud semblant hauria de mantenir-se quan es tracta d'organitzar-hi un festival de música. Amb tot, la contemporaneïtat de la pintura i un festival de música no han d'anar forçosament lligats. Però segurament, l'evocació d'aquell avantguardisme suscita que, a l'hora d'organitzar els seus concerts, Cadaqués no s'oblidi de programar, per mitjà de la visió d'uns pocs compositors actuals, les obres del nostre temps.

Així, músics tan històrics com, entre d'altres, Bach, Mozart i Haydn -acompanyats d'una sèrie d'autors catalans dels segles XVIII i XIX (Bager, Vinyals, Martin i Soler, Carnicer i Manuel Pla)- s'alternaran amb clàssics del segle XX, com Schönberg i Prokofiev, i també amb una sèrie de compositors contemporanis de casa nostra.

Dins l'evident eclecticisme en la programació del Festival de Cadaqués, destaca en primer lloc l'estrena de la simfonia concertant per a vent *La follia* de Xavier Montsalvatge, composta per encàrrec del Festival.

Pel mateix títol i fins per la instrumentació, Montsalvatge ens manifesta possiblement la seva tendència al record i al món dels "indians" amb les seves músiques i danses senyorials. Certament, el cant de la Folia, oriünd de les Canàries, juntament amb la dansa del mateix nom, provinent (amb moltes probabilitats) de Portugal, poden situar l'estètica de Montsalvatge, que aquí, per mitjà del seu art per instrumentar, ens ofereix una pàgina en què l'antillanisme transcendeix l'anècdota i assoleix la síntesi d'un art sonor que, més enllà del temps, s'identifica amb l'esperit d'una època. Igualment està en projecte oferir, d'aquest compositor, l'òpera *El gato con botas*.

Amb tot, no és solament aquesta la novetat del Festival de Cadaqués,

sinó que n'hi ha una altra de veritablement important, la reestrena d'una partitura de Robert Gerhard, de qui enguany es commemora el centenari del seu naixement a Valls. En efecte, el *Concertino per a corda* va ésser una de les composicions que es va donar a conèixer en el concert que li va dedicar, l'any 1929 l'Associació de Música de Camera. Després la partitura va desaparèixer, i va ressuscitar en els anys cinquanta en molts moments del seu *Concert per a violí*; però tanmateix l'obra no va ésser catalogada com a *Concertino*. Ara ha estat trobada en el fons de Gerhard que es conserva l'Institut d'Estudis Vallencs i sonarà a Cadaqués novament.

Ara, cal preguntar-se: ¿aquesta nova audició ens revelarà quelcom més sobre el que Gerhard va assimilar de Schönberg o bé posarà de manifest tota aquella música innata que ja portava dins el compositor?, un aspecte que ja se'n revela en els seus magistrals *Apunts per a piano* i en els seus *Hai-ku*, escrits abans dels seus estudis amb el vienès.

A més d'esbrinar, possiblement, aquests interrogants, en el mateix concert tindrem la possibilitat d'escoltar, també amb caràcter d'homenatge, de Joaquim Homs, deixeble únic i amic de Gerhard, que enguany compleix noranta anys, dues de les seves obres cabdals: els *Soliloquis*, confessió íntima i emocionada del diàleg amb el record d'éssers lligats a la seva existència i irremissiblement desapareguts, i també la *Polifonia per a instruments d'arc*, que és l'obra en què Homs s'adhereix ja definitivament als cànons del dodecatonisme.

Una altra relativa novetat és la interpretació de les *Set faules de La Fontaine* de Xavier Benguerel, obra estrenada el darrer any a Torroella i que ara es torna a oferir. Amb uns textos traduïts pel seu pare, Benguerel ens mostra aquí una altra vegada el seu camí vers la depuració d'un lirisme més intens i clar i també cap a una música menys complexa, però igualment dirigida a una expressió més vigorosa i menys recargolada per l'artifici de la composició.

Dos aniversaris significatius

per F.T.-B.

Quan Homs va escoltar per primera vegada la música de Robert Gerhard, va ésser conscient que si Gerhard no accedia a acollir-lo com a deixeble, no podria recórrer ja a ningú més perquè l'iniciés en la composició.

Des del dia en què Homs va ésser admès com a deixeble per Gerhard, la relació entre els dos músics es va transformar en un profund sentiment d'amistat, el qual els uní per sempre. Enguany es commemora el centenari del naixement de Gerhard (Valls, 1896) i al mateix temps Homs compleix noranta anys (Barcelona, 1906).

Certament, pel toc premonitori, la circumstància és suggestiva i, inqüestionablement, aquesta doble efemèride del mestre i de l'únic deixeble ha inspirat un programa que sense deixar de tenir un atractiu innegable, ofereix la possibilitat d'establir alguns paral·lelismes entre ambdós compositors, pel que fa als moments en el quals es van conèixer i així mateix en els resultats d'aquesta amistat...

Gerhard va escriure el *Quintet de vent* quan tot just havia acabat els seus estudis amb Schönberg i aquesta obra és una de les primeres que Homs li va escoltar. Per altra banda, Homs va compondre, ja en plena maduresa, el seu *Quintet núm. 2*, dedicat al seu mestre i amic, quan feia poc que aquest havia mort. Al costat d'aquestes dues partitures, ben significatives en els catàlegs respectius de les dues figures de la nostra música, hi ha dues obres escrites gairebé en la mateixa època (anys trenta): un cicle de cançons per a veu i piano de Gerhard i un altre d'Homs, aquest per a soprano i quintet de vent i amb poemes de Josep Carner...

El *Quintet* de Gerhard pot posar de manifest quins van ésser els seus inicis, com també podem copsar-ho fins a un cert punt en el cas d'Homs amb les cançons de Josep Carner. Per altra banda, Gerhard amb les melodies populars per a veu i piano ens mostra la seva manera d'entendre i tractar el document folklòric, aspecte que demostra un cert lligam amb la terra, el qual des de la perspectiva d'Homs el trobem en el *Quintet de vent núm. 2*, quan hi utilitza girs melòdics de cants d'ocells, els quals, si més no, són la manifestació sonora del paisatge on vius...

Potser aquesta lectura del contingut del programa semblarà una mica capciosa, però què és la creació de la música, sinó un joc de la fantasia?

"Homenatge a Robert Gerhard i Joaquim Homs: mestre i deixeble". Olga Serra, soprano, A. Serra, flauta, E. Pascual, oboè, J. Pere Gil, clarinet, D. Tomás, fagot, E. Martínez, trompa i Guerasim Voronkov, piano. Torroella de Montgrí, 27 de juliol de 1996, 22,30 h.

Estrenes a Torroella...

per F.T.-B.

Veritablement, i no és la primera vegada que es posa de manifest, si els nombrosos festivals que proliferen per Catalunya a l'estiu i fins i tot en les temporades de concerts que durant l'any tenim a Barcelona i altres capitals del Principat, seguissin l'exemple de Torroella, els nostres compositors no pararien d'escriure música!

Amb tot (i ho deixo aquí), els nostres organitzadors, els nostres melòmans i també bastants dels nostres intèrprets prefereixen seguir amb repertoris fressats i esmuats de tan repetits i no aventurar-se per terrenys en els quals, potser per manca de coneixements, podrien incórrer en situacions ridícules...

Es ben cert que la iniciativa de Torroella és oxigenant i permet tenir una idea, si més no, del món sonor que ens envolta, alhora que, almenys per als qui emplenem papers pautats, significa un estímul per mantenir els nostres ritmes vitals i no decaure en la desesperança.

Així, amb un programa on figuren obres com *Questions and answers* de Xavier Montsalvatge i el brillant *Vectoriel* de Joan Guinjoan amb interessants referències al món del jazz, el grup de metalls 2111 Gotic Brass Ensemble ens presenta tres estrenes d'obres catalanes.

La primera és de Josep M. Mestres Quadreny, un dels nostres compositors més compromesos en la recerca de nous plantejaments creatius. N'escollirem una obra escrita l'estiu de 1995. *Sonades del vell record nou* (títol inqüestionablement poètic) és una partitura en què la música, basada en els números fractals, va creant un món sonor autònom i original que ens posa en relleu la seva independència davant dels molts ismes que han proliferat en la nostra centúria.

El cas de la jove Anna Cazorra (Barcelona, 1965) s'allunya, certament, de les idees de Mestres. La seva música arrenca del món dels expressionistes vienesos i, en aquest terreny, Anna Cazorra hi evidencia una seguretat envejable. Els pentagrames del seu *Petit poema per a quintet de metall* tenen la virtut d'atreure per la seva lògica constructiva i una remarcable varietat de plantejaments.

A Torroella s'estrena l'obra d'Anna Cazorra *Petit poema per a quintet de metall*

Quant a *Avalon* de Josep Manel Río (Barcelona, 1973), s'orienta envers les formulacions de tipus neoclàssic, que queden més que justificades amb l'encert de l'equilibri formal de l'obra i d'un lirisme de manifesta vitalitat. Ambdues partitures han estat guardonades en el Concurs Frederic Mompou per a Joves Compositors de les JJMM de Barcelona.

Emmarcats pel *Tercer quartet de corda* de Schönberg i el *Quintet per a piano i cordes* de Hindemith, s'estrenaran dues obres dels compositors catalans Lluís Gasser i Albert Llanas. Gasser (Barcelona, 1951) pertany a una de les primeres generacions que, després de la dels quinze fundadors, es va incorporar a l'Associació Catalana de Compositors. Al marge, Gasser, ha desenvolupat una considerable carrera com a guitarrista i pedagog. En l'aspecte compositiu va tenir com a mestres Cristóbal Halffter i Mestres Quadreny. Globalment, les seves obres revelen un treball veritablement consciencios, a què les audàcies de l'especulació —entesa aquesta en el bon sentit de la paraula— obeeixen a finalitats primordialment expressives.

Per la seva part, Albert Llanas (Barcelona, 1957) pot considerar-se com un dels creadors més interessants de les darreres promocions. Conceptuació que ha assolit pel seu interès no solament dirigit cap a les darreres tendències de la música electroacústica, sinó també pel seu coneixement del món del jazz i, no cal dir-ho, dels moviments derivats del postserialisme. Això li ha donat una visió molt àmplia dels recursos de què es disposa avui per a la creació musical. Malgrat que la seva tra-

jectòria creativa s'ha donat a conèixer fa poc temps, pels voltants de 1986, Llanas ha escrit ja una sèrie d'obres d'evident maduresa, en les quals amb fecunda imaginació i àgil intel·ligència crea un cosmos sonor personal i de vigorós contingut expressiu que difícilment cau en formulismes purament artesanals o bé en la simple intenció d'impressionar els erudits de la composició.

Schönberg, amb la seva *Sinfonia de Cambra*, en magnífic aranjament de Webern, i la música personalíssima de Charles Ives, acompanyaran l'obra del jove Josep M. Guix (1967), compositor format amb Gabriel Brncic, Benet Casablanca i Miquel Roger, un ventall pedagògic que sembla apuntar cap a l'eclecticisme i també marcant la voluntat d'allunyar-se d'actituds estètiques llargament seguides per l'ortodòxia contemporània.

Canvas està estructurada en sis moviments i el seu llenguatge és de gran complexitat. L'obra va ésser escrita el 1995 i ha estat guardonada amb el Primer Premi del Concurs d'Alcoi.

2111 Gotic Brass Ensemble. Obres de X. Montsalvatge, G. Barboteu, J.M. Mestres Quadreny, A. Cazorra, A. Plog, J. Guinjoan, J.M. Río Parejo. Quartet de corda amb piano (V. Parra i J.M. Tarrasó, violins; P. Cortese, viola; Ll. Hera, violoncel, i J. Massó, piano). Obres d'A. Schönberg, Ll. Gasser i P. Hindemith.

Grup Manon.

Obres de Ch. Ives, J.M. Guix i A. Webern/A. Schönberg.

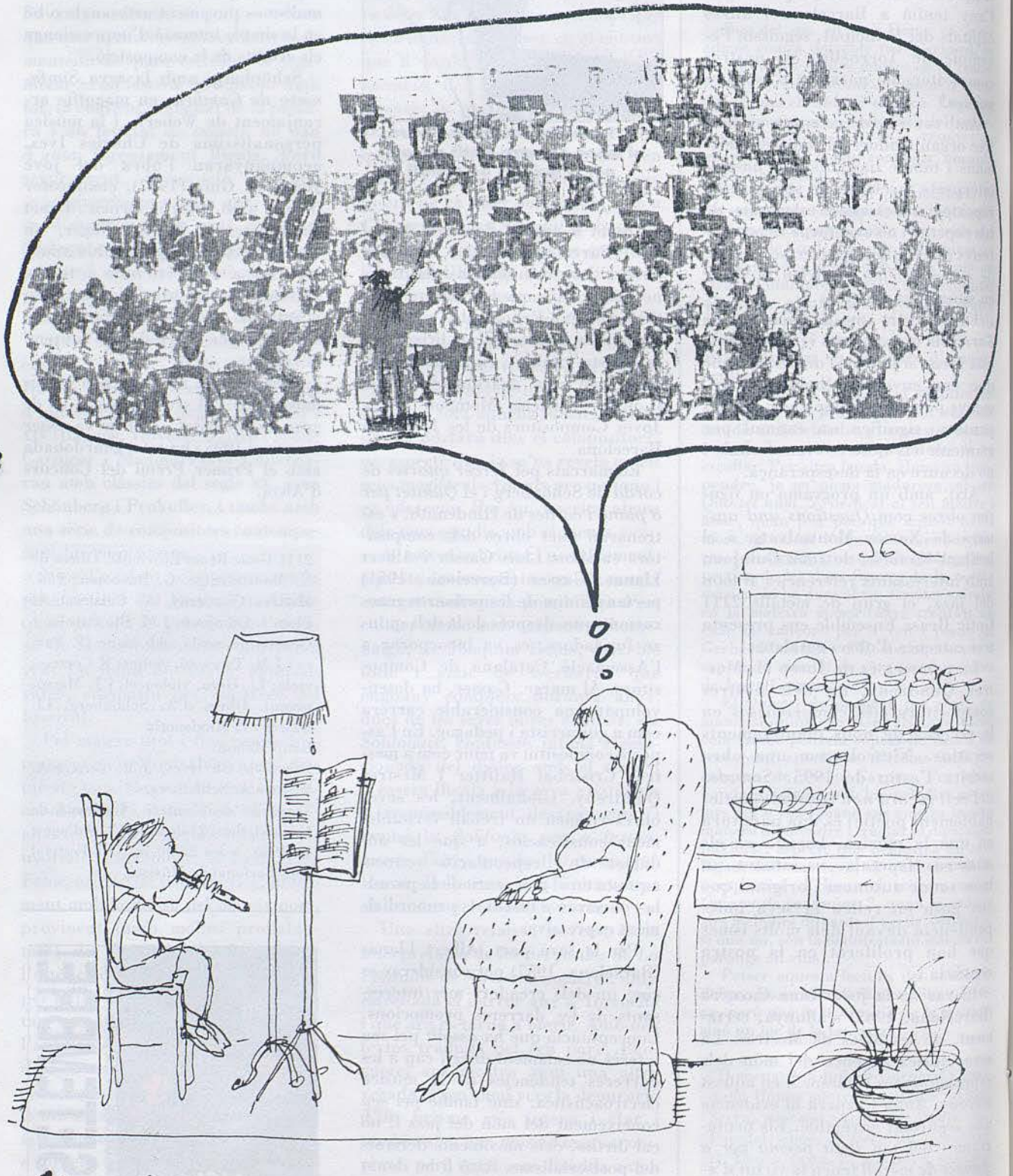
Torroella de Montgrí (Acadèmia de Música), dies: 21 de juliol, 3 i 9 d'agost de 1996, a les 22.30 h (XVI Festival Internacional de Música).

AUDICIÓ 2
Torne i col·lor a la música
Catalunya Música i Pedagogia
Fonoteca de Catalunya i Pedagogia
Música i Literatura

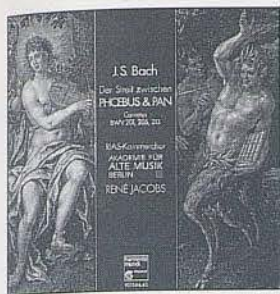
tel. 318.06.05 - fax 412.05.01

AL SETEMBRE!

catallunya música
141-142
Festa musical catalana

Cesc

J.S. BACH:
Der Streit
zwischen.
Phoebus & Pan
(Cantates BWV
201, 205 i
213)

RIAS Kammerchor,
Akademie für Alte Musik
Berlin. Ben-nun, Kiehr,
Kammerlocher, Scholl,
Prégardien, Taylor,
Azesberger, Trekel, Lika,
Häger. René Jacobs,
director. Harmonia Mundi
France, 901544.45.

Tres cantates profanes dels temps de Leipzig, que representen la més bella expressió estètica d'aquell acord entre l'esfera divina i l'esfera humana que el pensament de l'època mai no va posar en dubte i que Bach va expressar en aquella divisa sobre la música, destinada a "la glòria de Déu i la recreació de l'esperit".

Per això qui escolti aquest enregistrament no ha de tenir cap sorpresa en comprovar que la majoria de les parts de la darrera d'aquestes cantates profanes ("Lasst uns sorgen, lasst uns wachen") es corresponen amb les d'una de les cantates de l'Oratori de Nadal del compositor. A més, cal remarcar el caràcter pragmàtic de Bach, el qual, en participar a la vida civil de Leipzig, a través d'aquests encàrrecs privats, volia aplanar el camí per a les seves aspiracions de sumar a les seves funcions de músic d'església a Sant Tomàs les de *Kapellmeister* de la ciutat. Som, doncs, davant d'un Bach dinàmic i esclatant —però no superficial— que, mit-

jançant les mateixes tècniques musicals amb què representa conceptes teològics en les cantates litúrgiques, i amb el fons d'una trama mitològica, al·ludeix a circumstàncies i personatges del moment, que l'auditor d'avui no és en condicions de desxifrar.

El temperament de René Jacobs s'adiu admirablement amb aquesta música festiva i brillant, a la qual comunica una irresistible impulsivitat rítmica i una remarcable plasticitat dinàmica. Realment, exerceix una visible influència personal sobre tot el conjunt d'interprets i, entre ells, l'excel·lent Akademie für Alte Musik de Berlín, un grup d'instruments originals procedent de l'antiga RDA, que aquí acredita una vitalitat gairebé llatina. En el terreny vocal, Jacobs, ell mateix cantant, imposa una concepció unitària i personal a un equip de reconeguts especialistes, dels quals volem destacar particularment la musicalitat del contratenor Andreas Scholl. I el Cor de Cambra de l'antiga RIAS de Berlín continua essent una referència en el seu camp.

En resum, un àlbum de dos CD, absolutament recomanable, que desmenteix l'etiqueta de severitat que de vegades hom ha volgut atribuir indistintament a la música de Bach i concilia el rigor estilístic amb l'atractiu d'unes versions personalíssimes i no gens acadèmiques. ● Agustí Montellà

FAURÉ:
Sis Nocturns.
Quatre
Barcaroles

Sofia Puche, piano.
La Mã de Guido
LMG 2013P. ADD

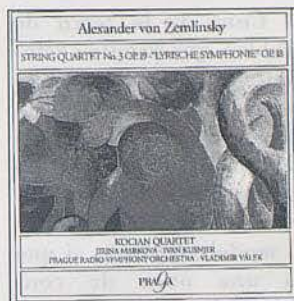
La música de Fauré depèn absolutament de la disposició de l'interpret per cendrar la continuïtat del fil melòdic a través del sedàs de la

teranyina harmònica. Si no és així, la producció pianística de Fauré, que abominava dels efectismes, tota subtils i modulacions, podria arribar a passar —per a qui no la conegués, és clar— per vagarós chopinisme no del tot reeixit.

Aquest no és el cas de Sofia Puche. Havent rebut el mestratge de Cortot i en possessió del bagatge tècnic indispensable per tocar uns pentagrames certament difícils, la pianista catalana domina l'idioma propi de Fauré i sap cenyir-ne l'expressivitat sense fusionar el vesant lluminós i l'ombrívol. La música de Fauré és més musculosa del que alguns pianistes ens volen fer creure (i la imatge simbolista de les nimfes que il·lustren la portada del compacte equivocadament reforcen aquesta idea).

La de Fauré és una música que ha de resultar alhora sensual i apaivagadora i ha de captar l'atenció sense dependre d'uns flaixos en veritat fulgurants, però ocasionals, episòdics. Una música, com deia Vuillermoz, "per als qui estimen la música, en contraposició a la de Beethoven i Berlioz, que, per entusiasmar, no ha de menester aquest requisit".

En aquest enregistrament, que és la recuperació del que va fer a mitjan anys vuitanta, Sofia Puche tendeix a l'homogeneïtzació dels *Nocturns* i *Barcaroles* amb un estil propens a la declamació i un pianisme àvid de concreció que potencia la línia melòdica per fer-la surar en primàcia. Interessa l'aplicació magistral que fa del *rubato*. Hi ha passatges esplèndidament tocats i altres en què la complicació tècnica compromet el discurs. Però aquests són tan ocasionals, i tanta l'alegria de tocar Fauré i tan seductor el pianisme, que el compacte s'escolta amb respecte. ● X. Casanovas-Danés

ALEXANDER VON
ZEMLINSKY:
Quartet de
corda núm 3.
op. 19.
Simfonia lírica,
op. 18

Kocian Quartet. Jirina
Markova, Ivan Kusnjer.
Prague Radio Symphony
Orchestra. Vladimír Valek,
director. PRAGA,
Pr 250092

Alexander von Zemlinsky (1871-1942) va ser professor de composició d'Alma Mahler i, durant un temps, ensenyà contrapunt a l'autodidacte Arnold Schönberg, que elogià calorosament la seva música teatral ("no conec cap compositor postwagnerià que hagi pogut proporcionar una matèria musical més noble a les exigències musicals del teatre"). La seva obra —una cinquantena de títols— no s'arreglera, però, amb la Segona Escola de Viena, sinó que encara conserva l'autèntic esperit del *fin de siècle* vienès. Les dues obres d'aquest enregistrament són datades els anys 1923 i 1924, en què Zemlinsky era director musical del Deutsches Landestheater de Praga (el 1938 hagué d'emigrar als Estats Units, on morí oblidat i sense recursos).

El *Quartet núm. 3*, en els quatre moviments preceptius de la forma clàssica, és notable per un treball contrapuntístic d'una rara densitat, la riquesa del color instrumental i els trets expressionistes. En canvi, la *Simfonia lírica*, per a soprano, baríton i orquestra, sobre poemes de Rabindranath Tagore, és un homenatge conscient

al *Cant de la terra* de Mahler, que proposa solucions personals al problema de la fusió de l'esperit del *lied* amb la forma simfònica, sotmesa a les exigències dels procediments cíclics. Si no eclipsa el model mahlerià, sí que és una obra de considerable bellesa que, recentment, ha atret l'atenció de prestigiosos directors i ha estat objecte, doncs, d'una merescuda revaloració.

Cal remarcar aquest enregistrament als melòmans que tenen la inquietud de descobrir obres significatives i atractives de signe romàntic, injustament menystingudes pel pas del temps. En aquest cas, l'ocasió és servida amb la solvència d'uns intèrprets txecs que han assumit el millor nivell qualitatiu de la gran tradició centreeuropea. ● Lluís Millet

SCHNITTKE:
In Memoriam,
Septet, Music
for piano and
Chamber
Orchestra,
Sound and
Resound for
trombone and
organ

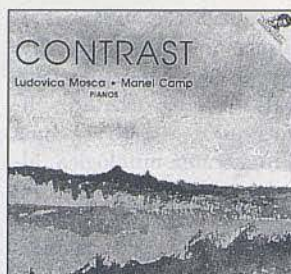
Russian State Symphony Orchestra, Conjunt de solistes de l'Orquestra del Teatre Bolshoi. Gennady Rozhdestvensky y Valéry Polyansky, directors.
CHANDOS, Chan 9466.

Un monogràfic representatiu de la figura més coneguda de les avantguardes

moscovites, finalment esdevingudes postsoviètiques. Un terme -avantguarda- que, en aquest cas, hem de situar en el context geogràfic i socio-polític on es va gestar, si bé, curiosament, en el cas de Schnittke, avui ha recuperat la sintonia amb allò que sembla ser la divisa de les darreres reaccions de la pràctica compositiva mundial, per la seva evident voluntat de comunicabilitat, sense perjudici de respondre a un treball d'elaboració musical de la màxima solvència i laboriositat.

Hem de dir que, personalment, ens sembla menys suggerent la circumstancial i lliure assumptió dels principis postserials -que van arribar a Moscou cap a la dècada dels anys seixanta-, tractats, però, amb una inòida acuitat sonora en la *Música per a piano i orquestra de cambra*, del 1964, que el punyent rerafons expressiu de *In memoriam*, del 1978, obra sobre la qual plana l'ombra de Shostakòvitx, sense cap signe perceptible d'imitació estilística (o potser, més aviat, hi pesa l'inconscient col·lectiu de la tradició espiritual russa). D'altra banda, *So i resonància*, per a orgue i trombó, del 1983, és un convincent exercici de sonoritat en el qual l'experimentació acústica predomina sobre l'especulació, i el magnífic i poc conegut *Septet*, del 1982, és un atractiu collage d'elements poliestilístics, que no amaga una concepció formal bàsica, malgrat la presència d'elements minimalistes.

Només es poden fer elogis de tots els intèrprets. Brillant, precisa i genuïna, l'Orquestra Estatal de Rússia; i d'un nivell professional impecable, en el vessant camerístic, el conjunt de solistes de l'Orquestra del Bolshoi de Moscou. ● L.L.M.

Contrast

Ludovica Mosca, piano.
Manel Camp, piano
RAMEAU: *Les sauvages*.
Les tendres plaintes.
Prélude. *Musette*. *Les cyclopes*. F. COUPERIN:
La monflambert.
J.S. BACH: *Bourrée*.
D.SCARLATTE: *Sonata*
L.104. *Sonata* L.23. *Sonata*
L.430.
Edicions Albert Moraleda
0495-21 DDD

La música dels autors més representatius de la música de tecla del barroc francès, com Rameau i Couperin, o del món germànic, com J.S. Bach, i tres brillants exercicis per gravicembalo de Domenico Scarlatti han estat el punt de mira de dos pianistes de la categoria de Manel Camp i de Ludovica Mosca per oferir-nos en la seva personal visió en aquest enregistrament discogràfic.

Hi ha una perfecta simbiosi entre el món del jazz i la música del barroc, unes brillantíssimes adaptacions per a dos pianos d'unes obres summament descriptives que, a més dels seus ornaments propis, es veuen enriquides per les harmonies pròpies del món del jazz. Com a resultat, el mateix títol del disc, *Contrast*, una veritable confrontació i alhora conciliació entre dos mons temporalment tan llunyans però que harmònicament tenen uns vincles comuns. Les bellíssimes i imaginatives sonoritats dels dos pianos ens transmeten tota la galanteria concentrada en els aires francesos de la *Musette*, la perfecta definició rítmica d'un rondó com *Les sauvages* (una obra dotada d'una varietat har-

mònica extraordinària i que va ser adaptada pel mateix Rameau per a la seva òpera *Les indies galantes*), la sensibilitat que respira *La monflambert* de Couperin i les possibilitats que ofereixen unes *Sonates* com les de Scarlatti permeten admirar el treball mesurat, atractiu i suggerent que Mosca i Camp ens han deixat en un enregistrament del tot recomanable per als qui vulguin admirar una bellíssima fusió entre les possibilitats del piano jazzístic i de les obres per a teclat del període barroc. ● Lluís Trullén

Simfonia barroca

Les quatre estacions de Vivaldi, *La follia* de Gemignani i *Simfonia barroca* de Salvador Pueyo. Orquestra de Cambra de Vila-seca. Evelio Tíeles, director i solista.
AY VA Música AV 001 DDD

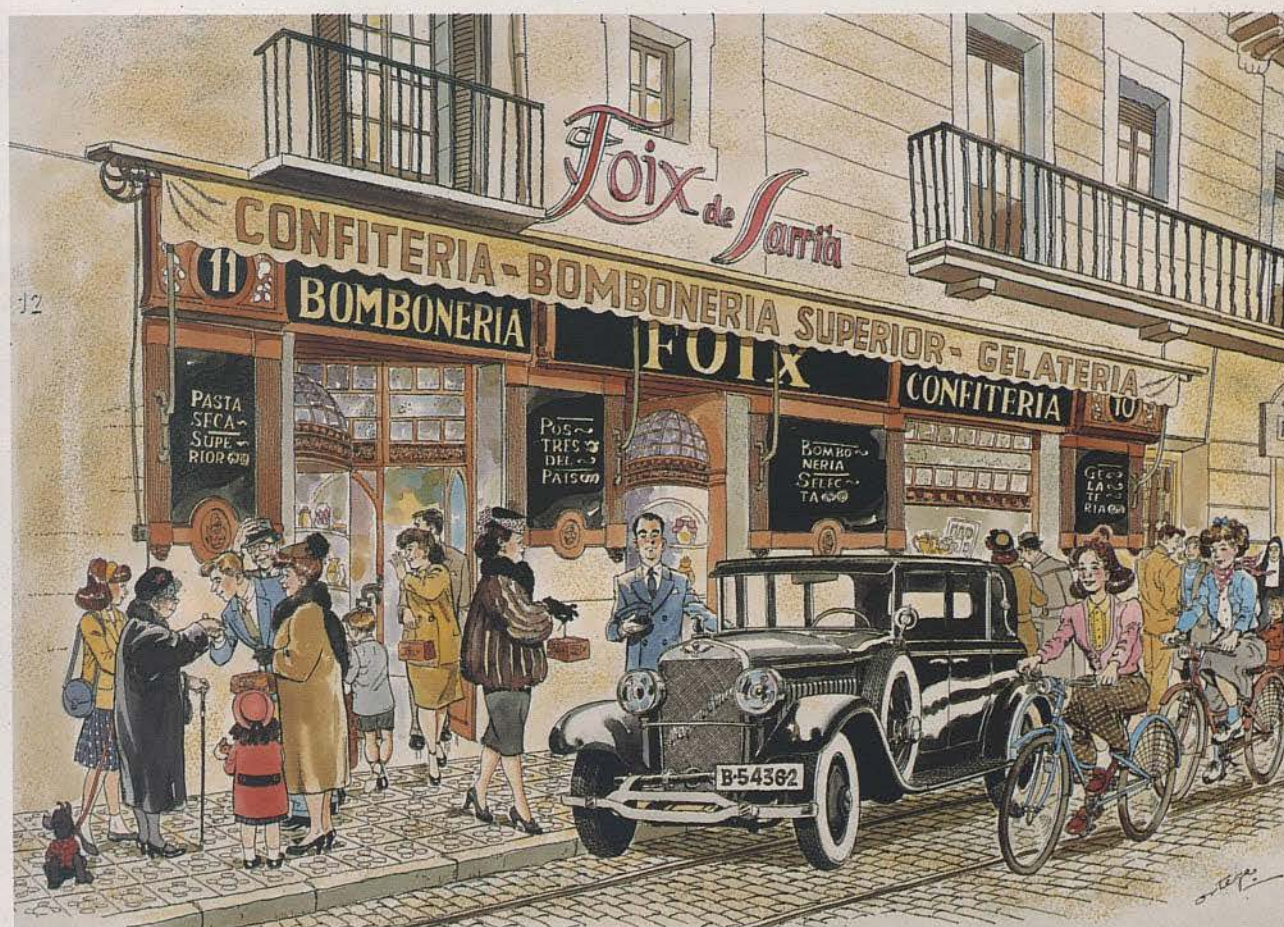
Enregistrament auspiciat pel patronat Municipal de Música de l'Ajuntament de Vila-seca, té com a atractiu principal la *Simfonia barroca* de Salvador Pueyo.

És una obra que s'instal·la en els tres moviments canònics (*Allegro-Largo-Allegro*), però que, per anomenar-se "barroca", recorre abans a la tensió expressiva pròpia d'aquest període que no a la reproducció mimètica d'esquemes formals o a la recuperació de dissenys i procediments. És una obra bellíssima, alligadora, que fa immediatament recomanable l'audició del compacte.

Molt per sota m'ha semblat el nivell aconseguit en el *Concerto grosso* de Gemignani i encara menys en les *Estacions* vivaldianes; intents voluntariosos, però irregulars sota la lent d'augment d'un enregistrament. Irregulars com la mateixa Orquestra de Cambra del Conservatori de Vila-seca, integrada per músics joves sota la guia d'Evelio Tíeles. ● X.C.-D.

Casa fundada el 1886

Major de Sarrià, 57
Tel. 203 07 14
08017 Barcelona

Pl. de Sarrià, 9 i 10
Tel. 203 04 73
08017 Barcelona

Singular I P L U R A L

La Pedrera ha estat, des de sempre,

un edifici singular. Únic. Però

des de fa uns anys és un dels

més plurals del món.

Perquè és Patrimoni de la

Humanitat. De tothom.

I a Caixa de Catalunya, que estem treballant

per a la seva restauració, això ens omple de

satisfacció. Perquè serà un èxit

de tots. Per a tothom.

La Pedrera (1906-1912), obra d'Antoni Gaudí.
Declarada bé del Patrimoni Mundial per la UNESCO (1984).
Propietat de Caixa de Catalunya.

CAIXA DE CATALUNYA

